

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6605213698
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6605213698.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD., členiek senátu JUDr. Andrey Gindlovej a JUDr. Ľubice Mojžišovej v právnej veci žalobcu 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu 2/ C. D., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu 3/ E. D., nar. XX.XX.XXXX, žalobcu 4/ F. D., nar. XX.XX.XXXX, všetci bytom G. XX, H., všetci žalobcovia zastúpení Advokátska kancelária Kašuba spol. s r. o., so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095 proti žalovanému 1/ ŠAJGALOIL, a.s., „v likvidácii“, so sídlom SNP 49, 977 01 Brezno, IČO: 36 047 287, konajúcemu prostredníctvom likvidátora: LawService Recovery, k.s., so sídlom Stráž 223, 960 01 Zvolen, IČO: 47 817 003, žalovanému 2/ SKOIL s.r.o., so sídlom Unionka 9351/54, 960 01 Zvolen, IČO: 52 792 170, právne zast.: Nomus s.r.o., so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 54 489 750, v konaní o určenie neplatnosti právneho úkonu a o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec, č. k. 5C/86/2005-754 zo dňa 14. júna 2010, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcov 1/ až 4/ zo dňa 22.04.2014 na prerušenie odvolacieho konania z a m i e t a.
- II. Návrh žalobcov 2/ až 4/ zo dňa 06.10.2025 na prerušenie odvolacieho konania z a m i e t a.
- III. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec, č. k. 5C/86/2005-754 zo dňa 14. júna 2010 v prvej výrokovej vete mení tak, že žalobu z a m i e t a.
- IV. Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ p r i z n á v a voči žalobcovi 1/, žalobcovi 2/, žalobcovi 3/ a žalobcovi 4/ nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %.
- V. Žalovanému 1/ a žalovanému 2/ p r i z n á v a voči žalobcovi 2/, žalobcovi 3/ a žalobcovi 4/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- VI. Žalobcovi 2/, žalobcovi 3/ a žalobcovi 4/ p r i z n á v a voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd v prvej výrokovej vete rozhodnutia určil, že žalovaný 1/ je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra Poltár, na LV číslo XXX pre okres Poltár, Obec I., k.ú. I. ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape ako parc.č. 1037 zastavané plochy a nádvoria o výmere 517 m², parc.č.1038 zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.874 m², parc.č.1039 ostatné plochy o výmere 414 m² a stavba súp. č.290 čerpacia stanica pohonných hmôt na parc.č. 1037 v celosti s ich príslušenstvom tvoriacim: prístrešok, vonkajšie úpravy, elektrotechnické zariadenia a kamery, vysávač, zariadenie VAP, biologická čistička, kompresor, lapač

olejov, čistička odpadových vôd, nápojový automat, reklamné zariadenie, technologické zariadenie čerpacej stanice pohonných hmôt, dva kusy nádrží o objeme 25m³, dva kusy výdajných stojanov a ovládanie stojanov Adast Adamov, vysávač Kercher 200E rok výroby 1996, umývací linka automobilov Star 240-410 rok výroby 1996, umývacie zariadenie VAP CS 730 rok výroby 1996, biodisková čistička odpadových vôd BDC2 rok výroby 1996, kompresor V4 rok výroby 1996, lapač oleja rok výroby 1996, čistička odpadových vôd u autoumyvárky rok výroby 1996.

2. V druhej výrokovej vete okresný súd zamietol žalobu žalobcov 1/ až 4/ voči žalovaným 1/ a 2/ o určenie, že kúpna zmluva z 24.02.2005 uzavretá medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim, ktorej vklad do katastra nehnuteľnosti bol povolený Správou katastra Poltár 02.03.2006 pod číslom V 136/2005 je neplatná. Treťou výrovkou vetou okresný súd zamietol žalobu v časti o žalobe žalobcu 1/ voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ o určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/ k hnutelným a nehnuteľným veciam. Rozhodnutie o trovách konania si okresný súd vyhradil po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

3. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že pôvodný žalobca C. D. sa žalobou podanou proti žalovanému 1/ a žalovanému 2/ domáhal určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ dňa 24.02.2005, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX k. ú. I. a súčasne sa domáhal určenia vlastníckeho práva žalovaného 1/ k týmto nehnuteľnostiam, ako aj k hnutelným veciam uvedeným vo výroku rozsudku okresného súdu. Okresný súd uviedol, že za dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy označil pôvodný žalobca rozpor s ust. § 196a ods. 2 ObZ, teda že na uzavretie kúpnej zmluvy bol nevyhnutný predchádzajúci súhlas dozornej rady, ktorý v tomto prípade chýba a preto došlo k poškodeniu jeho práv ako akcionára obchodnej spoločnosti žalovaného 1/. Pôvodný žalobca tvrdil, že obidve obchodné spoločnosti (žalovaný 1/ a žalovaný 2/) zúčastnené na prevode hnutelného a nehnuteľného majetku sú vzájomne personálne prepojené a sú blízkymi osobami v zmysle ust. § 116 OZ. Tento právny úkon mal vplyv na dosiahnutý hospodársky výsledok žalovaného 1/, čím bolo odňaté právo akcionára podieľať sa na podieloch zo zisku, pretože sa znížila hodnota akcií na predpokladanom zisku a podiel na likvidačnom zostatku. Pôvodný žalobca zároveň dôvod neplatnosti kúpnej zmluvy vyvodil z ust. § 295 ObZ, teda zo zákazu porušenia zásady poctivého obchodného styku, pričom konanie zástupcu žalovaného 1/ F. J. označil za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd uviedol, že po zmene účastníkov konania na strane žalobcov žalobcovia 1/ až 4/ (ďalej aj len žalobcovia) namietali nedostatok plnomocenstva pre F. J. staršieho pri podpisovaní kúpnej zmluvy. Plnomocenstvo zo dňa 17.02.2005 označili za neplatné z dôvodu, že F. C. K., ktorý ho F. J. udelil, prestal vykonávať funkciu člena predstavenstva žalovaného 1/ už dňa 10.02.2005. Vo vzťahu ku generálnej plnej moci žalobcovia namietali, že plná moc na prevod nehnuteľnosti by musela byť neoddeliteľnou súčasťou kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005.

4. Okresný súd uviedol, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/, žiadali žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Trvali na tom, že F. J. bol oprávnenou osobou podpísať kúpnu zmluvu zo dňa 24.02.2005 za žalovaného 1/ z dôvodu, že k tomuto úkonu disponoval plnomocenstvom od F. C. K. k zastupovaniu jeho osoby ako predsedu predstavenstva žalovaného 1/. Toto plnomocenstvo ho oprávňovalo ku všetkým právnym úkonom súvisiacim s predajom hnutelného a nehnuteľného majetku vymedzeného vo výroku rozhodnutia súdu. Okrem toho F. J. disponoval generálnymi plnými mocami na konanie za žalovaného 1/ zo dňa 06.07.2004, 01.01.2005 a 30.11.2004. Pokiaľ tieto plnomocenstvá aj neboli súčasťou kúpnej zmluvy neznamena to, že F. J. nebol oprávnený konať za žalovaného 1/ pri uzatváraní tejto zmluvy. Vo vzťahu k ust. § 196a ods. 1 ObZ žalovaní tvrdili, že toto ustanovenie nie je možné aplikovať na riešenie sporných otázok z dôvodu, že žalovaný 1/ nepreviedol predmet sporu ani jednej z osôb uvedených v ust. § 196a ods. 1 ObZ, ale označené nehnuteľnosti spolu s technologickým zariadením boli predané odplatným prevodom, t.j. kúpnu zmluvou uzavretou 24.02.2005. Nakoľko účastníkmi zmluvy boli dve právnické osoby a nie osoby fyzické, nie je tu možné uplatniť ust. § 116 OZ o osobách blízkych, nakoľko právnickú osobu nie je možné považovať za osobu blízku. Vo vzťahu k dôvodom uzavretia kúpnej zmluvy uviedli, že túto bolo nutné uzavrieť aj preto, lebo sa zhoršil hospodársky výsledok žalovaného 1/ a obchodní partneri v súvislosti so vzatím C. D. do vyšetrovacej väzby prestali mať záujem o spoluprácu so žalovaným 1/ v predchádzajúcom rozsahu.

5. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že dospel k záveru, že F. J. pri podpise kúpnej zmluvy uzavretej žalovanými 1/ a 2/ dňa 24.02.2005 nebol oprávnený konať za predávajúceho (žalovaného 1/), dôsledku čoho kúpnu zmluvu zo dňa 24.02.2005 označil za neplatnú pre rozpor so zákonom. Okresný

súd poukázal na ust. § 39 OZ a uviedol, že nakoľko kúpna zmluva bola podpísaná len jedným členom predstavenstva žalovaného 1/, bolo porušené ustanovenie stanov žalovaného 1/, preto je pre právny úkon kúpnej zmluvy neplatný, pričom ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu.

6. Okresný súd vo vzťahu k sporu, či F. J. bol oprávnený konať za žalovaného 1/ na základe plnomocenstiev, ktoré mu boli už skôr poskytnuté, a to na základe plnomocenstva zo dňa 06.07.2004, 30.11.2004 a 01.01.2005 uviedol, že tieto plnomocenstvá je potrebné považovať za neplatné z rozporu s ust. § 39 OZ, pretože týmito plnomocenstvami sa obchádza zákon. Okresný súd poukázal na spôsob tvorby a konania predstavenstva akciovej spoločnosti a uviedol, že z obsahu plnomocenstva vyplýva, že F. J. bol splnomocnený, aby zastupoval obchodnú spoločnosť vo všetkých právnych veciach, vrátane uzatvárania zmlúv. Podľa výpovede F. J. mal tento oprávnenie robiť akékoľvek právne úkony v mene žalovaného 1/, pričom k právnym úkonom nepotreboval ani predchádzajúci, ani dodatočný súhlas žiadneho orgánu, ani osoby. Z uvedeného okresný súd vyvodil, že obchodnú spoločnosť ŠAJGALOIL a.s. prestali riadiť orgány tejto spoločnosti, najmä predstavenstvo a všetky úkony v mene žalovaného 1/ v rozsahu, ako vyplýva z plnomocenstiev, vykonával F. J.. Okresný súd zdôraznil, že jeho úkony nepodliehali predchádzajúcemu, ani následnému schváleniu predstavenstvom ako orgánom obchodnej spoločnosti, a preto dospel k záveru, že F. J. obchodnú spoločnosť žalovaného 1/ v skutočnosti riadil namiesto predstavenstva. Tento stav označil okresný súd za stav v rozpore so zákonom, a pokiaľ udelené plnomocenstvá slúžili k vytvoreniu tohto stavu, mal za to, že je potrebné plnomocenstvá ako právne úkony označiť za neplatné pre rozpor so zákonom.

7. Okresný súd následne uviedol, že F. J. už bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný. Uviedol tiež, že C. K. potvrdil, že F. J. bola udelená generálna plná moc na konanie v mene žalovaného 1/, pričom F. J. mohol takto zastupovať žalovaného 1/ kedykoľvek, nielen v čase neprítomnosti členov predstavenstva. C. K. ako člen predstavenstva v čase uzavretia kúpnej zmluvy trval na tom, že kúpnu zmluvu uzavreli preto, lebo sa žalovaný 1/ takto chcel brániť proti hroziacim exekúciám a konkurznému konaniu.

8. Okresný súd uviedol, že vzhľadom na predchádzajúce právne závery sa ďalej nezaoberal otázkou neplatnosti kúpnej zmluvy z dôvodu porušenia ust. § 196 ods. 1 a ods. 2 ObZ. Napriek tomu uviedol, že je nepochybné personálne prepojenie oboch spoločností, pretože F. J. starší ku dňu 11.11.2004 bol konateľom žalovaného 2/ a jeho synovi F. J. mladšiemu vznikla funkcia konateľa 30.03.2005. Okrem toho konateľom žalovaného 2/ bol F. L., synovec F. J. staršieho.

9. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pôvodný žalobca C. D. bol vlastníkom akcií emitenta ŠAJGALOIL a.s. a preto je preukázaný naliehavý právny záujem žalobcov na podaní žaloby o určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/ k sporným nehnuteľnostiam a hnuiteľným veciam.

10. Okresný súd odôvodnil zamietnutie žaloby vo vzťahu k A. D. tým, že nezdedila žiaden majetok po poručiteľovi C. D. a v tomto právnom postavení ani nepreukazovala naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva žalovaného 1/.

11. Okresný súd vyhodnotil výrok žalobného návrhu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy ako nadbytočný. Uviedol, že predpokladom rozhodnutia o určení vlastníckeho práva k veciam bolo vyriešenie predbežnej otázky platnosti, resp. neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005. Žalobcovia neuviedli konkrétnu okolnosť odôvodňujúcu naliehavý právny záujem na určení neplatnosti tejto zmluvy popri určení vlastníckeho práva k veciam, ktoré sú predmetom tejto zmluvy. Preto okresný súd takú okolnosť ani nevyhodnotil a v tejto časti žalobu všetkých žalobcov voči žalovaným 1/ a 2/ zamietol.

12. Okresný súd následne poukázal na ust. § 121 ods. 1 OZ a uviedol, že spolu s prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - stavbe autoumyvárky sa kúpnu zmluvou prevádzalo aj vlastníctvo k hnuiteľným veciam označeným v tejto zmluve. Podľa okresného súdu z povahy týchto hnuiteľných vecí, ako aj z rozhodnutia vlastníka hnuiteľných vecí žalovaného 1/ vyplýva, že tieto hnuiteľné veci plnia úlohu príslušenstva hlavnej veci. Zároveň okresný súd pripustil, že v právnom zmysle ide o samostatné veci, avšak podľa jeho názoru vzhľadom na ich určenie ako príslušenstva hlavnej veci je potrebné vychádzať z jednotného právneho režimu hlavnej veci a príslušenstva, a aj preto okresný súd určil, že vlastníkom hnuiteľných vecí podľa výroku rozsudku je žalovaný 1/ spolu s hlavnou vecou.

13. Proti rozhodnutiu okresného súdu v rozsahu prvej výrokovej vety podali odvolanie žalovaní 1/ a žalovaný 2/ z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), d) a f) OSP. Rozsudok okresného súdu označili za nesprávny z dôvodu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že v konaní nebolo konané s účastníkmi, ktorí mali byť účastníkmi konania.

14. Žalovaní poukázali na právnu úpravu udelenia plnej moci v zmysle Občianskeho zákonníka a uviedli, že generálne (všeobecné) plnomocenstvo na zastupovanie spoločnosti je bežným spôsobom udelenia práva zastupovať právnickú alebo fyzickú osobu treťou osobou. Na základe udelenia plnej moci môže tretia osoba spoločnosť zastupovať v rozsahu, v akom jej bolo plnomocenstvo udelené, v zmysle pokynov zastúpeného. Udelenie plnej moci neprestáva byť štatutárny orgán (v danom prípade predstavenstvo spoločnosti) štatutárnym orgánom, ani sa nezbavuje práva zastupovať spoločnosť.

15. Žalovaní namietli, že okresný súd z vykonaného dokazovania došiel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že orgány spoločnosti žalovaného 1/ ho prestali riadiť a túto spoločnosť riadil namiesto nich F. J.. Pripomenuli, že udelené plné moci slúžili predovšetkým pre styk so štátnymi orgánmi, bankami a pod. Predstavenstvo žiadnej spoločnosti nevykonáva bežné úkony potrebné pre chod spoločnosti, ale je len štatutárnym orgánom a rozhoduje o skutočnostiach, ktoré mu zveruje zákon, resp. stanovy a plní úlohy dané mu valným zhromaždením.

16. Vo vzťahu k poznámke súdu, že F. J. bol súdne trestaný, žalovaní poukázali na to, že v žiadnom ustanovení zákona nie je uvedené, že nie je možné splnomocniť osobu, ktorá bola v minulosti súdne trestaná. Preto uvedenú poznámku súdu označili za neetickú.

17. Vzájomný vzťah udelených plných mocí vymedzili odvolatelia tak, že skutočnosť, že F. J. bola udelená generálna plná moc nemôže spôsobovať neplatnosť ostatných udelených plných mocí, lebo ich udelenie bolo vykonané v súlade so zákonom. Skutočnosť, že predstavenstvo pred vykonaním právneho úkonu neudelovalo F. J. súhlas s takýmto úkonom, a ani dodatočne tento úkon neschvaľovalo, rovnako nie je v rozpore so žiadnym zákonným ustanovením, pretože generálnym plnomocenstvom splnomocnilo zástupcu konať za spoločnosť vo všetkých veciach. Poukázali na ust. § 33 OZ a pripomenuli, že pokiaľ by predstavenstvo nesúhlasilo s úkonmi F. J., mohlo v zmysle § 33 OZ namietat vykonané úkony, čo neurobilo. Občiansky zákonník pri konaní na základe plnomocenstva nepredpisuje povinnosť zástupcu žiadať súhlas s vykonaním konkrétneho právneho úkonu, a to ani vopred, ani dodatočne. V prípade, ak zástupca prekročí svoju právomoc má zastúpený zákonné práva na odstránenie tohto stavu, ktoré môže využiť prostredníctvom § 33 OZ. Na základe uvedeného žalovaní zotrvali na tom, že plné moci udelené žalovaným 1/ F. J. staršiemu dňa 06.07.2004 a 01.01.2005 sú platné a splnomocnenec mal na ich základe právo konať za spoločnosť žalovaného 1/ a na ich základe podpísať aj napadnutú kúpnu zmluvu. Pokiaľ bola splnomocnencovi platne udelená plná moc dňa 01.01.2005, je právne irelevantné, či špeciálna plná moc zo dňa 18.02.2005 udelená predsedom predstavenstva F. C. K. na uzavretie kúpnej zmluvy je neplatná, keďže splnomocnenec mal oprávnenie zaväzovať žalovaného 1/ na základe všeobecných plných mocí. Zároveň plná moc zo dňa 06.07.2004, ani plná moc zo dňa 01.01.2005 nezanikli, takže naopak by za uváženie stala právna kvalifikácia plnej moci zo dňa 18.02.2005.

18. K námietke žalobcov, že kúpna zmluva je neplatná z dôvodu, že k spornému právnomu úkonu nebolo pripojené (pevne spojené) platné plnomocenstvo F. J., čo je podľa ich názoru pre platnosť zmluvy nevyhnutné, s takýmto konštatovaním nesúhlasili z dôvodu, že otázka technickej jednoty listiny kúpnej zmluvy, ktorú súdna prax riešila z dôvodu nejednotného výkladu vo veci spájania príloh so samostatnou zmluvou má vplyv na vkladové konanie podľa § 28 Katastrálneho zákona, ale nie na platnosť kúpnej zmluvy. Vo vzťahu k tomuto tvrdeniu poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 SŽ-o-KS 55/2006.

19. Žalovaní z procesného hľadiska namietli, že okresný súd v konaní nekonal s účastníkmi, ktorí mali byť účastníkmi konania, a to dedičmi po pôvodnom žalobcovi C. D., ale konal so správkyňou dedičstva A. D.. Dedičia vstúpili do konania až po námietkach žalovaných o možnosti procesného pochybenia v závere konania. Z tohto dôvodu podľa žalovaných konanie trpelo procesnou vadou, na základe ktorej je vydané rozhodnutie nezákonné.

20. Žalovaní napadli aj názor okresného súdu o určení hnutelných vecí, ktoré boli predmetom prevodu napadnutej kúpnej zmluvy ako príslušenstva nehnuteľnosti v zmysle § 121 ods. 1 OZ. Tvrdili, že samotné označenie v kúpnej zmluve ako "príslušenstvo" nemôže byť vnímané a posudzované tak, že sa jedná o príslušenstvo v zmysle § 121 ods. 1 OZ, ale že týmto slovným spojením mali byť vyjadrené ďalšie, s čerpacou stanicou súvisiace predmety, aby bolo zrejmé, že nie sú obsiahnuté v pojme čerpacia stanica a že sú predávané samostatne ako obslužné a súvisiace zariadenia čerpacej stanice. Pokiaľ súd nemal preukázané, že vlastník hlavnej veci určil tieto veci na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali (keďže účastníci zmluvy toto popreli), mal vykonať v tomto smere dokazovanie, čo neurobil a prijal záver na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu.

21. Žalovaní vo vzťahu k určeniu naliehavého právneho záujmu zdôraznili, že určenie vlastníckeho práva v prospech tretej osoby, ktorá s takýmto určením nesúhlasí, pričom týmto dôvodom nie je snaha nenadobudnúť vlastnícke právo v snahe vyhnúť sa plneniu svojich záväzkov, nie je v súlade s právom, pretože takýmto rozhodnutím sa vnucuje vôľa tretej osobe niečo vlastníť bez toho, aby k nadobudnutiu vlastníckeho práva dala súhlas. Na takomto určení nemôže byť daný naliehavý právny záujem, lebo navrátením právneho stavu sa postavenie žalobcov nezlepší, keďže žalovaný 1/ bude nútený vrátiť žalovanému 2/ zaplatenú kúpnu cenu, načo nemá dostatok finančných prostriedkov a bude nútený svoj majetok opäť predať. Žalovaní pripomenuli, že pokiaľ chceli žalobcovia zabezpečiť svoje práva akcionárov, mohli tak urobiť inou žalobou (na plnenie a nie určovacou), keďže ich postavenie ako akcionárov spoločnosti žalovaného 1/ nie je ničím ohrozené. Podľa ich tvrdení sú ohrozené len ich prípadné majetkové práva vyplývajúce z postavenia akcionára (podiel na zisku), ktorých ochranu nemôže žaloba na určenie vlastníckeho práva zabezpečiť. Na základe uvedeného nie je u žalobcov daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005 a ani na určení vlastníckeho práva v prospech žalovaného 1/. S poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu ČR 75/2005 odvolatelia uviedli, že je nutné vykladať ustanovenia o neplatnosti právnych úkonov pre rozpor so zákonom reštriktívne a nie extenzívne. Na základe uvedeného odvolaciemu súdu navrhli, aby rozhodnutie Okresného súdu Lučenec zmenil tak, že žalobu zamietne, alebo aby rozhodnutie okresného súdu zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

22. Voči druhej a tretej výrokovej vete rozhodnutia okresného súdu podali odvolanie žalobcovia 1/ až 4/ faxovým podaním, doručeným okresnému súdu dňa 30.06.2010 (č.l. 760). Telefaxové podanie nebolo doplnené predložením jeho originálu v lehote 3 dní určenej v kogentnom ustanovení § 42 ods. 1 OSP, druhá veta. Na základe uvedeného okresný súd k tomuto podaniu neprihliadol, keďže v zmysle ust. § 42 ods. 1 OSP, tretia veta na podania urobené telefaxom, ktoré neboli v lehote 3 dní doplnené sa neprihliada. Z uvedeného dôvodu druhá a tretia výroková veta rozhodnutia okresného súdu nadobudli právoplatnosť dňa 01.07.2010 (č.l. 754), takže odvolací súd už o odvolaní žalobcov 1/ až 4/ nerozhodoval.

23. O odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím sp. zn. 43Cob/310/2010 zo dňa 26.05.2011 tak, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti prvej výrokovej vety zmenil a návrh zamietol. Rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa po právoplatnosti rozhodnutia.

24. Odvolací súd v odvolacom konaní vytýčil pojednávanie, počas ktorého žalovaní zotrvali na podanom odvolaní v celom rozsahu a zdôraznili, že určením neplatnosti generálnej plnej moci udelenej F. J. sa súd prvého stupňa podrobnejšie nezaoberal. Žalovaní namietali, že obchodnoprávne vzťahy sú sankcionované relatívnou neplatnosťou právneho úkonu, preto aj prípadný nedostatok spôsobilosti na strane predávajúceho môže spôsobiť len relatívnu neplatnosť právneho úkonu, a preto sa takejto neplatnosti môže podľa žalovaných dovoliť len žalovaný 2/ ako kupujúci, takéto právo však nepatrí žalobcom, ktorí sa môžu dovoliť len absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Žalovaní v odvolacom konaní zdôraznili, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy.

25. Žalobcovia na pojednávaní zotrvali na predchádzajúcich argumentoch a pripomenuli, že okresný súd pri rozhodovaní vychádzal aj z toho, že kúpna zmluva je neplatná preto, že bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi, čo okresný súd v napadnutom rozsudku nevyhodnocoval. Podľa žalobcov nie je obvyklé, aby predávajúci previedol kúpny majetok na kupujúceho spôsobom, akým je to obsiahnuté v tejto kúpnej zmluve a už takýto postup by mal byť podľa žalobcov dôvodom na posúdenie absolútnej neplatnosti tejto kúpnej zmluvy. Žalobcovia vyjadrili pochybnosť, či predkladané generálne plné moci vystavené žalovaným 1/ pre F. J. v čase podpisu kúpnej zmluvy dňa 24.02.2005 reálne

existovali, pričom poukazovali na to, že v konaní tieto generálne plné moci doposiaľ v origináli predložené neboli. Podľa názoru žalobcov generálna plná moc mala byť zviazaná s kúpnu zmluvou a mala s ňou tvoriť jeden celok technicky, pokiaľ to tak nebolo, nie je možné na ňu prihliadať s poukazom na § 46 ods. 2 OZ. Zotrvali tiež na tom, že je daný naliehavý právny záujem žalobcov ako akcionárov žalovaného 1/ a že okolnosti prevodu majetku zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/ potvrdzujú, že všetky tieto prevody vrátane prevodu kúpnu zmluvou zo dňa 20.02.2005 boli v rozpore s dobrými mravmi. Žalobcovia uviedli, že tieto prevody sa netýkali podnikateľskej činnosti obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ a žalovaného 2/ v zmysle § 261 ObZ a preto sa podľa žalobcov na túto kúpnu zmluvu ani nevzťahujú ustanovenia o relatívnej neplatnosti upravené v Obchodnom zákonníku, ale v celom rozsahu podliehajú právnej úprave Občianskeho zákonníka. Zdôraznili, že právne úkony boli urobené bez vedomia pôvodného žalobcu a jeho súhlasu ako akcionára, ale aj ako podpredsedu predstavenstva. Žalobcovia navrhli prerušiť odvolacie konanie v tejto veci do právoplatného skončenia odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/173/2009, v ktorom sa rieši otázka zásadného právneho významu platnosti plných mocí a okresný súd založil odôvodnenie svojho rozhodnutia aj na tomto rozhodnutí.

26. Žalovaní 1/ a 2/ poukazovali na to, že na Okresnom súde Lučenec boli predložené originály generálnych plných mocí a súd prvého stupňa ich vyhodnotil tak, že nie je potrebné preukazovať ich pravosť, pretože právny zástupca žalobcu ich v tom čase ani nenamietal.

27. Odvolací súd odôvodnil rozhodnutie tým, že žalobcovia ako akcionári žalovaného 1/ nemajú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva žalovaného k veciam vymedzeným vo výroku súdu. Odvolací súd poukázal na to, že akciová spoločnosť je typickou kapitálovou obchodnou spoločnosťou, v ktorej je na jednej strane absolútne vylúčené ručenie akcionára za akékoľvek záväzky spoločnosti, na druhej strane však vlastníctvo akcií, ktoré ako cenné papiere predstavujú práva akcionára podieľať sa na riadení obchodnej spoločnosti, zisku, aj na likvidačnom zostatku po zrušení spoločnosti s likvidáciou, nepredstavujú pre akcionára záruku, že jeho majetok tvorený vlastníctvom akcií zostane nezmenený počas trvania tohto vzťahu, resp. že nedôjde k zníženiu hodnoty akcií. Pokiaľ sa teda aj predajom majetku akciovej spoločnosti zníži hodnota akcií, je to súčasť rizika súvisiaceho s vlastníctvom akcií.

28. Odvolací súd konštatoval, že právne postavenie žalobcov ako akcionárov obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ sa predajom nehnuteľného majetku žalovanému 2/ nezmenilo, mohlo sa zmeniť len ich majetkové postavenie. Samotná skutočnosť, že žalobcovia sú akcionármi obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ nemôže preto bez ďalšieho zakladať naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Odvolací súd upozornil, že v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. R 10/2003, na ktoré žalobcovia poukazujú sa uvádza, že spoločníkovi spoločnosti s ručením obmedzeným nemožno bez ďalšieho uprieť naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmlúv, ktoré uzavrela s.r.o., a ktoré môžu mať nepriaznivý vplyv na hodnotu jeho obchodného podielu. Ani z tohto judikátu nevyplýva, že samotná skutočnosť, že niekto je spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným, nezakladá bez ďalších skutočností naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy uzavretých spoločnosťou ohľadne majetku spoločnosti, vždy je potrebné zohľadniť okolnosti konkrétneho prípadu. Pri obchodnej spoločnosti s ručením obmedzeným je navyše daný užší vzťah spoločníka k obchodnému podielu, ako u akcionára k hodnote akcií. V prípade žalobcov ide o akcionárov, právne postavenie ktorých sa nezmenilo, pričom žalobcovia požadujú určiť vlastníctvo obchodnej spoločnosti žalovaného 1/, ktorý na vlastníctve nehnuteľného a hnutel'ného majetku záujem nemá a v prípade určenia neplatnosti kúpnej zmluvy a vlastníckeho práva žalovaného 1/ by žalovaný 2/ požadoval navrátenie zaplatenej kúpnej ceny od žalovaného 1/. Pri zohľadnení týchto skutočností je preto veľmi otázne zlepšenie aj majetkového postavenia žalobcov ako akcionárov obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ v prípade požadovaného určenia neplatnosti kúpnej zmluvy a vlastníckeho práva.

29. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že zo strany žalobcu nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy a určenie vlastníctva, vysporiadal sa aj s tým, prečo napriek tomuto záveru posudzoval otázku platnosti uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005. Uviedol, že nakoľko v prípade žalobcov ako právnych nástupcov pôvodného žalobcu ide o akcionárov vlastniacich 50 % akcií tvoriacich základné imanie žalovaného 1/ a vzhľadom na ostatné okolnosti sporu, ktorými sú dlhotrvajúce spory medzi akcionármi žalovaného 1/ a ich vzájomná nedôvera, zaoberal sa aj otázkou platnosti uzavretej kúpnej zmluvy. Vo vzťahu k tejto odvolací súd konštatoval, že plnomocenstvo vystavené dňa 17.02.2005 F. C. K., predsedom predstavenstva žalovaného 1/ pre F. J. na zastupovanie osoby

predsedu predstavenstva bolo vystavené v rozpore so zákonom. Poukázal na spôsob kreovania a pôsobenia predstavenstva akciovej spoločnosti ako kolektívneho štatutárneho orgánu a zdôraznil, že plnomocenstvo vystavené F. C. K. dňa 17.02.2005 nezakladalo pre menovaného oprávnenie konať v mene obchodnej spoločnosti a pokiaľ bolo jeho cieľom konať v zastúpení predsedu predstavenstva spolu s ďalším členom predstavenstva za obchodnú spoločnosť, nejde o relevantný právny úkon.

30. Odvolací súd (na rozdiel od okresného súdu) však vyhodnotil plnú moc udelenú akciovou spoločnosťou F. J. dňa 01.01.2005 ako platnú. Keďže išlo o plnomocenstvo vystavené obchodnou spoločnosťou žalovaného 1/, podpísané dvoma členmi predstavenstva (F. C. K., M. N.), odvolací súd toto plnomocenstvo považoval za platne vystavené, ktoré oprávňovalo splnomocnenca na zastupovanie obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ vo všetkých právnych veciach, vrátane uzatvárania zmlúv s tretími osobami. Odvolací súd pripomenul, že konanie prostredníctvom splnomocneného zástupcu je v obchodnej praxi bežné. Jeho vystavením nedošlo k obchádzaniu Obchodného zákonníka. Odvolací súd tiež upozornil, že žalobcovia, resp. ich právny predchodca ako majiteľ 50 % akcií mali relevantný vplyv aj na zloženie štatutárnych orgánov obchodnej spoločnosti.

31. Vo vzťahu k dôveryhodnosti predloženého plnomocenstva odvolací súd uviedol, že totožnosť fotokópie s originálom je osvedčená notárom, súd prvého stupňa tiež hodnotil tento doklad ako pravý a žalobcovia okrem verbálnych spochybnení pravosti tohto dokladu z hľadiska času jeho vystavenia neuviedli žiadne také skutočnosti, ktoré by spochybňovali pravosť plnomocenstva, resp. preukazovali ich tvrdenie, že v čase podpisu kúpnej zmluvy toto plnomocenstvo vystavené nebolo. Odvolací súd následne pripomenul, že plnú moc je samozrejme možné vystaviť aj pre osobu, ktorá už bola súdom trestaná. Pokiaľ F. J. disponoval generálnou plnou mocou, nebolo potrebné osobitné plnomocenstvo, ktoré by ho splnomočovalo aj na uzatváranie zmlúv s tretími osobami, a teda ani na uzatvorenie kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005. F. J. pritom mohol kúpnu zmluvu uzavrieť za žalovaného 1/ aj bez toho, aby túto podpísal člen predstavenstva (v tomto prípade M. N.). Plnomocenstvo vystavené pre F. J. dňa 01.01.2005 žalovaným 1/ má charakter generálnej plnej moci. Skutočnosť, že predseda predstavenstva F. J. osobitné plnomocenstvo na tento predaj dňa 17.02.2005 vystavil, ako aj to, že kúpnu zmluvu okrem F. J. podpisoval aj ďalší člen predstavenstva však dosvedčuje, že predstavenstvo žalovaného 1/ o predaji majetku vedelo a schvaľovalo ho. Záver súdu prvého stupňa, že na základe udeleného plnomocenstva sa vytvoril stav, keď obchodnú spoločnosť žalovaného 1/ prestali riadiť jej orgány a vlastne ju riadil F. J., označil odvolací súd za nesprávny. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že kúpna zmluva uzavretá dňa 24.02.2005 medzi žalovaným 1/ ako predávajúcim a žalovaným 2/ ako kupujúcim je platným právnym úkonom a za žalovaného 1/ ju uzavrel F. J., ktorý bol na základe písomnej plnej moci zo dňa 01.01.2005 oprávnený takúto zmluvu za žalovaného 1/ uzavrieť. Pevné spojenie plnomocenstva s kúpnu zmluvou pre posúdenie platnosti kúpnej zmluvy nie je právne relevantné.

32. Pokiaľ žalobcovia namietali, že kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi, odvolací súd skonštatoval, že je zrejmé, že medzi právnym predchodcom žalobcov a F. J. vznikali pri podnikaní nezhody, a to najmä majetkové, ktoré sa snažili riešiť každý z pohľadu svojich záujmov. Išlo o fyzické osoby, ktoré mohli ovplyvňovať konanie právnických osôb, ktorými boli členmi, akcionármi a podobne len v rámci zákona a tak, ako to pre nich vyplývalo z ich postavenia podľa zakladajúcich listín a stanov týchto obchodných spoločností. Obchodná spoločnosť ako právnická osoba je však samostatným subjektom s plnou právnou spôsobilosťou. Predaj majetku obchodnej spoločnosti druhej obchodnej spoločnosti je pri podnikaní bežný, aj keď ide o personálnu prepojenosť. Samotné personálne prepojenie obchodnej spoločnosti sa dobrým mravom neprieči, je potrebné vždy posudzovať konkrétny právny úkon. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietol.

33. Voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie, na základe ktorého Najvyšší súd SR rozhodnutím 2Cdo/238/2012 zo dňa 31. januára 2013 rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil. Uviedol, že podmienkou zmeny rozhodnutia súdu prvého stupňa v prípade, kedy bolo vykonané pojednávanie na odvolacom súde je skutočnosť, že odvolací súd opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom tvoriaceho podklad pre rozhodnutie v danej veci. Dovolací súd zistil, že odvolací súd vyvodil odlišné skutkové zistenia a na ich základe aj právne závery ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal potrebné dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie dokazovania). Pokiaľ sa chcel odvolací súd odchyliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 OSP sám v potrebnom rozsahu opakovať

a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 OSP. Dovolací súd pripomenul, že je neprípustné, aby odvolací súd k svojim odlišným skutkovým zisteniam dospel len na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa. Dovolací súd poukázal na obsah zápisnice z pojednávania pred odvolacím súdom zo dňa 26.05.2011 a skonštatoval, že doplnením dokazovania alebo jeho zopakovaním nie je podanie správy o doterajšom priebehu konania povereným členom senátu, ani vyjadrenie účastníkov konania k veci na odvolacom konaní. Na základe uvedeného dovolací súd skonštatoval, že dovolateľmi napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo skutkové zistenia odvolacieho súdu vyplývajúce zo spisu nedávajú pre toto posúdenie dostatočný podklad. Na základe uvedeného rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil s tým, že v novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

34. Odvolací súd po zrušení jeho rozhodnutia dovolacím súdom vo veci opätovne konal a zistil, že v čase začatia konania bola na mieste žalovaného 2/ obchodná spoločnosť ŠAJGALOIL Slovakia, spol. s r.o., ktorá mala od 22.09.2009 zapísanú zmenu obchodného mena na TIR, s.r.o. a v priebehu odvolacieho konania žalobcovia podaním zo dňa 26.06.2013 navrhli, aby súd podľa § 92 ods. 2 a 3 OSP pripustil vstup obchodnej spoločnosti MG Logistic, s.r.o., Turčianske Teplice do konania namiesto žalovaného 2/ z dôvodu, že došlo k zmene výlučného vlastníka všetkých nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, a to zo žalovaného 2/ na spoločnosť MG Logistic, s.r.o. na základe kúpnej zmluvy zo dňa 15.02.2012. Na základe uvedeného Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 43Cob/55/2013 - 898 zo dňa 03.07.2013 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalovaného 2/ TIR s.r.o. vstúpil ako žalovaný 2/ MG Logistic, s.r.o.

35. Odvolací súd následne skonštatoval, že žalovaný 1/ bol na základe rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 6Cbr/211/2013 - 69 zo dňa 22.01.2014 zrušený bez likvidácie a dňa 20.02.2014 bol ex offo vymazaný z obchodného registra bez právneho nástupcu. Následne odvolací súd odvolacie konanie voči žalovanému 1/ uznesením č.k. 43Cob/55/2013 zo dňa 12. marca 2014 zastavil, postupom podľa § 107 ods. 4 OSP, v zmysle ktorého, ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

36. Odvolací súd následne rozsudkom č.k. 43Cob/55/2013 zo dňa 22.05.2014 návrh žalobcov na prerušenie odvolacieho konania zamietol, rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/86/2005 - 754 zo dňa 14. júna 2010 v napadnutej časti prvej výrokovej vety zmenil tak, že návrh žalobcov voči žalovanému zamietol a rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa. Uvedené rozhodnutie odôvodnil odvolací súd tým, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu už obchodná spoločnosť žalovaný 1/ ako právny subjekt zanikol výmazom z obchodného registra. Rozhodnutie registrového súdu o zrušení obchodnej spoločnosti bez likvidácie nadobudlo právoplatnosť a takýmto rozhodnutím je odvolací súd v zmysle úpravy § 135 ods. 1 OSP viazaný. Dovolací súd poukázal na to, že registrový súd dňa 20.02.2012 vymazal obchodnú spoločnosť ŠAJGALOIL a.s. z obchodného registra bez právneho nástupcu. Na základe uvedeného potom odvolací súd zamietol návrh žalobcov na prerušenie odvolacieho konania a vo veci rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu zmenil a žalobu zamietol, keďže po zániku žalovaného 1/ už nebolo možné rozhodnúť v spore proti žalovanému 2/ tak, že žalovaný 1/ je vlastníkom nehnuteľností, keďže žalovaný 1/ ako právnická osoba zanikol výmazom z obchodného registra. Pripomenul, že žalovaný 1/ nie je pasívne legitimovaným subjektom v tomto spore, kde sa žalobcovia domáhajú, aby súd určil vlastnícke právo niekomu, kto už neexistuje. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 4 OSP vo väzbe na ust. § 151 ods. 3 OSP.

37. Proti rozhodnutiu krajského súdu o zastavení odvolacieho konania voči žalovanému 1/, aj proti rozsudku krajského súdu, ktorým tento zmenil výrok Okresného súdu Lučenec tak, že návrh žalobcov voči žalovanému zamietol, podali žalobcovia dovolanie.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol o dovolaní voči uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým tento zastavil odvolacie konanie voči žalovanému 1/ z dôvodu jeho zániku bez právneho nástupníctva tak, že ho zrušil rozhodnutím č. k. 2Cdo/184/2021 zo dňa 22. augusta 2023. Dovolací súd uviedol, že i keď v prejednávanej veci odvolací súd v čase vydania napadnutého uznesenia správne zistil, že žalovaný 1/ bol po začatí konania vymazaný z obchodného registra a nemá právneho nástupcu, bez toho, aby vzhľadom na osobitosť daného prípadu aktívnej snahe žalobcov bezprostredne zvrátiť daný stav, ktorá mu mohla byť zrejماً, vzal do úvahy možnosť odvrátenia danej procesnej

situácie, čo sa žalobcom podarilo, došlo neprejednaním žaloby žalobcov voči existujúcemu subjektu žalovanému 1/ k porušeniu práva dovolateľov na spravodlivý proces podľa § 237 ods. 1 písm. f) OSP. Na základe uvedeného, rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Vo vzťahu ku skutočnosti, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 2K/2/2019 - 222 zo dňa 05.08.2019 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovaného 2/ ako dlžníka Najvyšší súd uviedol, že v danom dovolacom konaní sa rieši výlučne procesná situácia žalovaného 1/, voči ktorému odvolací súd dovolaním napadnutým rozhodnutím odvolacie konanie zastavil pre stratu procesnej subjektivity. Z povahy napadnutého rozhodnutia je preto zrejmé, že odvolací súd ním odvolanie žalobcov voči rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej hmotnoprávne neprejednával. Najvyšší súd bol preto názoru, že účinky konkurzu vyhláseného na majetok žalovaného 2/ na žalovaného 1/ pre dané dovolacie konanie nedopadajú.

39. O dovolaní žalobcov 2/ až 4/ proti rozsudku odvolacieho súdu rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí 2Cdo/185/2021 zo dňa 30. novembra 2023 tak, že rozsudok vo veci samej a v časti trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

40. Primárnym dôvodom zrušenia rozhodnutia krajského súdu bolo, že žalovanému 1/ ŠAJGALOIL, a.s., ktorý bol v čase rozhodovania Krajského súdu v Banskej Bystrici o odvolaní z obchodného registra vymazaný (dňom 20.02.2014, č.l. 965), bol rozhodnutím Najvyššieho súdu 1Obdo/52/2015 zo dňa 26. septembra 2016, opätovne obnovený zápis do obchodného registra. Najvyšší súd mal za to, že napriek tomu, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu žalovaný 1/ ako subjekt neexistoval (v dôsledku výmazu z obchodného registra), odvolací súd mal prerušiť konanie v prejednávanej veci do skončenia dovolacieho konania, ktorého predmetom malo byť posúdenie správnosti rozhodnutia registrového súdu vo vzťahu k výmazu žalovaného 1/, alternatívne mal za to, že odvolací súd mal žalobcu poučiť, ako odstrániť nesúlad petitu žaloby s novou nastanou procesnou situáciou. Dovolací súd dospel k záveru, že pokiaľ odvolací súd nevyužil ani jednu z týchto alternatív, takýmto postupom došlo k odňatiu reálnej možnosti konať pred súdom tak, ako to malo na mysli ust. § 237 ods. 1 písm. f) OSP.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací posudzoval vplyv vyhlásenia konkurzu na žalovaného 2/, na procesné podmienky pokračovania v konaní. Uviedol, že prvou otázkou, pred ktorú bol postavený Najvyšší súd bolo, či možno v dovolacom konaní pokračovať, ak tu bol stav vyhlásenia konkurzu na majetok žalovaného 2/ a následné zámerné nepodanie správcou návrhu na pokračovanie v konaní odôvodnené prakticky jeho nezájmom na pokračovaní v konaní, ktorého účelom je spochybnenie vlastníckeho statusu spoločnosti v konkurze (k sporným nehnuteľnostiam). Dovolací súd pri posudzovaní tejto parciálnej procesnej otázky dospel k záveru, že nepodanie návrhu správcu v tomto prípade nie je prekážkou brániacou pokračovaniu v konaní. Dovolací súd pripustil, že niet dôvodu považovať za sporné splnenie tej zákonnej podmienky prerušenia konania pre vyhlásenie konkurzu (ex lege, čiže zo zákona), ktorou je, že sa konanie v prejednávanej veci má týkať majetku podliehajúceho konkurzu, avšak dospel k záveru, že bez ďalšieho tu nešlo usúdiť aj na splnenie ďalšej zákonnej podmienky (majúcej byť splnenej kumulatívne s tou predošlou) predstavovanej tým, že majetok, o ktorom je reč, patrí úpadcovi. Najvyšší súd uviedol, že i keď zaradenie sporných nehnuteľností správcou do súpisu na základe evidencie katastra možno považovať za odôvodnené, ak je tu tiež prezumpcia hodnovernosti a záväznosti údajov katastra v zmysle § 70 zák. č. 162/1995 Z.z., dovolací súd rozhodne nemohol ponechať bez povšimnutia to, že rozsudok súdu prvej inštancie v tejto veci bol založený práve na preukázaní opaku z pravidla (teda de facto na dôkazne vyvrátenej pravdivosti stavu vlastníckych práv zapísaných v katastri) a že k jeho zmene v dovolacom konaní došlo bez žalobcami požadovaného vyčkania na skončenie konania o ich dovolaniach proti uzneseniam tvoriacim podklad výmazu žalovaného 1/ z obchodného registra (ktoré konanie napokon skončilo procesným úspechom dovolateľov), výlučne pre stav nedostatku vecnej (tzv. pasívnej) legitimácie žalovaného 2/, teda bez akéhokoľvek vyjadrenia sa aj odvolacieho súdu k problému vlastníctva (komu toto patrí), posudzovanému naopak súdom prvej inštancie vecne a bez polozenia si (a tým skôr nezodpovedania) otázky, či žaloba znejúca na určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/ v čase po jeho zániku (konštatovanom odvolacím súdom), teda takto v prospech už neexistujúcej právnickej osoby vypadnutej i z okruhu účastníkov konania je v konaní prebiehajúcim ďalej už len za účasti toho žalovaného, ktorého vlastnícke právo sa práve popiera, žalobou, na ktorej žalobcovia (vedomí si aj procesných limitov úspešného uplatňovania práva) môžu mať naozaj záujem.

42. Dovolací súd uviedol, že odmietnutie pokračovať v dovolacom konaní vo veci samej za opísanej situácie by tak bolo popretím zmyslu aj účelu dovolania podľa § 238 ods. 1 OSP, pri ktorom prípustnosť dovolania voči zmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej vyplývala z filozofie nutnosti poskytnúť opravný prostriedok tiež tomu, kto bol síce v prvej inštancii úspešný, v druhej ale naopak nie, a tak sa vytvorila možnosť pre Najvyšší súd oba nižšie súdy "rozsúdiť". Okrem toho tu bol taktiež už vyššie spomenutý stav obnovenia plurality žalovaných majúcich postavenie samostatných (nie nerozlučných) spoločníkov, pri ktorom by účinky prerušenia konania vyhlásením konkurzu nemohli dopadať na žalovaného 1/ ani vtedy, ak by inak na žalovaného 2/ dopadať mali.

43. Najvyšší súd označil za priam absurdnú procesnú konštrukciu, v ktorej by dovolaciemu súdu postoj správcu žalovaného v konkurze mal umožniť prejednanie dovolania a rozhodnutie o nich v čiastkových procesných otázkach, naopak však zabrániť podobnému postupu vo veci samej z pohľadu dovolateľov rozhodujúcej a takto viesť až k odmietnutiu spravodlivosti, ako aj možnosť uskutočniť konanie s jednou z osôb nárokujúcich si sporné právo a naopak nemožnosť tak urobiť voči druhej z takýchto osôb. Podľa odvolacieho súdu preto neprichádza do úvahy iná interpretácia § 47 ZKR a § 77 ods. 1 CSP než tá, že v situáciách druhovo totožných s touto na prerušenie konania, resp. prinajmenšom na nástup účinkov prerušenia podľa Zákona o konkurze a reštrukturalizácii usúdiť nejde.

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok odvolacieho súdu zrušil a zdôraznil, že právny názor odvolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí je pre odvolací súd záväzný. Zároveň uviedol, že so zreteľom k vyššie uvedenému sa zamietnutie žaloby odvolacím súdom a zrušenie jeho rozsudku súdom dovolacím týkalo len dovolateľov, toto však nič nemení na tom, že určenie existencie práva sa úspešne môže domáhať aj len niektorá z viacerých osôb schopných osvedčiť naliehavý právny záujem a rozsah dovolania zdanlivo dopadajúci aj na výrok rozsudku odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu žalobcov na prerušenie konania, bolo po rozhodnutí odvolacieho súdu vracajúcim "do hry" späť žalovanú 1/ treba chápať tak, že sa ním rozumie už len rozhodnutie vo veci samej.

45. Odvolací súd po zistení, že okresný súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam vytýčil na deň 25.02.2025 pojednávanie za účelom vykonania dokazovania tak, ako mu to uložil Najvyšší súd SR v zrušujúcom dovolacom rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/238/2012 zo dňa 31.01.2013.

46. Likvidátor žalovaného 1/ LawService Recovery, k.s., doručil dovolaciemu súdu dňa 21.01.2025 návrh na odročenie pojednávania z dôvodu, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 27Cbr/74/2024 zo dňa 03.09.2024 bol odvolaný z funkcie likvidátora žalovaného 1/ a nemá vedomosť o tom, či uvedené uznesenie už nadobudlo právoplatnosť, keď podľa jeho vedomosti bol voči nemu podaný opravný prostriedok. Odvolací súd následne vyžiadala od Okresného súdu Banská Bystrica informáciu o stave ustanovenia likvidátora v spoločnosti žalovaného 1/. Okresný súd Banská Bystrica oznámil, že konanie nie je právoplatne skončené, nakoľko bolo podané odvolanie. Na základe uvedeného odvolací súd nevyhovel žiadosti likvidátora na odročenie pojednávania z poukazom na to, že žalovaný 1/ má právoplatne ustanoveného likvidátora, ktorý doposiaľ nebol právoplatne odvolaný.

47. Správca konkurznej podstaty žalovaného 2/ MG Logistic s.r.o. podaním zo dňa 07.02.2025 oznámil dovolaciemu súdu, že nedáva návrh na pokračovanie v konaní a uviedol, že na základe toho došlo v súlade s § 47 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii zo zákona k prerušeniu súdneho konania.

48. Na pojednávaní konanom dňa 25.02.2025 právny zástupca žalobcov oznámil dovolaciemu súdu, že došlo k zmene vlastníctva nehnuteľností, ktoré sú predmetom žaloby. Poukázal na výpadok služieb katastra nehnuteľností a uviedol, že sa snažil cestou pošty zabezpečiť listinu pre právne úkony. Uviedol, že je otáznosť, kto je vlastníkom, pričom na portáli CICA Geodesy.sk je ako vlastníkom uvedený SKOIL s.r.o., IČO: 529792170, v tomto smere je potrebné doplniť dokazovanie. Navrhol dôkaz výpis LV č. XXX pre okres Poltár, k.ú. I. z ktorého bude identifikovaný aktuálny vlastníkom plus podklady pre zápis tohto vlastníka do katastra v podobe vkladového spisu, spisu vkladového konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd pojednávanie odročil na neurčito za účelom zabezpečenia LV č. XXX Breznička. Krajský súd v Banskej Bystrici vzhľadom na návrh žalobcu zabezpečiť LV č. XXX a podklady pre zápis tohto vlastníka vyžiadala z Okresného úradu Poltár, Katastrálny odbor list vlastníctva č. XXX pre k.ú. I. použiteľný na právne úkony a fotokópiu Zmluvy o predaji časti podniku, ktorá je v liste vlastníctva uvedená ako titul nadobudnutia nehnuteľnosti. Okresný úrad Poltár doručil vyžiadané dokumenty dovolaciemu súdu dňa 17.03.2025. Následne 21.03.2025 vytýčil odvolací súd pojednávanie na deň 13.05.2025 a výzvou zo dňa 21.03.2025

vyzval žalobcov, aby pokiaľ pristúpia k návrhu na zmenu sporovej strany, urobili tak do 10 dní, aby vytyčený termín pojednávania nebol zmarený.

49. Podaním doručeným Krajskému súdu dňa 12.05.2025 (jeden deň pred vytyčeným termínom pojednávania) požiadal právny zástupca žalobcov o odročenie pojednávania z vážnych osobných dôvodov a zároveň doručil návrh na zmenu žalovaného 2/. Odvolací súd návrhu na odročenie pojednávania vyhovel, pretože bolo nutné procesne rozhodnúť o zmene na strane žalovaného 2/. Následne uznesením č.k. 43Cob/13/2024-1389 zo dňa 27.05.2025 odvolací súd vyhovel návrhu žalobcov, aby do konania na miesto žalovaného 2/ vstúpila spoločnosť SKOIL s.r.o., so sídlom Unionka 9351/54, 960 01 Zvolen, IČO: 52 792 170. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.06.2025. Žalobcovia v podaní zo dňa 12.05.2025 tiež navrhli, aby odvolací súd vykonal dokazovanie LV č. XXX pre k.ú. I., Zmluvou o predaji časti podniku úpadcu MG logistic, s.r.o. a rozhodnutím Okresného úradu Poltár V-163/2023, v súvislosti s čím uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými listinami, z ktorých vyplýva zmena vlastníctva predmetných nehnuteľností a hnutelných vecí a tiež aj:

- všetkými ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v spise vedenom Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor pod č. V-163/2023 a aby za týmto účelom vyžiadal od Okresného úradu Poltár, katastrálny odbor, fotokópiu celého spisu vedeného Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor, pod č. V-163/2023

- všetkými listinami súvisiacimi s predajom nehnuteľností a hnutelných vecí z konkurznej podstaty úpadcu MG logistic, s.r.o. „v konkurze“ a aby za týmto účelom vyžiadal od správcu konkurznej podstaty ADVO INSOLVENCY, k.s. všetky listiny súvisiace s predajom predmetných nehnuteľností a hnutelných vecí z konkurzného spisu

a to za účelom preukázania podmienok, za ktorých boli predmetné hnutelné a nehnuteľné veci predané žalovanému 2/, ktorý ako ich kupujúci vedel alebo musel vedieť že vlastníctvo úpadcu je spochybnené, resp. že úpadca nie je vlastníkom predmetných vecí. Poukázal na to, že správca konkurznej podstaty ADVO INSOLVENCY, k.s. sa vyjadroval k dovolaniu žalobcov v tomto konaní, vedel o ňom a teda muselo byť zaevidované v konkurznom spise vrátane skutočnosti, že je vedený spor o určenie vlastníckeho práva.

50. Odvolací súd dňa 28.05.2025 vytyčil pojednávanie na deň 01.07.2025. O odročenie tohto pojednávania požiadala právna zástupkyňa žalovaného 1/ z dôvodu vycestovania do zahraničia, právny zástupca žalobcov z dôvodu objednaného vyšetrenia a právny zástupca žalovaného 2/ z dôvodu aby sa k veci mohol vyjadriť. Odvolací súd posúdil žiadosť právnej zástupkyne žalovaného 1/ a právneho zástupcu žalobcov ako nedôvodnú s poukazom na CSP, v zmysle ktorého od advokáta možno spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť. Vyhovel však návrhu na odročenie doručeného právnym zástupcom žalovaného 2/ z dôvodu zachovania procesného práva žalovaného 2/ vyjadriť sa k veci. Z uvedeného dôvodu odročil pojednávanie na deň 16.09.2025.

51. Žalovaný 2/ SKOIL s.r.o. využil možnosť vyjadriť sa k veci a v podaní zo dňa 04.07.2025 (č.l. 1438) poukázal na to, že k povoleniu vkladu do katastra nehnuteľností došlo Rozhodnutím Okresného úradu, kat. odboru zo dňa 28.02.2023 V-163/2023. Označil za zarážajúce, že žalobcovia podali návrh na zmenu účastníka konania tri mesiace od pojednávania, na ktorom sa potreba zmeny účastníka konania riešila. Mal za to, že pasivita žalobcov, ktorí si za dva roky neskontrolovali stav na LVč. 526 je dôkazom toho, že ich záujem na určení vlastníckeho práva nie je naliehavý. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorého je vecou nositeľov práv, aby si svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje majetkové, osobné a satisfakčné práva (sp. zn. 5Sžf 65/2011). Žalovaný 2/ namietol procesný postup odvolacieho súdu, keď mal za to, že odvolací súd nemohol odstrániť nesprávne určenie okruhu účastníkov konania ex offa a nebol oprávnený žalobcu o tomto nedostatku poučovať. Odvolací súd mal podľa žalovaného 2/ žalobu vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietnuť nemal poučovať o nutnosti podať návrh na zmenu účastníkov konania. Keďže žalobcovia sú zastúpení advokátom, súd nemal poučovaciu povinnosť voči žalobcom. Vo vzťahu k nároku uplatnenému žalobou sa žalovaný 2/ stotožnil so závermi Krajského súdu v Banskej Bystrici vyjadrenými v rozhodnutí 43Cob/310/2010. Mal za to, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy uzavretej medzi akciovou spoločnosťou a tretím subjektom, pretože určením práva sa právne postavenie akcionárov nijak nezmení. Pokles hodnoty akcií je súčasťou rizika spojeného s vlastníctvom akcií a navyše akciová spoločnosť by musela vrátiť kúpnu cenu za prevedený majetok. Majetkové postavenie akcionára sa tak tiež nezmení. Žalovaný 2/ sa stotožnil aj s posúdením generálnej

plnej moci zo dňa 01.01.2005, udelenej F. J. žalovaným 1/, ako platného plnomocenstva. Na základe uvedeného označil kúpnu zmluvu uzavretú s jeho právnym predchodcom za platnú.

52. Žalovaný 2/ vo vyjadrení zdôraznil, že ak by aj súdy dospeli k záveru o neplatnosti kúpnej zmluvy, jeho postavenia vlastníka sa to nedotkne, pretože podľa § 93 ods. 3 ZKR dobromyseľný nadobúdať vlastnícke právo k veci nadobudnutej zo súpisu konkurznej podstaty aj v prípade, ak úpadca nebol jej vlastníkom. Žalovaný 2/ uviedol, že nemal najmenšiu pochybnosť o tom, že vlastníkom prevádzaného majetku je práve MG Logistic. Nič nenasvedčovalo tomu, že by bol vlastníkom majetku žalovaný 1/ alebo subjekt odlišný od MG Logistic. Žalovaný nemal vedomosť, že by si na majetok uplatňovali právo tretie osoby a súčasne nemal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní. Ani v Zmluve o predaji časti podniku nie je o prebiehajúcom súdnom konaní zmienka. Žalovaný 2/ zdôraznil, že v čase uzatvorenia Zmluvy o predaji časti podniku a vkladu do katastra nehnuteľností nebola na LV č. XXX poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní, o obmedzení nakladania s nehnuteľnosťami z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania a ani poznámka o spochybnení hodnovernosti údajov katastra. Poukázal na to, že poznámka o súdnom konaní nie je na LV č. XXX zapísaná dodnes, čo podľa názoru svedčí o nezájme žalobcov o majetok. Žalovaný 2/ následne pripomenul, že žalobcovia v konkurznom konaní vedenom na MG Logistic nepodali vylučovaciu žalobu, ktorú by sa domáhali vylúčenia majetku zo súpisu konkurznej podstaty. Podaním vylučovacej žaloby by zabránili predaju majetku v konkurze. Vylučovaciu žalobu, ktorá je jediným prostriedkom umožňujúcim vylúčenie majetku z konkurznej podstaty (a teda prekážkou predaja majetku správcom) je potrebné odlišiť od žaloby na určenie vlastníckeho práva. Poukázal pritom na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II ÚS 193/2019, v zmysle ktorého rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva a ani samotné prebiehajúce konanie o určenie vlastníckeho práva nie sú takými právnymi skutočnosťami, ktoré by správcovi bránili v speňažovaní majetku. Žalovaný 2/ zdôraznil, že žalobcovia vylučovaciu žalobu nepodali, čo zabezpečilo žalovaného 2/ v tom, že majetok nadobúda od skutočného a nepochybného vlastníka. Vo vzťahu k princípom konkurzného práva poukázal žalovaný 2/ na to, že cieľom speňažovania majetku v konkurze je očistiť majetok od ťarch, bremien a iných obmedzení. Aj z toho dôvodu sa žalovaný 2/ v dobrej viere spoliehal na to, že v konkurze nadobudne „čistý“ majetok, ktorý nebude trpieť ťarchami, právnymi vadami a že si k nemu nebude uplatňovať právo tretia osoba. Žalovaný 2/ poukázal na to, že majetok nadobudol od úpadcu zastúpeného správcom konkurznej podstaty ako osobou, pri ktorej sa predpokladá náležitá odborná starostlivosť a kvalifikácia pri speňažovaní prevádzaných nehnuteľností. K nadobudnutiu majetku došlo v rámci konkurzného konania pod dozorom správcu a konkurzného súdu. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti bol žalovaný 2/ v dobrej viere, že nadobudnutie majetku od MG Logistic je korektné a zákonné, a že ho nadobudol od pravého a nepochybného vlastníka. Dobrú vieru žalovaného 2/ posilňuje aj to, že počas celých dvoch rokov od nadobudnutia majetku žalobcovia (ani nikto iný) nekontaktovali žalovaného 2/ z dôvodu prípadného riešenia situácie, nezaujímali sa o stav majetku, ani nepodnikali žiadne kroky, ktorými by dali žalovanému 2/ čokoľvek najavo. Až po dvoch rokoch od nadobudnutia majetku bolo žalovanému 2/ doručené rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bol postavený do pozície žalovaného 2/.

53. Pojednávanie vytyčené na 16.09.2025 nemohlo byť vykonané z nepredvídateľných dôvodov na strane súdu (akútne zdravotné problémy), preto bolo odročené na termín 08.10.2025.

54. Na pojednávaní konanom dňa 08.10.2025 zotrvali všetky sporové strany na argumentácii, ktorú predložili súdu v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní.

55. Nad rámec uvedeného mali žalobcovia za to, že existujú procesné prekážky na uskutočnenie pojednávania v tejto veci za daného právneho stavu, kedy Okresný súd v Banskej Bystrici vydal rozhodnutie o odvolaní likvidátora žalovaného 1/ LawService Recovery k.s. prvým výrokom a druhým výrokom menoval nového likvidátora Boľoš & Partners Recovery k.s. Uviedli, že vzhľadom na to, že žalovaný 1/ nemá štatutárny orgán a nemá ani splnomocneného zástupcu, nemá procesnú spôsobilosť konať v tomto konaní. Pokiaľ nedôjde k ustanoveniu osoby, ktorá bude oprávnená za LawService Recovery k.s. konať, nemá za žalovaného kto konať a nemá kto ani konať bez zaujatosti.

56. Žalobcovia zotrvali na stanovisku, že ako akcionári majú naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby. Uviedli, že tvrdené postavenie žalobcov ako akcionárov žalovaného 1/ je preukázané aj umorením listinných akcií na Okresnom súde Banská Bystrica v konaní č.17UL/1/2008, o odvolaní voči rozhodnutiu ktorého pani A. N., dcérou pána J. toto rozhodnutie bolo potvrdené a žalobcovia sú akcionármi žalovaného 1/. Poukázali na konanie pred Okresným súdom Michalovce, ktorý rozsudkom

č. k. 18Cb/2002/2005 - 698 zo dňa 09.04.2010 vyhovel žalobe a určil vlastnícke právo k čerpacej stanici nachádzajúcej sa v obci Hatalov a na zrušujúce uznesenie č.k. 4Cob/161/2010 - 755 zo dňa 19.10.2011 ktorým Krajský súd v Košiciach rozsudok Okresného súdu Michalovce zrušil svojim uznesením s tým, že rozhodnutie je predčasné, že treba ešte vykonať určité dôkazy. Zdôraznili, že ani Okresný súd Michalovce, ani Krajský súd Košice rovnako ako Okresný súd Lučenec nevyhodnotil postavenie žalobcov ako také, že nemajú naliehavý právny záujem na takomto určení, ktorého sa domáhajú aj v tomto konaní. S poukazom na to, že dovolací súd v dvoch dovolacích konaniach vec vrátil odvolaciemu súdu uviedli, že ak by sa Najvyšší súd posúdil vec tak, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem, nebol by vec vrátil späť.

57. Žalobcovia v odvolacom konaní dôvody existencie ich naliehavého právneho záujmu na podaní určovacej žaloby rozšírili o tvrdenie, že naliehavý právny záujem majú aj ako veritelia žalovaného 1/, ktorí voči žalovanému 1/ vedú dve rôzne exekučné konania na vymoženie dvoch rôznych pohľadávok.

58. Žalobcovia 2/ až 4/ (ďalej len žalobcovia) zotrvali na stanovisku, že plná moc bola F. J. udelená neplatne, pričom zdôraznili, že ide o úkon v rozpore s dobrými mravmi a preto aj z uvedeného dôvodu je neplatný. Poukázali a na príbuzenské vzťahy medzi osobami konajúcimi za žalovaného 1/ a žalovaného 2/. Uviedli, že aj vzhľadom na príbuzenské vzťahy medzi pánom J. a osobami, ktoré boli v spoločnosti Šajgaloil Slovakia s.r.o., a to p. L. jeho synovec a p. N. ako jeho zať, dospeli súdy, aj Okresný súd Lučenec, aj Okresný súd Michalovce, k záveru, že išlo o konanie v rozpore s dobrými mravmi, a to z dôvodu, že sa konalo s blízkymi osobami. Žalobcovia odkázali na závery Znaleckého posudku č. 3/2006 z ktorého malo vyplývať, že prevod majetku bol likvidačný a nemal ekonomickú podstatu a nebol potrebný takýmto spôsobom presúvať majetok. Pripomenuli kauzu olejári, pre ktorú bol pán D. vo väzbe, z ktorej bol potom prepustený, pričom počas jeho väzobného stíhania urobil pán J. na svoje blízke osoby takéto prevody a zobral si na to plnú moc, kde druhým akcionárom spoločnosti ŠAJGALOIL a.s., teda žalovaného 1/ je jeho dcéra A. N., lebo p. J. nemohol mať na sebe z dôvodu exekúcií žiadny majetok. Za takých okolností musí byť nielen kúpna zmluva vyhodnotená ako v rozpore s dobrými mravmi, ale aj samotné plnomocenstvo na generálne zastupovanie spoločnosti ŠAJGALOIL a.s. pánom J., ktorý na to nemal podľa názoru žalobcov ani žiadnu spôsobilosť alebo právne postavenie, aby takéto plnomocenstvo prevzal. Bola to fyzická osoba, ktorá nemala poskytovať žiadne služby spoločnosti ŠAJGALOIL a.s. pri nejakom právnom zastupovaní alebo odbornom zastupovaní, ale vzhľadom na to, že takéto prevod neboli ochotní spraviť členovia predstavenstva vo vzťahu k C. D. ako druhému akcionárovi, v tom čase stíhanému trestne a väzobne, avšak bez toho, aby bol následne odsúdený. Žalobcovia vyjadrili názor, že práve preto bolo dané plnomocenstvo, že pán J. si to trúfol skrátka urobiť, a trúfol si potom urobiť aj iné veci, za ktoré bol právoplatne odsúdený.

59. Vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva k predmetu určovacej žaloby žalobcovia zotrvali na tom, že SKOIL vedel a musel vedieť o tom, že majetok je predmetom konania o určenie vlastníckeho práva, že o tom vedel aj správca a že v konkurznom spise o tom museli existovať záznamy. Pripomenuli, že na preukázanie tohto skutkového tvrdenia podaním zo dňa 12.05.2025 v kontexte zmeny vlastníctva predmetných nehnuteľností na v súčasnosti žalovaného 2/ podali návrh na vykonanie dôkazov, na preukázanie podmienok, za ktorých boli predmetné nehnuteľnosti a hnutelné veci predané z MG Logistic s.r.o. v konkurze na SKOIL s.r.o., ktorý ich ako kupujúci kúpil a pritom vedel alebo musel vedieť, že vlastníctvo úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam a hnutelným veciam je spochybnené, respektíve že nie je vlastníkom predmetných vecí, Poukázali na to, že správca konkurznej podstaty Adlo Insolvency, k.s., správca spoločnosti MG Logistic, s.r.o. sa vyjadroval na základe výzvy súdu k tomuto konaniu už v roku 2000 a prevod na SKOIL vykonal v roku 2023. Na pojednávaní žalobcovia uviedli, že z tohto dôvodu dali návrh vykonať dokazovanie všetkými listinami súvisiacimi s predajom predmetných nehnuteľností a hnutelných vecí z konkurznej podstaty úpadcu MG Logistic s.r.o. v konkurze, aby za týmto účelom konajúci súd vyžiadal od správcu konkurznej podstaty Adlo Insolvency k.s. všetky listiny súvisiace s predajom predmetných nehnuteľností a hnutelných vecí z konkurzného spisu. Uviedli, že podali tiež návrh na vykonanie dokazovania nielen dvomi, ale všetkými ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v spise vedenom Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor pod č. V - 163/2023, a to tým spôsobom, aby za týmto účelom vyžiadal konajúci súd od Okresného úradu Poltár, katastrálny odbor fotokópiu celého spisu vedeného Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor pod č. V- 163/2023.

60. Žalovaný 1/ na pojednávaní konanom dňa 08.10.2025 uviedol, že rozhodnutie o odvolaní likvidátora žalovaného 1/ nie je právoplatné, resp. nemá vedomosť o tom, že by právoplatnosť nadobudlo. Žalovaný

1/ zotrval na tom, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, ktorú by mohol podať žalovaný 1/ ako akciová spoločnosť a nie akcionári. Naliehavý právny záujem nie je daný ani s prihliadnutím na to, že ak by aj žalobcovia v konaní uspeli, kúpna zmluva je synalagmatický kontrakt a muselo by dôjsť aj k vráteniu kúpnej ceny, čo už za daného právneho stavu nie je účelné.

61. Žalovaný 2/ sa na pojednávaní konanom 08.10.2025 pridržel vyjadrenia zo dňa 04.07.2025. Zdôraznil, že za žalovaného 2/ je v rámci tohto konania podstatná skutočnosť, že došlo k nadobudnutiu vlastníckeho práva v rámci konkurzného konania, domáhal sa uplatnenia výnimky a možnosti prelomenia zásady nemo plus iuris, teda nadobudnutia vlastníckeho práva od nevlastníka. Pokiaľ žalobcovia argumentujú vedomosťou žalovaného 2/ o prebiehajúcom konaní, žalovaný 2/ upriamil pozornosť na to, že, vlastnícke právo nadobudol v rámci konkurzného konania zastrešeného tak správcom konkurznej podstaty, ako aj konkurzným súdom. Do momentu, kým žalovanému 2/ nebolo oznámené prebiehajúce konanie, nemal o ňom vedomosť. Informácia o prebiehajúcom konaní nebola obsiahnutá ani v Zmluve o predaji časti podniku, žalobcovia nepodnikli v podstate žiadne kroky smerujúce k tomu, že by prebiehajúce konanie bolo zaznamenané aj napríklad v katastri nehnuteľností, nedomáhali sa ochrany svojich práv v rámci konkurzného konania nejakou vylučovacou žalobou, na čo boli v podstate oprávnení a zamedzili by vzniku takéhoto právneho stavu. Na základe uvedeného zotrval na tom, že z hľadiska nadobudnutia vlastníckeho práva bol dobromyseľný. Pripomenul, že aj samotný žalobca reagoval na skutočnosť, že žalovaný 2/ nadobudol vlastnícke právo až s odstupom dvoch rokov. Pokiaľ ide o samotné konanie, žalovaný 2/ sa pridržel toho, že absentuje naliehavý právny záujem na strane žalobcov. Aj prípadne určenie vlastníckeho práva na žalovaného 1/ nemá v podstate nijaký vplyv na právne postavenie akcionárov, ale ako už bolo opakovane spomínané, je to len vplyv na majetkové práva. Z hľadiska aj posúdenia plnomocenstva udeleného pánovi F. J. zo dňa 01.01.2005 žalovaný 2/ zotrval na tom, že tak, ako to posúdil už v predchádzajúcom konaní krajský súd, toto plnomocenstvo bolo platné, a teda vlastne bola platná aj samotná kúpna zmluva.

62. V reakcii na predbežné právne posúdenie súdu žalobcovia na pojednávaní k navrhovanému dokazovaniu uviedli, že správca má vedený spis ohľadom nakladania s majetkom a evidencie majetku, ktorý vedie v súpise konkurznej podstaty, má to tematicky rozdelené do jednotlivých šanónov, a aj v tomto prípade bol vedený určite spis správcom a minimálne produkované dokumenty ohľadom jeho predaja, a to ohľadom pokynov príslušného orgánu na takýto predaj alebo nejakého výberového konania, ktorým sa tento predaj uskutočňoval. Vzhľadom na to boli určite robené obhliadky, boli poskytované dokumenty, ktoré sú pre záujemcov o takýto predaj potrebné, aby o takýto predaj záujem mali, určite boli možnosti nahliadnuť do správcovského spisu za účelom tohto zo strany záujemcov v rozsahu potrebnom pre podanie ponuky, tak preto to nevedia špecifikovať úplne presne. Uviedli, že preto špecifikovali návrh na dokazovanie tak, aby súd vyžiadal od správcu všetky listiny súvisiace s predajom predmetných nehnuteľností a hnutelných vecí z konkurzného spisu, o tom musia byť záznamy príslušného orgánu alebo zabezpečenia nejakého veriteľa ako príslušného orgánu k nejakým pokynom, s nejakými rozhodnutiami, s niečím, z čoho vyplynie, za akých okolností k tomu prevodu došlo. Mali za to, že návrh vymedzili dostatočne a súd jednoducho vediac určite o čo, ako čo je tým vymedzené a čo správcovia vedú v prípade predaja majetku, aké listiny sa v tomto smere produkujú síce alternatívne podľa toho, akým spôsobom sa majetok prevádzal, kto bol príslušný orgán, takéto veci žalobcovia nemajú vôbec zatiaľ z podkladov z Okresného úradu Poltár. Známe tam je technicky iba prevodný dokument, rozhodnutie a rozhodnutie o povolení vkladu a nič viac, hoci žiadali následne, samozrejme nielen toto, ale aj celý spis vedený Okresným úradom Poltár, katastrálny odbor pre prvý bod ich návrhu na doplnenie dokazovania spolu s druhým bodom. Čiže prvý smeroval k celému spisu Okresného súdu Poltár, ktorý existuje aj v tomto spise pripojený vo vzťahu k inému prevodu z roku 2005, nevideli potom dôvod, prečo by nemal byť takto zabezpečený spis aj pri prevode PF 163/2023 a samozrejme, všetky listiny súvisiace s prevodom predmetných nehnuteľností a hnutelných vecí z konkurznej podstaty úpadcu MG Logistic s.r.o. v konkurze. Mali za to, že keby súd takúto žiadosť správcovi zaslal, tak správca zašle všetky tieto listiny súdu a súd má možnosť potom vyhodnotiť, aké boli okolnosti tohto prevodu.

63. Žalobcovia v záverečnej reči po vykonaní dokazovania uviedli, že správca konkurznej podstaty vedel, že prebieha súdny spor, a že keď to vedel, musel to evidovať v spise. Ako to v spise evidoval nie je žalobcom známe, ale navrhli, aby v súvislosti s predajom tohto majetku bol oslovený správca súdom, aby tieto skutočnosti súdu o evidencii tohto majetku a so súvisiacimi listinami z predaja predmetných nehnuteľností súdu zaslal, pretože ich skutkové tvrdenie je, že žalovaný 2/, SKOIL, ako kupujúci vedel alebo musel vedieť, že vlastníctvo úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam a hnutelným veciam

žalobcovia spochybnia, resp., že úpadca nie je vlastníkom predmetných vecí a teda, že sa vedie spor o určenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam a hnutelným veciam na tomto súde resp. Okresnom súde Lučenec. Právny zástupca žalobcov uviedol, že nevie ako viac by mal konkretizovať tento návrh, skutkové tvrdenia tu sú, sú relevantné vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného 2/, že nevedel o tom, že prebieha konanie, žalobcovia tvrdili, že o tom vedel a že to vyplýva z evidencií a spisu správcu, ktoré ale vyplynú z toho, čo správca k tomuto pošle súdu. Mal za to, že je veľmi zvláštna situácia, kedy súd nie je ochotný vykonať dôkaz, ktorý by tieto skutočnosti ozrejmiť mal práve dotazom na správcu konkurznej podstaty úpadcu MG Logistic s.r.o. v konkurze, od ktorého súčasný žalovaný 2/, SKOIL, nadobudol vlastníctvo podpisom toho správcu, ktorý podpisoval svoje vyjadrenia na súd, ktorý sa ho dotazoval, aký má postoj k tomuto konaniu o určenie vlastníckeho práva. Právny zástupca žalobcov uviedol, že si ani nevie predstaviť, že sa nenachádzajú listiny v spise konkurzom, kde by tieto skutočnosti neboli evidované. Vo vzťahu k katastru nehnuteľností uviedol, že prevod nie je len zmluva, musí to byť proces, ten proces musí byť preukázaný aj katastru nehnuteľností, že prebehol korektne. Keď sa prevádza nehnuteľnosť konkurzu tak to tam nestačí poslať len Zmluvu o predaji podniku, ale musí tam byť vydokladované všetko, že tento prevod je v súlade so zákonom a oprávnený vyjadril sa že nerozumie, ako je možné, že súd pokiaľ má aj iný spis Okresného úradu Poltár, že si nevyžiadal v tejto veci spis Okresného úradu Poltár pod V163/2023, veď to je jeden prípis. Žalobcovia ďalej uviedli, že nie sú účastníkom toho konania, nevedia sa k tým listinám dostať, nevedia ich ani špecifikovať čo tam správca, keď podával návrh na vklad podával, ale určite musel vydokladovať, že akým spôsobom ten postup prebehol, aby súd mohol rozhodnúť o vklade. Preto na týchto návrhoch na vykonanie dokazovania trvali a namietli, že ak súd zamietol vykonanie tých dôkazov, ide o nesprávne rozhodnutie súdu. V druhom doplnení záverečnej reči právny zástupca žalobcov uviedol, že vie len druhovo, ale nijako inak konkretizovať možné a nie existujúce, ale možno existujúce listiny, ktoré sa v týchto spisoch nachádzajú a preto skutkové tvrdenia sú návrhy na dokazovanie sú, ale ak súd potrebuje konkrétne, čo sa môže nachádzať v správcom spise správca Adlo Insolvency k.s., IČO: 48485357, tak vie uviesť, že to môže byť nejaká listina o ponuke majetku na predaj, nevie akým spôsobom to uskutočnil, vrátane informácií o tomto majetku, vrátane možnosti nahliadnuť do správcovského spisu a vykonať ohliadku tohto majetku, o čom v správcom spise, pokiaľ sa tak uskutočnilo, čo samozrejme nevieme a nemôžeme vedieť, existujú záznamy, že bolo vykonané nahliadnutie do dokumentácie ohľadom majetku, ktorý je ponúkaný na predaj, že bola vykonaná ohliadka, z ktorých samozrejme musí vyplynúť, že sa žalovaný 2/ oboznámil so stavom majetku, nielen skutkovým, ale aj právnym, ak dal ponuku 1.100.000,- Eur za jeho kúpu a že sa musel dozvedieť o tom, že predmetné nehnuteľnosti v k.ú. I., ktoré sú predmetom tohto konania, sú predmetom konania o určenie vlastníckeho práva. Žalobcovia zotrvali na tom, že súd si mal vyžiadať všetky listiny, ale ak je potrebné na nejaké upriamiť pozornosť, tak sú to záznamy o nahliadnutí do spisu, záznamy zo strany záujemcov o kúpu tohto majetku vrátane žalovaného 2/ a samozrejme záznamy a celá zložka o tomto majetku vedená správcom, z ktorých musí vyplývať vedomosť nielen správcu, ale i záujemcu o tom, že ten majetok je predmetom súdneho konania o určenie vlastníckeho práva. Takéto listiny musia existovať, bez toho určite predaj majetku z konkurznej podstaty sa neuskutočnil.

64. Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu žalobcovia uviedli, že síce boli oboznámené nejaké zápočty pohľadávok s číslami 621 a 620 na zaplatenie kúpnej ceny resp. voči kúpnej cene, ktorú mal zaplatiť ŠAJGALOIL SLOVAKIA spol. s r.o. žalovanému 1/ vo výške 5.000.000,- Sk avšak vôbec nevyplýva z týchto zápočtov oprávnenosť takýchto zápočtov, že z čoho vyplynuli pohľadávky ŠAJGALOIL SLOVAKIA spol. s r.o. voči ŠAJGALOIL, a.s. na zaplatenie kúpnej ceny. Na základe uvedeného žalobcovia považujú kúpnu cenu za nezaplatenú, nebolo dokázané, že tá suma 5.000.000,- bola zaplatená a že by bolo nevyhnutné ju vrátiť. Mali za to, že ŠAJGALOIL SLOVAKIA spol. s r.o. by musel preukázať, že to čo si započítaval ako proti pohľadávku, voči ktorej teda započítal kúpnu cenu, že existovala, že na ňu má nárok, ale tento zápočet nebol nijakým spôsobom, jeho dôvodnosť, preukázaná a nijakým spôsobom nebola opodstatnenosť toho zápočtu preukázaná a nebolo preukázané zaplatenie kúpnej ceny. Toto je tiež okolnosť, ktorá spôsobuje, že ten prevod bol v rozpore s dobrými mravmi. Opätovne poukázali na znalecký posudok a na to, že ŠAJGALOIL a.s. nemá žiadny majetok, hoci za ten majetok, ktorý bol prevedený aj postupne na žalovaného 2/ v tomto konaní, nedostal zaplatené ani euro, lebo všetko bolo započítané, ale opodstatnenosť toho započítania nie je vôbec preukázaná, a teda vyplýva z toho len to, že kúpna cena nebola zaplatená. Do majetku žalovaného 1/ neprišla žiadna protihodnota za prevod tohto majetku. Pripomenuli, že to, že sú spoločnosti ŠAJGALOIL a.s. a ŠAJGALOIL SLOVAKIA spol. s r.o. prepojené blízkymi osobami je z konania zrejmé, hoci súd v tomto smere nezopakoval dokazovanie, ale to sú skutkové tvrdenia, ktoré sú zistené v konaní, a to sú tiež ďalšie okolnosti, ktoré musia mať vplyv

na to ako súd rozhodne ohľadom rozporu a posúdenia toho právneho úkonu ako právneho úkonu, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi.

65. Žalobcovia v rámci záverečnej reči požiadali, aby v prípade úspechu žalovaných v konaní súd nepriznal procesne úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobcom, nakoľko sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Odkázal na odvolanie žalobcov voči uzneseniu Okresného súdu Lučenec zo dňa 28.05.2015, č.k. 5C/86/2005-1063 zo dňa 25.06.2015, a špecifikoval, že dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú predovšetkým v tom, že žalobcovia – súčasní - sa dostali do konania v dôsledku a len v dôsledku zdedenia ich postavenia po svojom zavraždenom otcovi C. D., na základe Osvedčenia o dedičstve. Žalobkyňa 1/, ktorá už nevystupuje v konaní, ale v konaní vystupovala len z dôvodu, že bola zahrnutá do okruhu dedičov súdom prvej inštancie, následne z konania vystúpila z dôvodu, že svojho dedičského podielu sa vzdala v prospech detí. Žalobcovia boli úspešní na Okresnom súde Lučenec už pred vyše 10 rokmi z dôvodu rôznych pochybení a procesných pochybení a postupov konajúcich súdov boli v tomto konaní vydané dovolacie rozhodnutia, ktorými sa tieto pochybenia naprávajú v priebehu viac ako 10 rokov s tým, že teda tieto dôvody postavenia žalobcov v konaní sú hodné osobitného zreteľa, nakoľko žalobcovia sa v tomto konaní ocitli len z dôvodu dedenia a po svojom úspechu v konaní na súde prvého stupňa nedali žiadnu príčinu v tom, aby sa toto konanie končilo opačne na odvolacom súde, ani nemajú na tom absolútne žiadny podiel alebo procesnú vinu. Aplikácia § 257 CSP je tak daná tým, že žalobcovia v tomto konaní svoje právne nástupníctvo nemohli nijakým spôsobom ovplyvniť a tým, že žalobca 1/ nebol úspešný len preto, že sa nestal z pôvodného okruhu dedičov dedičom pôvodného žalobcu, t.z. tam nie je procesný neúspech nijako možné vyhodnotiť v jej neprospech.

66. Žalovaný 1/ v záverečnej reči zopakoval už prednesené tvrdenia. Žalovaný 2/ v záverečnej reči zdôraznil, že skutočnosť, že správca konkurznej podstaty mal vedomosť o prebiehajúcom konaní ešte nijakým spôsobom nepreukazuje, že žalovaný 2/ mal vedomosť o prebiehajúcom konaní. Zároveň sa k návrhu na nepriznanie trov konania žalovaným vo vzťahu k tvrdeným okolnostiam hodným osobitného zreteľa vyjadril, že žalobcovia mohli zobrať žalobu späť. Stále platí, že žalobca je pánom sporu. Mal za to, že nie sú splnené podmienky na to, aby osobitné dôvody boli zohľadnené.

67. V zmysle § 384 ods. 1 CSP odvolací súd nie je v odvolacom konaní povinný zopakovať dokazovanie v celom rozsahu dokazovania vykonaného okresným súdom, ale len v rozsahu potrebnom vo vzťahu k tým dôkazom, ktoré okresný súd vykonal, ale z ktorých dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd preto vykonal dokazovanie tými dôkazmi, ktoré vyhodnotil inak, ako súd prvej inštancie a vo zvyšnom rozsahu dokazovanie neopakoval, pretože vychádzal zo skutkových zistení okresného súdu.

68. Odvolací súd na pojednávaní zopakoval dokazovanie v rozsahu kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005 založenej na č.l. 9, kúpnej zmluvy zo dňa 07.02.2002 založenej na č.l. 611 a nasl., plnej moci zo dňa 17.02.2005 založenej v spise opakovane na č.l. 10 na rube a na č.l. 190, plnej moci zo dňa 01.01.2005 založenej na č.l. 310, v plnej moci zo dňa 24.02.2005 založenej na č.l. 192, plnej moci zo dňa 06.07.2004 založenej na č.l. 376, plnej moci zo dňa 30.11.2004 založenej na č.l. 377, znaleckého posudku č. 3/2006 tvoriaceho prílohu spisu, faktúry č. 2510300056 založenej na čl. 619, zápočtu pohľadávok zo dňa 26.04.2005 založeného na čl. 621 a zápočtu pohľadávok zo dňa 27.04.2005 založeného na čl. 620, Osvedčením o dedičstve sp. zn 4D/740/06 Dnot 199/06 založeným na č.l. 642, LV č. XXX založeného na č.l.1357, Zmluvou o predaji časti podniku úpadcu MG Logistic, založenou na č.l. 1358, registrami poverení na vykonanie exekúcií založených na č.l. 1479 až 1484, upovedomeniami o začatí exekúcie založenými na č.l. 1485 - 1490, správami o zisteniach exekútora založenými na č.l. 1491-1494, uznesením KS v Košiciach založenom na č.l. 1506.

69. Ostatnými dôkazmi, ktorými vykonal dokazovanie okresný súd, odvolací súd dokazovanie neopakoval, pretože z nich nevyvodil iné závery, ako okresný súd. Odvolací súd nevykonával dokazovanie ani na nesporné skutočnosti.

70. Odvolací súd na pojednávaní konanom dňa 08.10.2025 zamietol návrh žalobcov na vykonanie dokazovania grafologickým znaleckým posudkom vo vzťahu k plnej moci zo dňa 01.01.2005, zamietol návrh žalobcov na vykonanie dôkazu všetkými listinami spisu Okresného úradu Poltár a zamietol návrh žalobcov na vykonanie dôkazu všetkými listinami správcovského spisu alebo všetkými listinami súvisiacimi s prevodom majetku.

71. Odvolací súd na základe

- skutkového stavu zisteného okresným súdom v rozsahu, ktorý nebol v odvolacom konaní namietnutý (a teda sa nestal predmetom odvolacieho prieskumu),
- skutkového stavu, ktorý bol nesporný a
- skutkového stavu zisteného odvolacím súdom po zopakovaní dokazovania v potrebnom rozsahu, zistil nasledujúci skutkový stav:

72. Dňa 24.02.2005 bola medzi predávajúcim ŠAJGALOIL a.s. (žalovaný 1/) a kupujúcim ŠAJGALOIL Slovakia, spol. s r.o. (pôvodný žalovaný 2/) uzavretá kúpna zmluva, na základe ktorej kupujúci do svojho výlučného vlastníctva nadobudol nehnuteľnosti: čerpacia stanica PHM č.s. 290, postavená na parcele KN 612/90, parcela č. KN 612/88 - ostatné plochy o výmere 403 m², parcela č. KN 612/89 - zastavané plochy o výmere 1.799 m², parcela č. KN 612/90 - zastavané plochy o výmere 525 m² vedené na správe Katastra Poltár na LV č. XXX pre k.ú. I.. Okrem toho predmetom kúpnej zmluvy bolo aj príslušenstvo vyššie uvedených nehnuteľností, a to prístrešok, vonkajšie úpravy, elektrotechnické zariadenie a kamery (vysávač, zariadenie VAP, biologická čistička, kompresor, lapač olejov, čistička OV a nápoj. automat a reklamné zariadenie). Kúpna cena predávaných nehnuteľností s príslušenstvom bola určená dohodou zmluvných strán vo výške 2.500.000,- Sk vrátane DPH a kúpna cena predávanej technológie a príslušenstva bola určená dohodou zmluvných strán vo výške 2.500.000,- Sk vrátane DPH. Celková kúpna cena tak bola dohodnutá vo výške 5.000.000,- Sk, pričom kupujúci a predávajúci si dohodli zaplatenie kúpnej ceny formou 5 splátok, každá vo výške 1.000.000,- Sk, ktoré mali byť zaplatené ku dňu 15.01., 15.03., 15.06., 15.09. a 15.12.2006. V zmysle hlavičky kúpnej zmluvy za predávajúceho táto bola uzavretá v zastúpení F. J. r. č.: XXXXXX/XXX - plnomocenstvo a M. N., člen predstavenstva a.s. Za kupujúceho bola kúpna zmluva uzavretá v zastúpení F. L., konateľ. Dôkaz č.l. 9.

73. F. C. K., predseda predstavenstva žalovaného 1/ vystavil dňa 17.02.2005 plnomocenstvo pre F. J. r. č.: XXXXXX/XXX k zastupovaniu jeho osoby ako predsedu predstavenstva spoločnosti ŠAJGALOIL a.s. pri vykonávaní všetkých právnych úkonov súvisiacich s predajom nasledovného nehnuteľného majetku spoločnosti spolu s technológiou: čerpacia stanica PHM č.s. 290, postavená na parcele KN 612/90, parcela č. KN 612/88 - ostatné plochy o výmere 403 m², parcela č. KN 612/89 - zastavané plochy o výmere 1799 m², parcela č. KN 612/90 - zastavané plochy o výmere 525 m² vedené na správe Katastra Poltár na LV č. XXX pre k.ú. I.. Dôkaz č.l. 190 a č.l. 10 rub.

74. Žalovaný 1/ ako akciová spoločnosť udelil F. J. r. č.: XXXXXX/XXX dňa 01.01.2005 plnomocenstvo podpísané F. C. K. predsedom predstavenstva a M. N. členom predstavenstva. Plnomocenstvo bolo udelené k tomu, aby F. J. zastupoval žalovaného 1/ vo všetkých právnych veciach a vykonával všetky právne úkony voči tretím osobám, štátnym orgánom a orgánom samosprávy, najmä aby uzatváral zmluvy, prijímal doručované písomnosti, podával vyjadrenia, návrhy a žiadosti, uzavíeral zmluvy, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie a to pred súdmi, štátnymi orgánmi a inými právnickými a fyzickými osobami. Toto splnomocnenie udelil žalovaný 1/ v rozsahu práv a povinností podľa Občianskeho súdneho poriadku, Občianskeho zákonníka, Zákonníka práce, Obchodného zákonníka, Daňových a colných predpisov, Trestného zákona, Trestného poriadku, Správneho konania a Exekučného poriadku. Zároveň zastupovaný vyjadril súhlas, aby splnomocnený ustanovil za seba zástupcu a ak ich ustanoví viac súhlasil, aby každý z nich konal samostatne. Na udelení plnej moci je uvedené, že zástupca F. J. splnomocnenie prijal. Dôkaz č.l. 310.

75. Dňa 24.02.2005 udelil predseda predstavenstva žalovaného 1/ F. C. K. a člen predstavenstva žalovaného 1/ M. N. plnomocenstvo F. J. r. č.: XXXXXX/XXX k zastupovaniu spoločnosti žalovaného 1/ pri vykonávaní všetkých právnych úkonov súvisiacich s predajom nehnuteľného majetku spolu s technológiou vo vzťahu k čerpacej stanici PHM č.s. 672, postavenej na parcele KN 1389/14 spolu s predajným stánkom č. 672 postaveným na parcele KN 1389/15 a s ďalšími parcelami č. KN 1389/6, 12, 14, 15 vedených na správe Katastra Rožňava na LV č. XXXX pre k.ú. I.. Dôkaz č.l. 192.

76. Dňa 06.07.2004 udelil žalovaný 1/ prostredníctvom predsedu predstavenstva F. C. K. a člena predstavenstva M. N. plnomocenstvo F. J. r. č.: XXXXXX/XXX k tomu, aby zastupoval žalovaného 1/ v právnej veci daňového subjektu pri jednaniach s colnými úradmi, daňovými úradmi, obvodnými

úradmi, okresnými súdmi, krajskými súdmi, slovenskými vodárňami a kanalizáciami, slovenskými telekomunikáciami, slovenskými poisťovňami, leasingovými spoločnosťami, policajným zborom SR, dopravným inšpektorátom, bankami: Tatra bankou, Dexiou Banka Slovensko, VÚB a.s., Poštovou bankou, Slovenskou obchodnou inšpekciou, OR hasičského zboru, Národnými úradmi práce SR, Slovenskými plynárňami, Slovenskými elektrárňami, odberateľmi a dodávateľmi a ostatnými úradmi štátnej správy a samosprávy, aby obhajoval resp. vo všetkých právnych veciach zastupoval žalovaného 1/, aby vykonával všetky úkony zabezpečoval a rokoval o úhradách záväzkov spoločnosti, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavíral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, menoval rozhodcu a uzavíral rozhodcovské zmluvy, a to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie, podával všetky písomnosti súvisiace s predmetom podnikania spoločnosti. Dôkaz č.I. 376.

77. Dňa 30.11.2004 udelil F. C. K. F. J. r. č.: XXXXXX/XXX plnomocenstvo, aby zastupoval F. C. K. ako štatutára spoločnosti žalovaného 1/ pri jednaniach s colnými úradmi, daňovými úradmi, obvodnými úradmi, okresnými súdmi, krajskými súdmi, slovenskými vodárňami a kanalizáciami, slovenskými telekomunikáciami, slovenskými poisťovňami, leasingovými spoločnosťami, policajným zborom SR, dopravným inšpektorátom, bankami: Tatra bankou, Dexiou Banka Slovensko, VÚB a.s., Poštovou bankou, Slovenskou obchodnou inšpekciou, OR hasičského zboru, Národnými úradmi práce SR, Slovenskými plynárňami, Slovenskými elektrárňami, odberateľmi a dodávateľmi a ostatnými úradmi štátnej správy a samosprávy, aby obhajoval resp. vo všetkých právnych veciach zastupoval žalovaného 1/, aby vykonával všetky úkony zabezpečoval a rokoval o úhradách záväzkov spoločnosti, prijímal doručované písomnosti, podával návrhy a žiadosti, uzavíral zmiery, uznával uplatnené nároky, vzdával sa nárokov, podával opravné prostriedky a vzdával sa ich, vymáhal nároky, plnenie nárokov prijímal, ich plnenie potvrdzoval, menoval rozhodcu a uzavíral rozhodcovské zmluvy, a to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie, podával všetky písomnosti súvisiace s predmetom podnikania spoločnosti. Dôkaz č.I. 377.

78. Dňa 07.02.2002 bola medzi predávajúcim KEMOS, spol. s r.o. a kupujúcim ŠAJGALOIL a.s. (žalovaný 1/) uzavretá kúpna zmluva o prevode nehnuteľností vedených pre k.ú. I., obec I. zapísaných na LV č. XXX, ktoré sú predmetom prevodu podľa tejto zmluvy v celosti. Prevádzané nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX ako pozemky vedené v registri "C" evidované pod p.č. KN 612/88 ostatné plochy o výmere 403 m², p.č. KN 612/89 zastavané plochy o výmere 1799 m², p.č. KN XXX/XX zastavané plochy o výmere 525 m² a stavby: čerpacia stanica PHN na p.č. KN 612/90 bez čísla súpisu. Predávajúci predával zo svojho výlučného vlastníctva popísané nehnuteľnosti a kupujúci kupoval tieto nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva v celosti. Predávajúci predával nehnuteľnosti so všetkými súčasťami, pričom príslušenstvom malo byť elektrotechnické zariadenie čerpacej stanice, elektrická zabezpečovacia signalizácia ESPRIT PARADOX, snímacie zariadenie kamerové, stroje a strojné zariadenie čerpacej stanice a nápojový automat Zanussi. Zmluvné strany v kúpnej zmluve uviedli, že hodnota všetkých prevádzaných nehnuteľností včítane súčastí a príslušenstva v predchádzajúcom odseku je podľa znaleckých posudkov 7.267.551,- Sk, z toho cena samotnej nehnuteľnosti, t.j. pozemkov a stavieb je podľa posudku 3.792.310,- Sk. Zmluvné strany sa dohodli, že predávané nehnuteľnosti spolu so súčasťami a príslušenstvom sa odpredávajú za dohodnutú kúpnu cenu, ktorá je 5.000.000,- Sk. Cena odpredávaných nehnuteľností bola stanovená nasledovne - ako cena za odpredávané nehnuteľnosti podľa cenového predpisu uvedená v Znaleckom posudku č. 067/2001 Ing. arch. Anny Václavikovej vo výške 3.792.310,- Sk, cena za elektrotechnické zariadenie, zabezpečovacia signalizácia ESPRIT PARADOX a snímacie zariadenia kamerové popísané v Znaleckom posudku č. 08/2001 Jozefa Rovňana vo výške 36.600,- Sk a cena za stroje a strojné zariadenia na čerpacej stanici popísané v Znaleckom posudku č. 6/2001 F. C. J. vo výške 3.438.641,- Sk. Kúpnu zmluvu za predávajúceho uzavrel F. O. D., konateľ predávajúceho a za kupujúceho uzavrel kúpnu zmluvu v mene žalovaného 1/ C. D., podpredseda predstavenstva a M. N., člen predstavenstva. Kúpna zmluva bola uzavretá za účasti záložného veriteľa Slovenská konsolidačná a.s., za ktorú vyjadrili súhlas doc. Ing. Milan Šikula, DrSc., predseda predstavenstva a JUDr. Mária Papcunová, podpredsedníčka predstavenstva a generálna riaditeľka. Dôkaz č.I. 611.

79. V znaleckom posudku spoločnosti Znalekon s.r.o. č. 3/2006 vypracovaného vo veci stanovenia výšky škody a ušlého zisku v spoločnosti ŠAJGALOIL a.s. boli vo vzťahu k nasledovným otázkam uvedené nasledovné závery:

1. Aký vplyv mal predaj hnuiteľných vecí a nehnuteľností a prechod zamestnancov do ŠAJGALOIL SLOVAKIA spol. s r.o. na hospodársky výsledok spoločnosti a na výšku obchodného imania ako aj vlastného imania vyjadrujúceho účtovnú hodnotu majetku? Odpoveď: Táto transakcia má veľmi negatívny dopad na všetky ekonomické ukazovatele vrátane tých, ktoré sú vymenované v otázke.

2. Je možné kúpne zmluvy o prevode hnuiteľných a nehnuteľných vecí, prechod zamestnancov do druhej obchodnej spoločnosti považovať za profesionálne obvyklý, sledujúci prosperity tohto podniku alebo za likvidačný postup, ktorý má za následok absolútny zánik celkovej činnosti obchodnej spoločnosti aj likvidáciu? Odpoveď: Prevod majetku súvisiaceho s hlavnou činnosťou spoločnosti a zamestnancov do iného podniku možno hodnotiť z pozície znalca za likvidačný postup s následkom zániku tejto spoločnosti.

3. Posúdiť celkovú výhodnosť a nevýhodnosť uzavretých zmlúv medzi ŠAJGALOIL, a.s. ako predávajúcim a ŠAJGALOIL SLOVAKIA spol. s r.o. ako kupujúcim za obdobie od 24.02.2005 do súčasnosti. Odpoveď: Z pozície znalca neposudzujeme túto otázku z právneho, ale z ekonomického hľadiska. Z dostupných podkladov môžeme na otázku zodpovedať čiastočne, pretože sme nemali možnosť ustanoviť tzv. všeobecnú tzv. trhovú hodnotu prevedeného majetku. Z vlastných skúseností a čiastkových hodnôt čerpaných zo znaleckých posudkov zistených v predložených podkladoch predpokladáme, že všeobecná hodnota prevedeného nehnuteľného aj hnuiteľného majetku je vyššia ako sú dohodnuté ceny v kúpnych zmluvách. Taktiež poukazujeme na to, že pri dohodnutých splátkach mal byť dohodnutý aj úrok.

4. Vyčíslieť, o akú hodnotu vyjadrenú v peniazoch bol znížený majetok ŠAJGALOIL, a.s. Odpoveď: Druh škody - škoda spôsobená prevodom majetku 25.409.200,- Sk, škoda vo výške neuplatnených úrokov 1.361.951,- Sk, škoda spolu 26.771.151,- Sk. Ako sme uviedli v predchádzajúcej odpovedi predpokladáme, že výška škody v prípade stanovenia všeobecnej hodnoty prevedeného majetku znalcami by bola vyššia.

5. Stanoviť ušlý zisk, majetkovú ujmu spočívajúcu v nedosiahnutí toho, čo by ŠAJGALOIL, a.s. pri neexistencii prevodu majetku na ŠAJGALOIL SLOVAKIA spol. s r.o. za normálnych okolností dosiahol. Odpoveď: Za normálnych okolností neexistencie prevodu majetku, ktorý je hlavným zdrojom príjmov spoločnosti ŠAJGALOIL, a.s. by došlo pri dlhodobej činnosti spoločnosti k tvorbe zdrojov vo výške 42.861.321,- Sk.

6. Akú majú hodnotu akcie k 31.12.2004 a k 31.12.2005? Odpoveď: Akcie spoločnosti pred prevodom majetku k 31.12.2004 stanovené podnikateľskou metódou majú hodnotu 4.286.132,- Sk na jednu akciu. V prípade stanovenia všeobecnej hodnoty majetku spoločnosti by táto hodnota bola doplnená o kombinovanú metódu. Predpokladáme, že hodnota akcií spoločnosti po prevode majetku k 31.12.2005 je minimálna resp. žiadna. K dátumu vypracovania znaleckého posudku sme nemali k dispozícii účtovnú uzávierku k 31.12.2005, z ktorej by sme však mohli zistiť iba zbytkovú majetkovú hodnotu, čo by nebolo porovnateľné s výpočtom hodnoty akcií podnikateľskou metódou.

7. Vlastné zistenia znalca? Odpoveď: Pre objektivizovanie výšky škody je nevyhnutné určiť stanovenie všeobecnej hodnoty majetku spoločnosti pred a po prevode rozhodujúcej časti majetku súvisiaceho s hlavnou činnosťou. Podľa názoru našej znaleckej organizácie celková výška škody spoločnosti ŠAJGALOIL, a.s. zistená z dostupných podkladov je po zaokrúhlení 69.632.000,- Sk.

80. Z faktúry č. 2510300056 vyplýva, že dodávateľ ŠAJGALOIL a.s. fakturoval odberateľovi ŠAJGALOIL Slovakia s.r.o. sumu 5.000.000,- Sk za predaj čerpacej stanice Breznička + technológia Breznička. Prílohou faktúry mala byť kúpna zmluva a splátkový kalendár. Dôkaz č.l. 619.

81. Zo zápočtu pohľadávok zo dňa 26.04.2005 vyplýva, že dodávateľ ŠAJGALOIL Slovakia s.r.o. si voči odberateľovi ŠAJGALOIL a.s. uplatnil započítanie pohľadávky vo vzťahu k faktúre č. 2510300056 zo dňa 15.03.2005, splatnej dňa 29.03.2005 na sumu 5.000.000,- Sk z neuhradenej sumy 5.000.000,- Sk sumu 4.348.213,- Eur, na základe čoho zostalo uhradiť sumu 651.787 Sk, pričom zápočet bol vystavený v Brezne dňa 26.04.2005. Dôkaz č.l. 621.

82. Zo zápočtu pohľadávok zo dňa 27.04.2005 vyplýva, že dodávateľ ŠAJGALOIL Slovakia spol. s r.o. voči odberateľovi ŠAJGALOIL a.s. uplatnil zápočet podľa § 580 OZ, započítal pohľadávky dodávateľa voči pohľadávkam odberateľa dňom 27.04.2005 tak, že na faktúru č. 2510300056 zo dňa 15.03.2005, splatnej dňa 29.03.2005 vystavenej na sumu 5.000.000,- Sk, z čoho neuhradená suma ostala 651.787,- Sk, započítal sumu 651.787,- Sk. Dôkaz č.l. 620.

83. Osvedčením o dedičstve zo dňa 11.05.2010 Okresného súdu v Brezne, ktoré nadobudlo účinky právoplatného dedičského rozhodnutia 27.05.2010 bolo vyporiadané dedičstvo po poručiteľovi C. D., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Majetok uvedený v čl. 3 súpisu A pod 1-13 nadobudli žalobcovia v 2/, 3/ a 4/ rade v rovnakom pomere každý po 1/3-ine bez povinnosti úhrady dedičského podielu ustupujúcej spoludedičke A. D., pretože táto náhradu nepožadovala. Predmetom dedičstva sú aj cenné papiere emitenta ŠAJGALOIL, a.s. , sídlo SNP 49 Brezno, kmeňové akcie v počte 5 ks čo predstavuje 50 % na základnom imaní spoločnosti vo všeobecnej hodnote 0 Eur. Voči tomuto skutkovému zisteniu okresného súdu nebola vznesená v odvolacom konaní námietka žiadnou zo sporových strán, odvolací súd preto v tejto časti dokazovanie Osvedčením o dedičstve neopakoval a vychádzal z citovaného skutkového zistenia okresného súdu (uvedeného na str. 7 rozsudku OS).

84. Zmluvou o predaji časti podniku úpadcu MG Logistic, s.r.o. previedol jeho správca konkurznej podstaty ADVO INSOLVENCY, k.s. na nadobúdateľa SKOIL s.r.o., so sídlom Unionka 9351/54, 960 01 Zvolen, IČO: 52 792 170 nehnuteľnosti zapísané do súpisu majetku úpadcu nachádzajúce sa v okrese Poltár, obec I., katastrálne územie I., zapísané na LV č. XXX, vedené Okresným úradom Poltár, a to pozemky parcely registra „C“, p.č. 1037, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 517 m², p.č. 1038, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 1.874 m², p.č. 1039, druh pozemku: ostatná plocha, o výmere 414 m² a stavby so súp. č. 290, druh stavby: iná budova, popis čerpacia stanica PHM, postavená na pozemku s p.č. 1037. Spolu s nehnuteľnosťami previedol hnutel'ne veci vymedzené v bode 6.2 Zmluvy o predaji časti podniku pre ČS Breznička. (Dôkaz čl. 1358)

85. Z výpisu z katastra nehnuteľností pre okres Poltár, obec I., katastrálne územie I. P. L. č. XXX vyplýva, že vlastníkom parcely C registra, parc. č. 1037, výmera 517m², zastavaná plocha a nádvorie, parc.č. 1038, výmera 1874, zastavaná plocha a nádvorie a parc.č. 1039, výmera 414m², ostatná plocha , spolu so stavbou súpisné číslo XXX na parcele č. 1037 popis stavby čerpacia stanica PHM je SKOIL s.r.o., Unionka 9351/54, 960 01 Zvolen, IČO: 52 792 170. (Dôkaz čl. 1357) Skutočnosť, že uvedená nehnuteľnosť bola na LV č. XXX zapísaná v prospech žalovaného 2/ v konaní sporná nebola, preto súd nevykonával dokazovanie rozhodnutím OÚ Poltár V-163/2023.

86. Z upovedomenia o začatí exekúcie 19Ex 639/24 vydanom exekútorom JUDr. Dušan Cirbes vyplýva, že dňa 19.09.2024 sa začalo exekučné konanie na vymoženie pohľadávky žalobcov 1/-4/ vo výške 1.537,55 Eur. Zo správy o zistení exekútora zo dňa 03.06.2025 vyplýva, že na túto exekúciu nebola vymožená žiadna suma. Z upovedomenia o začatí exekúcie 19Ex 626/24 vydanom exekútorom JUDr. Dušan Cirbes vyplýva, že dňa 11.09.2024 sa začalo exekučné konanie na vymoženie pohľadávky žalobcov 2/-4/ vo výške 962,03 Eur. Zo správy o zistení exekútora zo dňa 21.05.2025 vyplýva, že na túto exekúciu nebola vymožená žiadna suma.

87. Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Z.z. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu 24.02.2005 (ďalej len ObZ), táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

88. Podľa § 261 ods. 3 písm. a) ObZ, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy medzi zakladateľmi obchodných spoločností, medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou, ako aj medzi spoločníkmi navzájom, pokiaľ ide o vzťahy týkajúce sa účasti na spoločnosti, ako aj vzťahy zo zmlúv, ktorými sa prevádza podiel spoločníka, medzi štatutárnym orgánom alebo členom štatutárných a dozorných orgánov spoločnosti a obchodnou spoločnosťou, ako aj vzťahy medzi spoločníkom a obchodnou spoločnosťou pri zariaďovaní záležitostí spoločnosti a záväzkové vzťahy medzi prokuristom a spoločnosťou pri výkone jeho poverenia.

89. Podľa § 265 ObZ, výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

90. Podľa § 191 ods. 1 ObZ, predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva.

Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra.

91. Podľa § 194 ods. 1 ObZ, členov predstavenstva volí a odvoláva valné zhromaždenie z akcionárov alebo iných osôb na dobu určenú v stanovách, ktorá nesmie presiahnuť päť rokov. Stanovy môžu určiť, že členov predstavenstva volí a odvoláva dozorná rada spôsobom v nich uvedeným.

92. Podľa § 194 ods. 5 ObZ, členovia predstavenstva sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s náležitou starostlivosťou, ktorá zahŕňa povinnosť vykonávať ju s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej akcionárov. Najmä sú povinní zaobstarať si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia, zachovávať mlčanlivosť o dôverných informáciách a skutočnostiach, ktorých prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu alebo ohroziť jej záujmy alebo záujmy jej akcionárov, a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých akcionárov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti.

93. Podľa § 194 ods. 6 prvá veta ObZ, členovia predstavenstva, ktorí porušili svoje povinnosti pri výkone svojej pôsobnosti, sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť škodu, ktorú tým spoločnosti spôsobili.

94. Podľa § 196a ods. 1 ObZ, spoločnosť môže poskytnúť úver, pôžičku, previesť alebo poskytnúť do užívania majetok spoločnosti alebo zabezpečiť záväzok členovi predstavenstva, prokuristovi alebo inej osobe, ktorá je oprávnená konať za spoločnosť, a osobám im blízkym alebo osobám, ktoré konajú na ich účet, len na základe predchádzajúceho súhlasu dozornej rady a za podmienok obvyklých v bežnom obchodnom styku.

95. Podľa § 196a ods. 2 ObZ, ak sú osoby podľa odseku 1 oprávnené konať aj za iné osoby, použije sa ustanovenie odseku 1 primerane aj na plnenia tam uvedené v prospech tejto inej osoby. Súhlas dozornej rady sa nevyžaduje, ak ide o plnenie ovládajúcej osoby v prospech ovládanej osoby.

96. Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného ku 24.02.2005 (ďalej len OZ), pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocneného oprávnenia.

97. Podľa § 31 ods. 4 OZ, ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

98. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

99. Podľa § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších zákonov, účinného ku dňu podania žaloby 13.12.2005 (ďalej len OSP), návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

100. Podľa § 78 ods. 6 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR), majetok zapísaný do súpisu možno speňažiť za podmienok ustanovených týmto zákonom, iba ak nie je zapísaný do súpisu s poznámkou, nevedie sa na súde konanie o jeho vylúčení zo súpisu a nie je zapísaný do súpisu v inom konkurze.

101. Podľa § 93 ods. 3 ZKR, kupujúci pri odplatnom prevode veci zapísanej do súpisu nadobudne vlastnícke právo aj vtedy, keď úpadca nebol vlastníkom tejto veci, ibaže vedel alebo musel vedieť, že úpadca alebo tretia osoba, ktorej majetok zabezpečuje majetok úpadcu, nie je vlastníkom veci. Správca zodpovedá pôvodnému vlastníkovi veci za škodu, ktorá mu tým vznikla, ibaže preukáže, že konal s odbornou starostlivosťou.

102. Podľa § 42 ods. 1 OSP, podanie možno urobiť písomne, ústne do zápisnice, elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, telegraficky alebo telefaxom. Podanie obsahujúce návrh vo veci samej, ktoré bolo urobené telegraficky, treba doplniť písomne alebo ústne do zápisnice najneskôr do troch dní; podanie urobené telefaxom treba doplniť najneskôr do troch dní predložením jeho originálu. Na podania, ktoré neboli v tejto lehote doplnené, sa neprihliada.

103. Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

104. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

105. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

106. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

107. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

108. Podľa § 453 ods. 3 CSP, ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

109. Odvolanie žalovaného 1/ a žalovaného 2/, ktoré je predmetom odvolacieho konania, bolo na okresný súd doručené dňa 06.07.2010 za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Počas konania došlo k zmene procesnej právnej úpravy, keď 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok. V zmysle prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Z uvedeného dôvodu odvolací súd postupoval v odvolacom konaní podľa ustanovení Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Odvolací súd zároveň v zmysle citovaného ustanovenia neaplikoval v odvolacom konaní ustanovenia CSP o popretí skutkových tvrdení protistrany, ani sudcovskú koncentraciu konania (predbežné prejednanie vecí už v tomto štádiu konania do úvahy neprichádzalo). Z uvedeného dôvodu odvolací súd posudzoval podmienky prípustnosti a účinkov odvolania podľa Občianskeho súdneho poriadku (§ 201 a nasl. OSP), procesne pritom v odvolacom konaní a pri vykonaní odvolacieho pojednávania postupoval podľa Civilného sporového poriadku (rešpektujúc výnimky uvedené v § 470 ods. 2 CSP). Odvolací súd bol v odvolacom konaní viazaný odvolacími dôvodmi a rozsahom odvolania.

110. Odvolací súd sa zároveň musel procesne vysporiadať so skutočnosťou, že okresný súd rozhodol vo veci pred nadobudnutím účinnosti CSP, odvolanie bolo podané pred nadobudnutím účinnosti CSP, aj lehota na vyjadrenie k odvolaniu uplynula pred nadobudnutím účinnosti CSP. V zmysle § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie možno aj za predpokladu, že ide o novoty, uplatniť iba do uplynutia lehoty na vyjadrenie k odvolaniu. V tomto prípade ide o zákonnú koncentraciu konania, ktorej aplikácia v prípade sporov začatých za účinnosti CSP bráni odvolaciemu súdu, aby prihliadal k novým skutkovým tvrdeniam sporových strán uvedeným po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu. V prejednávanom prípade by však vzhľadom na časové okolnosti aplikácia tejto zákonnej koncentracie neumožnila žalobcom uvádzať relevantné tvrdenia vo vzťahu k zásadnej novote, ktorou bola zmena vlastníka nehnuteľností (ktoré sú predmetom určovacej žaloby), a ktorá nastala až v odvolacom konaní, po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu. Zároveň by žalovanému 2/ ako subjektu, ktorý je ako vlastník evidovaný v katastri nehnuteľností pri aplikácii citovaného ustanovenia nebolo umožnené brániť svoje vlastnícke právo, ako právo najsilnejšie, chránené Ústavou Slovenskej republiky. Odvolací súd preto v záujme zachovania

práva sporových strán na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 a čl. 48 Ústavy SR umožnil žalobcom nielen predkladanie nových skutkových tvrdení, ale aj navrhovanie nových dôkazov, ktoré následne na odvolacom pojednávaní vykonal. Zároveň umožnil obom žalovaným, aby sa k novým skutkovým tvrdeniam žalobcov vyjadrili a k ich vyjadreniam prihliadol. Postupoval tak v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/127/2023, v ktorom Najvyšší súd za rovnakej procesnej situácie (podanie odvolania a uplynutie lehoty na vyjadrenie k odvolaniu pred nadobudnutím účinnosti CSP) vo vzťahu k zákonnej koncentrácii odvolacieho konania upravenej v § 373 ods. 4 CSP konštatoval, že predchádzajúca právna úprava koncentráciu konania vo vzťahu k subjektom odlišným od odvolateľov neupravovala. Ustanovenie § 120 ods. 4 OSP druhá veta v spojení s § 205aOSP obmedzovalo len odvolacie dôvody. Za týchto okolností nebolo konaní možné vyžadovať od strany, ktorá nebola odvolateľom, aby v odvolacom konaní uplatnila nové skutkové tvrdenia a dôkazy len za splnenia podmienok podľa § 366 CSP (prípadne podľa § 205a OSP), a to v lehote na vyjadrenie k odvolaniu (§ 373 ods. 4 CSP).

111. S prihliadnutím na vyššie citované závery Najvyššieho súdu SR, sa potom odvolací súd pre tento konkrétny prípad, kedy uplynula lehota na vyjadrenie k odvolaniu pred účinnosťou CSP, stotožnil so záverom dovolacieho súdu o prelomení zákonnej koncentrácie odvolacieho konania (§ 373 ods. 4 CSP) a umožnil žalobcom, aby predložili nové skutkové tvrdenia a aby na tieto skutkové tvrdenia navrhovali a predkladali dôkazy. Išlo najmä o zmenu skutkového tvrdenia vo vzťahu k označeniu vlastníka nehnuteľnosti, ktorá je premetom určovacej žaloby a o skutkové tvrdenie o nedobromyseľnosti nadobúdateľa nehnuteľnosti. Odvolací súd potom tie dôkazy, ktoré žalobcami boli predložené, vykonal na odvolacom pojednávaní konanom dňa 08.10.2025. Následne umožnil žalovaným reagovať na skutkové tvrdenia žalobcov. Uvedeným postupom sledoval odvolací súd zachovanie práva sporových strán na spravodlivý súdny proces a na rovnosť zbraní v konaní pred súdom.

112. Odvolací súd bol vzhľadom na dĺžku konania nútený reagovať na meniacu sa procesnú situáciu vo vzhľadu k zmenám účastníka na strane žalovaného 2/. Vzhľadom na návrh žalobcov najskôr Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 43Cob/55/2013 - 898 zo dňa 03.07.2013 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalovaného 2/ TIR s.r.o. (pôvodné obchodné meno ŠAJGALOIL SLOVAKIA, spol. s r.o.) vstúpil ako žalovaný 2/ MG Logistic, s.r.o. Následne sa musel odvolací súd vysporiadať s procesným postupom v konaní vzhľadom na skutočnosť, že na majetok žalovaného 2/ MG Logistic, s.r.o. "v konkurze" bol dňom 10.08.2019 rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2K/2/2019 vyhlásený konkurz. Napokon uznesením č.k. 43Cob/13/2024-1389 zo dňa 27.05.2025 odvolací súd vyhovel návrhu žalobcov, aby do konania na miesto žalovaného 2/ vstúpila spoločnosť SKOIL s.r.o., IČO: 52 792 170. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.06.2025.

113. Vo vzťahu k procesnému postupu odvolacieho súdu v čase, kým sporovou stranou na mieste žalovaného 2/ bol úpadca MG Logistic, s.r.o. „v konkurze“, sa odvolací súd iba pre tento prejednávany prípad odchyľil od svojho procesného postupu aplikovaného vo všetkých sporoch, kde je na sporovú stranu vyhlásený konkurz, pretože bol viazaný v prejednávanej veci právnym názorom dovolacieho súdu.

114. Ustanovenie zák. č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZKR) v § 47 ods. 1, veta prvá výslovne upravuje následok vyhlásenia konkurzu na súdne konania tak, že pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

115. Aby bolo možné určiť, či sa na konanie vzťahuje ustanovenie § 47 ods. 1 ZKR je preto nutné vymedziť, či ide o súdne konanie, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Vymedzenie majetku podliehajúceho konkurzu je v Zákone o konkurze a reštrukturalizácii upravené v § 67 ods. 1 písm. a) tak, že konkurzu podlieha majetok, ktorý patril úpadcovi v čase vyhlásenia konkurzu. Správca konkurznej podstaty ADVO INSOLVENCY, k.s., správca konkurznej podstaty úpadcu žalovaného 2/ podaním zo dňa 27.04.2021 na výzvu Okresného súdu Lučenec uviedol, že predmetom konania je súdny spor týkajúci sa majetku úpadcu riadne zapísaného správcu konkurznej podstaty do súpisu oddelenej podstaty majetku úpadcu. Súdny spor sa preto týka majetku, podliehajúceho konkurzu.

116. Samotná skutočnosť, že predmetom sporu je určenie, či majetok patrí úpadcovi (alebo patrí podľa tvrdenia žalobcov žalovanému 1/) nespôsobuje ten následok, že by odvrátil účinnosť § 47 ZKR

na súdny spor, pretože naďalej sa jedná o majetok zapísaný v konkurznej podstate úpadcu, teda majetok podliehajúci konkurzu. V konkurze je možné speňažiť aj majetok tretích osôb (napríklad pri zabezpečovacích vzťahoch). Na aktiváciu kogentnej normy na základe ktorej dôjde k prerušeniu konania (zo zákona) tak postačuje, aby bol vyhlásený konkurz na úpadcu, ktorý má predmet súdneho konania spísaný v konkurznej podstate. Či je tam spísaný správne alebo nie, či úpadcovi patrí alebo nepatrí, potom rieši konkurzný súd v incidenčných konaniach. Spornosť zápisu (napríklad aj pochybnosť, či ku dňu vyhlásenia konkurzu majetok spísaný správcom patrilo úpadcovi) môže vyvolať iba ten následok, že správca v súpise majetku uvedie poznámku o spornosti tohto spísania, čím následne umožní subjektu uplatňujúcemu si práva k sporne spísanému majetku podať vylučovaciu žalobu podania vylučovacej žaloby v rámci konkurzu (§78 ods. 1 ZKR). Pochybnosť o tom, či sporne zapísaný majetok bol do súpisu konkurznej podstaty zapísaný správne, následne nie je v zmysle žiadneho zákonného ustanovenia výnimkou z povinnej aplikácie kogentného ustanovenia § 47 ods. 1 ZKR, teda neopravňuje všeobecný súd pokračovať v súdnom konaní, ktorého predmetom je majetok zapísaný v konkurznej podstate. Uvedený procesný následok na súdne konania po vyhlásení konkurzu vyplýva z toho, že prípadný spor ohľadom zápisu majetku do konkurznej podstaty je riešený v konaniach vyvolaných konkurzom (v tomto prípade by išlo o vylučovaciu žalobu), prípadne v konaniach s konkurzom súvisiacich. Je potom na posúdení správcu konkurznej podstaty, ktorý je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, aby vyhodnotil, či má zmysel paralelné vedenie ďalších súdnych sporov vo veci, ktorá musí byť nevyhnutne prejudiciálne riešená v rámci konania vyvolaného konkurzom (otázka vlastníckeho práva k veci zapísanej v konkurznej podstate), a to aj vo vzťahu k tomu, či vôbec bola v konkurze podaná excindačná žaloba. V prípade, ak správca dospeje k záveru, že takéto paralelné konanie zmysel nemá, je nielen oprávnený, ale aj povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a návrh na pokračovanie v takomto konaní nepodať.

117. Spochybnenie vlastníckeho statusu v spoločnosti v konkurze sa v zmysle kogentných ustanovení prísneho konkurzného môže dosiahnuť iba podaním vylučovacej žaloby. Pokiaľ je dôvodom podania vylučovacej žaloby tvrdenie, že úpadcovi k spísanému majetku nesvedčí právo odôvodňujúce jeho spísanie do konkurznej podstaty, preskúmanie tohto dôvodu vykoná konkurzný súd. Nesúhlas správcu s pokračovaním súdneho konania vedeného všeobecným súdom teda nemá za následok, že by ním správca zabránil nezávislému súdu preskúmať spornú otázku vlastníctva, ale má za následok, že túto spornú otázku bude preskúmať kauzálny príslušný konkurzný súd, ktorý okrem tvrdeného práva preskúma aj to, či sú splnené ostatné podmienky pre úspech vo vylučovacej žalobe. Samotná existencia vlastníckeho práva totiž v konkurze sama o sebe právo na vylúčenie majetku z konkurznej podstaty nemusí zakladať, konkurzný súd preskúma v excindačnom konaní aj ďalšie zákonom upravené podmienky.

118. Prerušenie konania vyhlásením konkurzu nastáva zo zákona, dňom vyhlásenia konkurzu. V zmysle ust. § 47 ods. 4 ZKR v konaniach prerušených zo zákona podľa ods. 1 možno pokračovať na návrh správcu a správca sa následne podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. V zmysle právnej úpravy (účinné ku dňu konania odvolacieho súdu s úpadcom MG logistic, s.r.o.) sa v prípade, ak správca nedal návrh na pokračovanie, postupuje podľa kogentného ust. § 47 ods. 4 veta druhá ZKR, kedy je súd povinný vyzvať správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka, na podanie návrhu na pokračovanie v konaní nie kratšej ako 30 dní. Pokiaľ správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určitej lehote navrhne dlžník, alebo nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má zo zákona účinky späťvzatia žaloby, a to aj v tých prípadoch, pokiaľ správca vystupuje v procesnej pozícii žalovaného.

119. Nesúhlas s pokračovaním konania má za následok fikciu späťvzatia žaloby napriek tomu, že úpadca ako žalovaný žalobu nepodal. Takýto výklad ust. § 47 ods. 4 ZKR potvrdil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4Obdo/82/2021 zo dňa 28.07.2022, zverejneného ako R 41/2022, keď uviedol, že nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote v súlade s § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, má v dovolacom konaní účinky späťvzatia dovolania, a to aj v prípade, ak úpadca nie je dovolateľom. I keď Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí vyhodnocoval dopad účinkov vyhlásenia konkurzu špeciálne na dovolacie konanie, rovnaké závery sa vzťahujú aj na základné konanie, vedené na okresných a krajských súdoch. Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí s odkazom na text kogentného ustanovenia § 47 ods. 4 ZKR a text dôvodovej správy uviedol, že z právnej úpravy a zároveň ani z dôvodovej správy k ust. § 47 ods. 4

ZKR nevyplýva, že by mal súd pri aplikácii predmetného ustanovenia postupovať odlišne v prípade tzv. pasívnych sporov, teda keď úpadca je v procesnom postavení žalovaného.

120. V prejednávanej veci bol konkurz na úpadcu MG logistic, s.r.o., vyhlásený dňa 10.08.2019, kedy zo zákona malo nastať prerušenie konania. Správca konkurznej podstaty ADVO INSOLVENCY, k.s., správca konkurznej podstaty úpadcu žalovaného 2/ podaním zo dňa 27.04.2021 na výzvu Okresného súdu Lučenec uviedol, že predmetom konania je súdny spor týkajúci sa majetku úpadcu riadne zapísaného správcom konkurznej podstaty do súpisu oddelenej podstaty majetku úpadcu a správca nepodal návrh na pokračovanie v konaní. Správca mal za to, že v zmysle ZKR nie je možné v tomto konaní bez návrhu správcu pokračovať. Uvedené zopakoval v podaní zo dňa 07.02.2025, adresovanom odvolaciemu súdu.

121. Krajský súd v Banskej Bystrici v celej svojej doterajšej rozhodovacej činnosti vychádzal z kogentného ustanovenia § 47 ods. 4 ZKR, ktoré je formulované bez rozlíšenia procesného postavenia úpadcu, a teda sa aplikuje rovnako v súdnych sporoch, kedy mal úpadca postavenie žalobcu, ako v súdnych sporoch, kedy mal úpadca postavenie žalovaného. Zákonnú fikciu späťvzatia žaloby uplatňoval odvolací súd aj v situácii, kedy úpadca mal procesné postavenie žalovaného, čo znamená, že úpadca žalobu nepodal. Krajský súd vychádzal z toho, že práve takto to upravil zákonodarca ustanovením, ktorému dal kogentný charakter a preto v súlade s vôľou zákonodarcu ustanovenie § 47 ZKR doposiaľ vo všetkých sporoch aplikoval tak, že súdne konania, ktorých predmetom bol majetok zapísaný v konkurznej podstate úpadcu vyhlásením konkurzu považoval za prerušené zo zákona, správcu konkurznej podstaty a úpadcu vyzval na podanie súhlasu s pokračovaním v konaní a v prípade, ak ani správca, ani dlžník súhlas neudelili, súd konanie podľa § 47 ods. 4 ZKR z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil.

122. V prejednanom prípade sa však odvolací súd od svojej doterajšej rozhodovacej praxe, rovnako ako od ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu vyjadrenej v R 41/2022 odklonil, keď v odvolacom konaní pokračoval, napriek skutočnosti, že na vtedajšieho žalovaného 2/ MG Logistic s.r.o., „v konkurze“ bol vyhlásený konkurz a správca konkurznej podstaty súhlas s pokračovaním konania neudelil. Odvolací súd s tak vo fáze konania s úpadcom MG logistic, s.r.o., „v konkurze“ odchytil od ustálenej rozhodovacej praxe svojej, aj rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR vyjadrenej v R 41/2022.

123. V zmysle § 220 ods. 3 CSP, ak sa súd odkloní od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku musí obsahovať aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Odvolací súd odôvodňuje odklon od svojej doterajšej rozhodovacej praxe vo vzťahu k prejednávanej veci tým, že Najvyšší súd v dovolacom rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/185/2021 zo dňa 30. novembra 2023 podal iný výklad ustanovenia § 47 ods. 1 a 4 ZKR, keď uviedol, že neprichádza do úvahy iná interpretácia § 47 ZKR a § 77 ods. 1 CSP než tá, že v situáciách druhovo totožných s touto na prerušenie konania, resp. prinajmenšom na nástup účinkov prerušenia podľa Zákona o konkurze a reštrukturalizácii usúdiť nejde. Uvedený záver vyvodil z toho, že nejde bez ďalšieho usúdiť na splnenie zákonnej podmienky, že majetok zapísaný v konkurznej podstate žalovaného 2/ patrí žalovanému 2/, i keď pripustil, že platí prezumpcia hodnovernosti údajov v katastri nehnuteľnosti. Dovolací súd zároveň zdôraznil, že v zmysle ustanovenia § 455 CSP je odvolací súd viazaný právnym názorom dovolacieho súdu. Odvolací súd preto vychádzal zo záveru dovolacieho súdu, že na nástup účinkov prerušenia podľa Zákona o konkurze a reštrukturalizácii usúdiť nejde, preto vo veci konal ďalej. Zároveň pokiaľ účinky vyhlásenia konkurzu na toto konanie nedopadajú, odvolací súd už ďalej nevyzýval dotknuté subjekty na udelenie súhlasu s pokračovaním v konaní.

124. Keďže odvolací súd v konaní pokračoval ďalej na základe právneho názoru dovolacieho súdu, že nepodanie návrhu správcu v tomto prípade nie je prekážkou brániacou pokračovaniu v konaní, musel ustáliť okruh sporových strán konania. Správca konkurznej podstaty nedal súhlas s pokračovaním v konaní, čím sa nestal účastníkom konania namiesto úpadcu. Úpadca MG logistic, s.r.o. „v konkurze“ je obchodná spoločnosť, ktorá vyhlásením konkurzu nestratila právnu subjektivitu, naďalej bola preto spôsobilá byť účastníkom súdneho konania. Odvolací súd z uvedeného dôvodu konal vo veci priamo s úpadcom, a nie so správcom konkurznej podstaty. Postupoval tak zhodne s procesným postupom dovolacieho súdu, ktorý rovnako v dovolacom konaní po vyhlásení konkurzu na žalovaného 2/ MG Logistic s.r.o., „v konkurze“ konal priamo s ním. Uvedené sa týkalo predvolania na pojednávanie (konané 25.02.2025) a doručovania listín.

125. Potenciálna procesná prekážka, založená vyhlásením konkurzu na MG Logistic s.r.o. dňa 10.08.2019, potom v konaní odpadla dňa 13.06.2025, kedy nadobudlo právoplatnosť uznesenie č.k. 43Cob/13/2024-1389 zo dňa 27.05.2025 ktorým odvolací súd vyhovel návrhu žalobcov, aby do konania na miesto MG logistic, s.r.o., „v konkurze“ vstúpila do pozície žalovaného 2/ spoločnosť SKOIL s.r.o., IČO: 52 792 170.

126. V priebehu odvolacieho konania sa zmenila aj procesná situácia žalovaného 1/, ktorý po opätovnom obnovení zápisu do obchodného registra vstúpil dňom 07.11.2023 do likvidácie. Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 6Cbr/211/2013 - 581 zo dňa 29.09.2023 čo do výroku o nariadení likvidácie (právoplatným dňa 07.11.2023) a čo do výroku o vymenovaní likvidátora (právoplatným dňa 07.03.2024) nariadil likvidáciu akciovej spoločnosti ŠAJGALOIL, a.s. a za likvidátora ustanovil spoločnosť LawService Recovery, k.s. Na pojednávanie vytyčené v odvolacom konaní na deň 25.02.2025 odvolací súd vo vzťahu k žalovanému 1/ doručil predvolanie na pojednávanie právnej zástupkyňi žalovaného 1/ na základe plnej moci založenej na čl. 854, keďže nebol informovaný o tom, že by toto plnomocenstvo udelené žalovaným 1/ zaniklo. V zmysle ust. § 75b ods. 2 ObZ účinného ku dňu vstupu žalovaného 1/ do likvidácie, vstupom spoločnosti do likvidácie zanikajú jednostranné právne úkony spoločnosti, najmä jej príkazy, poverenia, splnomocnenia a prokúry okrem splnomocnení udelených na zastupovanie spoločnosti v súdnych konaniach. Plná moc udelená právnej zástupkyňi žalovaným 1/ dňa 30.11.2011 tak v súdnom konaní vstupom žalovaného 1/ do likvidácie nezanikla. Na prvé odvolacie pojednávanie (25.02.2025) odvolací súd zaslal predvolanie na pojednávanie aj likvidátorovi žalovaného 1/, aby tento bol informovaný o súdnom spore. Potom, ako žalovaný 1/ oznámil odvolaciemu súdu ukončenie právneho zastúpenia JUDr. Evou Molnárovou (18.08.2025), odvolací súd konal ďalej s likvidátorom žalovaného 1/.

127. Likvidátor žalovaného 1/ LawService Recovery, a.s., podaním zo dňa 21.01.2025 navrhol odročenie pojednávania z dôvodu, že bol z funkcie likvidátora odvolaný, pričom nemal vedomosť o tom, či uznesenie o jeho odvolaní už nadobudlo právoplatnosť, keďže podľa jeho vedomostí bol podaný opravný prostriedok. Odvolací súd následne dopytom na obchodný register zistil, že Okresný súd Banská Bystrica rozhodnutím č. k. 27 Cbr/74/2024 - 682 zo dňa 03.09.2024 odvolal spoločnosť LawService Recovery, k.s. z postu likvidátora obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ a menoval nového likvidátora BOLOŠ & PARTNERS RECOVERY, k.s. Podľa vyjadrenia okresného súdu voči uvedenému rozhodnutiu bol podaný opravný prostriedok a rozhodnutie o odvolaní likvidátora nenadobudlo právoplatnosť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd likvidátorovi oznámil, že do nadobudnutia právoplatnosti výroku o odvolaní súčasného likvidátora vykonáva funkciu likvidátora súčasný likvidátor, preto odvolací súd konal s ním.

128. Žalobcovia v konaní pred odvolacím súdom spochybnili oprávnenie likvidátora žalovaného 1/ konať v mene žalovaného 1/ s poukazom na rozhodnutie registrového súdu o jeho odvolaní. Odvolací súd zotrval v konaní na stanovisku, že likvidátor určený súdom v zmysle § 71 ods. 2 ObZ sa stáva likvidátorom až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu o jeho vymenovaní a funkcia mu v prípade, ak je súdom z funkcie likvidátora odvolaný, zaniká až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia súdu o jeho odvolaní. V záujme právnej istoty je nevyhnutné môcť presne určiť deň, ku ktorému v konkrétnej spoločnosti funkcia likvidátora vzniká a ku ktorému dňu zaniká, pretože vstupom spoločnosti do likvidácie je to práve likvidátor, na koho prechádza pôsobnosť štatutárneho orgánu likvidovanej spoločnosti konať v mene spoločnosti. Obchodný zákonník preferuje, aby likvidátora ustanovili priamo spoločníci, ktorí majú najsilnejší záujem na zvolení odborne spôsobilej osoby, ktorá zabezpečí ochranu ich práv (najmä dosiahnutie primeraného likvidačného zostatku). Pokiaľ z akýchkoľvek dôvodov likvidátor nie je určený osobami zvnútra spoločnosti, jeho menovanie zveruje Obchodný zákonník súdu. Súd môže likvidátora nielen menovať, ale aj odvolať. Menovanie aj odvolanie likvidátora je potom vykonané rozhodnutím súdu, ktoré vyvoláva právne účinky, až keď nadobudne právoplatnosť.

129. V zmysle právnej teórie právoplatnosť súdneho rozhodnutia vyjadruje skutočnosť, že rozhodnutie je záväzné a za právoplatné je možné považovať až také rozhodnutie, voči ktorému nie je možné uplatniť opravný prostriedok. Vo veci odvolania likvidátora žalovaného 1/ to boli žalobcovia, kto podali odvolanie voči rozhodnutiu registrového súdu, Okresného súdu Banská Bystrica, ktorý rozhodnutím č. k. 27 Cbr/74/2024 - 682 zo dňa 03.09.2024 odvolal spoločnosť LawService Recovery, k.s. z postu likvidátora obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ a menoval nového likvidátora BOLOŠ & PARTNERS RECOVERY, k.s. Podaním odvolania začalo odvolacie konanie, ktoré bráni tomu, aby rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. O tomto odvolaní nebolo ku dňu vykonania pojednávania 08.10.2025 odvolacím súdom

rozhodnuté, preto rozhodnutie o odvolaní nebolo zatiaľ právoplatné. Z vyjadrenia likvidátora na pojednávaní vyplynulo, že nemá informáciu o tom, že by jeho odvolanie nadobudlo právoplatnosť, z výpisu z Obchodného registra ku dňu pojednávania vyplývalo, že likvidátorom spoločnosti je LawService Recovery, k.s. s dňom vzniku funkcie 07.03.2024 a vyvrátenie tejto skutočnosti odvolaciemu súd žiadnym spôsobom preukázané nebolo. Preto sa odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalobcov, že LawService Recovery, k.s. nie je likvidátorom spoločnosti žalovaného 1/ a konal s ním v zmysle jeho oprávnenia konať v mene likvidovanej spoločnosti tak, ako to vyplýva z § 75b ObZ.

130. Žalobcovia dňa 06.10.2025 v poobedných hodinách e-mailom doručili súdu žiadosť o odročenie pojednávania určeného na 08.10.2025, spolu s návrhom na prerušenie konania. K žiadosti priložili e-mailovú správu adresovanú registrovému súdu, z ktorej vyplýva, že tvrdia, že odvolanie voči prvej výrokovej vete (odvolanie likvidátora) nepodali a v ktorej zároveň uviedli, že odvolanie proti výroku o odvolaní likvidátora berú žalobcovia späť. Odhliadnuc od toho, že ku 06.10.2025 z prílohy nebolo možné zistiť, či podanie registrovému súdu vyvolalo procesné účinky (viazané na doplnenie autorizovaného podania vo veci samej v prípade podaní doručených elektronicky), odvolací súd oznámil právnenému zástupcovi žalobcov, že pokiaľ nie je rozhodnutie o odvolaní likvidátora právoplatné, konať bude s likvidátorom menovaným súdom, na základe čoho pojednávanie vykoná. Právny zástupca v deň pojednávania, vytyčeného na 9:00 doručil o 8:41 hod e-mailovú správu s opätovným návrhom na odročenie pojednávania z dôvodu, že registrovému súdu zaslal žiadosť o vyznačenie doložky právoplatnosti vo vzťahu k výroku o odvolaní likvidátora. Na pojednávaní právny zástupca uviedol, že podania registrovému súdu boli doručené ako riadne elektronicky autorizované, čo odvolací súd prijal ako skutočnosť a riadnu autorizáciu podaní žalobcov nepovažuje za spornú. Odvolací súd následne vyhodnotil, že ani zaslanie žiadosti o vyznačenie doložky právoplatnosti nepreukazuje, že rozhodnutie o odvolaní likvidátora nadobudlo právoplatnosť (samotná žiadosť o vyznačenie právoplatnosti túto ovplyvniť nemôže).

131. Následne tak odvolací súd vychádzal zo zistenej situácie, že Okresný súd Banská Bystrica rozhodnutím č. k. 27 Cbr/74/2024 - 682 zo dňa 03.09.2024 odvolal spoločnosť LawService Recovery, k.s. z postu likvidátora obchodnej spoločnosti žalovaného 1/ a menoval nového likvidátora BOĽOŠ & PARTNERS RECOVERY, k.s., voči čomu bol podaný opravný prostriedok a toto uznesenie sa ako celok stalo predmetom odvolacieho konania. Z vyjadrenia registrového súdu (č.l. 1330), že „konanie nie je právoplatne skončené, nakoľko bolo podané odvolanie a spis bude postúpený na KS BB“ vyplýva, že odvolanie bolo podané voči rozhodnutiu ako celku, bez špecifikácie, z ktorej by vyplývalo že smeruje iba voči niektorému z výrokov. Zároveň žalobcovia dňa 06.10.2025 predložili odvolaciemu súdu podanie, z ktorého vyplýva, že dňa 06.10.2025 o 13:55 odoslali registrovému súdu podanie, v ktorom síce polemizujú, či možno nimi podané odvolanie vyhodnotiť ako odvolanie voči prvému výroku (o odvolaní likvidátora), ale zároveň v tomto podaní výslovne uviedli, že berú späť odvolanie proti odvolaniu LawService Recovery, k.s. z pozície likvidátora žalovaného 1/. Vychádzajúc z predpokladu, že späť je možné vziať iba to odvolanie, ktoré podané bolo, dospel odvolací súd k záveru, že voči výroku o odvolaní likvidátora odvolanie podané bolo, teda odvolacie konanie vo veci odvolania likvidátora stále prebieha, čo znamená že rozhodnutie o jeho odvolaní nenadobudlo právoplatnosť. Právoplatnosť rozhodnutia v prípade späťvzatia odvolania nenastáva jeho doručením, ale právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu o zastavení odvolacieho konania. Odvolací súd najskôr musí preskúmať úkon späťvzatia preskúmať a o ňom rozhodnúť.

132. V zmysle uvedeného mal odvolací súd ku dňu vykonania pojednávania a rozhodnutia za preukázané, že likvidátor žalovaného 1/ je napriek prebiehajúcej konaniu o jeho odvolaní stále vymenovaný vo funkcii likvidátora, v ktorej je povinný pôsobiť s odbornou starostlivosťou a to až do momentu, kedy jeho odvolanie súdom nadobudne právoplatnosť. Práve z toho dôvodu, že je nevyhnutné zabezpečiť, aby likvidovaná spoločnosť neostala bez likvidátora je rozhodnutie o odvolaní likvidátora a rozhodnutie o ustanovení nového predmetom jedného a toho istého súdneho rozhodnutia, pričom je vhodné, aby obe tieto rozhodnutia (odvolanie jedného a ustanovenie druhého) nadobudli právoplatnosť k tomu istému času, aj keď nie je možné vylúčiť že z rôznych dôvodov nastane situácia, keď to nebude možné. Práve pôsobením likvidátora sú zabezpečené záujmy spoločníkov likvidovanej spoločnosti. Súd v prípade žalovaného 1/ menoval za likvidátora osobu zapísanú v zozname správcov konkurznej podstaty. Likvidátor je teda právnická osoba, ktorá pri výkone svojej funkcie postupuje s odbornou starostlivosťou, za čo plne zodpovedá. Dôvody, pre ktoré bol neprávoplatne z funkcie likvidátora odvolaný, nemôže súd preskúmať v tomto konaní o určenie vlastníckeho práva, tie môžu

byť len predmetom konania o ustanovení likvidátora. Preto ani názor žalobcu, že likvidátor je zaujatý, nemôže zvrátiť právoplatné rozhodnutie súdu o jeho menovaní. LawService Recovery, k.s. je tak stále likvidátorom žalovaného 1/, až dokým nenadobudne právoplatnosť rozhodnutie súdu o jeho odvolaní.

133. Zároveň sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou žalobcov, že ak nemá žalovaný 1/ likvidátora, nemá žalovaný 1/ procesnú spôsobilosť. Civilný sporový poriadok už nenarába s pojmom „procesná spôsobilosť“, ale upravuje procesnú subjektivitu. V zmysle § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti, inak len ten, komu ju zákon priznáva. Ako vyplýva z doktrínálneho výkladu CSP, korelátom procesného pojmu „procesná subjektivita“ je hmotnoprávny pojem „právna subjektivita“ (spôsobilosť na práva a povinnosti) (Števček in: Števček a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s.223). Žalovaný 1/ je právnická osoba, ktorá nadobudla spôsobilosť na práva a povinnosti dňom svojho vzniku (29.03.2001) a to vrátane spôsobilosti byť účastníkom konania. Prípadná absencia orgánov akciovej spoločnosti môže vyvolať následky v rezultujúce až v zrušení tejto spoločnosti, ale do momentu výmazu spoločnosti z obchodného registra táto má spôsobilosť byť subjektom právnych vzťahov a aj byť sporovou stranou v súdnom konaní. Žalovaný 1/ ako obchodná spoločnosť zapísaná do obchodného registra má plnú právnu subjektivitu a teda aj plnú procesnú subjektivitu. Zároveň má súdom menovaného likvidátora, ktorému funkcia vznikla dňa 07.03.2024 a do rozhodnutia odvolacieho súdu nezanikla, pretože rozhodnutie okresného súdu o jeho odvolaní z funkcie nenadobudlo právoplatnosť.

134. Odvolací súd pripomína, že ak by žalovaný 1/ nemal procesnú subjektivitu, išlo by o neodstrániteľnú podmienku konania, ktorá by viedla k zastaveniu konania voči žalovanému 1/ a nie k odročeniu pojednávania, alebo prerušeniu konania. Podľa § 62 CSP, ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví. Aj prerušené konanie je stále konaním, pričom ak nie je splnená základná podmienka konania (právna subjektivita sporových strán) konanie nemôže byť prerušené ale musí byť zastavené (§ 62 CSP a §161 ods. 2 CSP). Prípadné neskoršie obnovenie subjektivity môže byť dôvodom pre obnovu konania, ale strata subjektivity sporovej strany je takým nedostatkom procesnej podmienky, ktorú súd nedokáže odstrániť a preto je povinný konanie zastaviť. Konanie, na ktoré nie sú splnené podmienky, nemôže „hybernovať“ kým sa procesná subjektivita strán ako nevyhnutná podmienka opäť neobnoví. Ak námietka nedostatku procesnej spôsobilosti žalovaného 1/ mala smerovať k tomu, že podľa názoru právneho zástupcu žalobcov za žalovaného nemá kto konať, na konanie právnickej osoby pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného právneho predpisu o konaní za právnickú osobu (§ 72 CSP), v tomto prípade ustanovenia Obchodného zákonníka o konaní osoby ktorá vstúpila do likvidácie. Súdom ustanovený likvidátor právoplatne súdom z funkcie odvolaný nebol, preto mu funkcia stále trvá, čo znamená že právnická osoba má orgán, ktorý v jej mene koná pred súdom.

135. Odvolací súd na základe vyššie uvedeného vychádzal z toho, že boli splnené procesné podmienky, aby v konaní mohol riadne pokračovať a rozhodnúť. Následne preto preskúmal nárok uplatnený žalobcami v takom rozsahu, v akom ostal predmetom odvolacieho konania.

136. Keďže k odvolaniu podanému žalobcami nebolo v zmysle ust. § 42 ods. 1, veta tretia OSP možné prihliadnuť (z dôvodu, že podanie urobené faxom nebolo v lehote troch dní doplnené predložením originálu podania), druhá a tretia výroková veta rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/86/2005 - 754 zo dňa 14. júna 2010 nadobudli právoplatnosť a nestali sa predmetom odvolacieho konania. Odvolací súd preto rozhodoval iba o odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ voči prvej výrokovej vete rozsudku okresného súdu, ktorou tento určil, že výlučným vlastníkom nehnuteľných a hnutelých vecí vymedzených v prvej výrokovej vete je žalovaný 1/.

137. Žalobcovia v odvolacom konaní podaním zo dňa 22.04.2014 navrhli prerušenie konania vedeného na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Cob/55/2013 až do právoplatného skončenia súdneho konania o dovolaní žalobcov voči rozhodnutiu 43Cob/55/2013 zo dňa 12.03.2014, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici zastavil odvolacie konanie voči žalovanému 1/ z dôvodu, že tento bol vymazaný z obchodného registra. Krajský súd v Banskej Bystrici v prvej výrokovej vete rozsudku 43Cob/55/2013 zo dňa 22.05.2014 tento návrh žalobcov na prerušenie odvolacieho konania zamietol. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím 2Cdo/185/2021 zo dňa 30.11.2023 konštatoval, že rozsah dovolania zdanlivo dopadajúci aj na výrok rozsudku odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu žalobcov na prerušenie konania bolo po rozhodnutí dovolacieho súdu vracajúcom "do hry" späť žalovanú 1/ treba chápať tak, že sa ním rozumie už len rozhodnutie vo veci samej. Napriek uvedenému výrok rozhodnutia

najvyššieho súdu zrušil rozsudok krajského súdu vo všetkých jeho výrokových častiach, teda aj vo výroku o zamietnutí návrhu žalobcov na prerušenie odvolacieho konania. I keď v čase súčasného rozhodovania odvolacieho súdu tento návrh stratil zmysel vzhľadom k tomu, že o dovolaní žalobcov voči rozhodnutiu odvolacieho súdu sp. zn. 43Cob/55/2013 zo dňa 12.03.2014 už bolo rozhodnuté tak, že dovolací súd toto rozhodnutie zrušil, návrh na prerušenie konania žalobcovia v odvolacom konaní späť nevzali, a preto bol odvolací súd povinný o takomto návrhu rozhodnúť. Z dôvodu, že uvedenému návrhu už ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu ani nebolo možné vyhovieť, keďže o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 12.03.2014 bolo dovolacím súdom rozhodnuté (uznesenie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/184/2021 zo dňa 22.08.2023, č.l. 1305), odvolací súd návrh na prerušenie odvolacieho konania prvou výrovkou vetou zamietol. Návrh na prerušenie konania podali navrhovatelia bez bližšej špecifikácie, ktorí konkrétni žalobcovia návrh podávajú (či aj žalobca 1/, ktorý nepodal odvolanie), v záujme právnej istoty odvolací súd preto rozhodol o návrhu vo vzťahu ku všetkým žalobcom (žalobcom 1/ až 4/).

138. Ako už bolo uvedené vyššie, žalobcovia 2/ až 4/ doručili dňa 06.10.2025 návrh na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP do právoplatného skončenia konania Okresného súdu Banská Bystrica vedeného pod sp. zn. 27Cbr/74/2024 o ustanovení resp. menovaní likvidátora spoločnosti ŠAJGALOIL, a.s., „v likvidácii“. Návrh odôvodnili tým, že nie sú splnené procesné podmienky na strane žalovaného 1/ ako strany sporu, ktoré sú riešené a môžu byť riešené len v konaní Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 27Cbr/74/2024, nakoľko žalovaný 1/ nemá procesnú spôsobilosť, pretože nemá štatutárny orgán, zástupcu ani likvidátora, ktorí by mohli za neho konať, pretože odvolanie podané proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 03.09.2024 č.k. 27Cbr/74/2024-682 nesmeruje a ani nemohlo smerovať proti LawService Recovery, k.s. z funkcie likvidátora žalovaného 1/, ale iba voči menovaniu nového likvidátora BOĽOŠ & PARTNERS RECOVERY, k.s. do funkcie likvidátora. Odvolací súd už uviedol, že zistil, že žalovaný 1/ je obchodná spoločnosť zapísaná do obchodného registra, ktorá má plnú procesnú subjektivitu, takže je spôsobilá byť sporovou stranou v súdnom konaní. Obchodná spoločnosť vstúpila dňa 07.11.2023 do likvidácie, pričom do funkcie likvidátora bol menovaný subjekt LawService Recovery, k.s., ktorému táto funkcia vznikla 07.03.2024 a táto funkcia mu trvala aj v deň rozhodnutia odvolacieho súdu 08.10.2025, keďže rozhodnutie registrového súdu o jeho odvolaní z funkcie do tej doby nenadobudlo právoplatnosť. Tvrdenie žalobcov, že voči odvolaniu likvidátora nepodali odvolanie nevyhodnotil odvolací súd ako pravdepodobné, keďže odvolaciemu súdu predložili podanie, ktorým vo vzťahu k registrovému súdu vzali späť odvolanie práve vo vzťahu k výroku o odvolaní likvidátora LawService Recovery, k.s. Pokiaľ subjekt vezme odvolanie späť, je dôvodné predpokladať, že odvolanie podal. Zároveň konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 27Cbr/74/2024 je konaním, v ktorom súd rozhodne o dôvodoch odvolania ustanoveného likvidátora, čo ale nemá žiaden vplyv na konanie o určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/, pretože ten je súdnom konaní reprezentovaný doposiaľ právoplatne ustanoveným likvidátorom, ktorému funkcia dodnes nezanikla. Ak nadobudne právoplatnosť rozhodnutie o odvolaní jedného likvidátora a o menovaní nového, bude sa zmena týkať iba obsadenia funkcie likvidátora, ale nebude mať žiaden vplyv na spôsobilosť byť sporovou stranou v konaní. Keďže odvolací súd zistil, že žalovaný 1/ má procesnú subjektivitu a má súdom právoplatne ustanoveného likvidátora návrh žalobcov 2/ až 4/ na prerušenie konania do skončenia konania o odvolaní likvidátora zamietol.

139. Odvolací súd k postojú žalobcov, ktorí na pojednávaní opakovane prezentovali presvedčenie, že s likvidátorom nie je možné konať uvádza, že i keď žalobcom nikto neupiera právo aby boli procesne aktívni v konaní o odvolaní likvidátora, o konaní vedenom pod sp. zn. 27Cbr/74/2024 vedeli už v čase prvého odvolacieho pojednávania konaného dňa 25.02.2025. Vyjadrenie okresného súdu, že vo veci bolo podané odvolanie voči odvolaniu likvidátora žalobcovia od februára žiadnym spôsobom nerozporovali, napriek tomu, že s ním boli oboznámení. Na pojednávaní 25.02.2025 predsedníčka senátu reagovala na námietku žalobcov, že likvidátor bol odvolaný tak, že upozornila, že jeho odvolanie nie je právoplatné. Keďže odvolanie v konaní 27Cbr/74/2024 podávali práve žalobcovia, procesne mali oni v rukách možnosť docieľiť ukončenie odvolacieho konania vo vzťahu k výroku o odvolaní likvidátora. V danom smere procesnú aktivitu vyvinuli až tesne pred termínom pojednávania v určeného na október, takže sa tak buď od 25.02.2025 až do 06.10.2025 nedomnievali, že odvolanie voči odvolaniu likvidátora nebolo podané, alebo napriek vedomosti o tom, že podané bolo, nevykonali voči nemu úkon späťvzatia.

140. Odvolací súd vychádzal zo znenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý v paragrafe 80 písm. c) pripúšťal žalobu aj o určenie neplatnosti právneho úkonu, aj o určenie existencie zmluvy. Právna úprava

Civilného sporového poriadku už je odlišná a upravuje osobitné podmienky určovacích žalôb. V čase podania žaloby však Civilný sporový poriadok ešte nebol účinný, preto bolo podmienky naliehavého právneho záujmu nevyhnutné posudzovať podľa právnej úpravy platnej v čase podania žaloby (§ 80 písm. c) OSP).

141. Po zistení, že žalobcovia sa v konaní v zmysle ust. § 80 písm. c) OSP účinného ku dňu podania žaloby (13.12.2005) domáhali určenia existencie práva, konkrétne práva vlastníckeho, nevyhnutnou podmienkou pre procesný úspech v takomto konaní bolo, aby preukázali, že na podanie žaloby majú naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem pôvodný žalobca v žalobe vymedzil tak, že každý akcionár má právo byť informovaný o činnosti akciovej spoločnosti vrátane zmlúv, ktorými sa prevádza huteľný a nehnuteľný majetok, pričom nejde o zmluvy, ktoré sa uzatvárajú na zabezpečenie činnosti akciovej spoločnosti. Pôvodný žalobca uviedol, že táto skutočnosť má negatívny dopad na hodnotu akcií, ako aj na celkovú výšku majetku akciovej spoločnosti. Okrem toho poukázal na ust. § 128 ods. 2 Trestného zákona vo vzťahu k trestnému činu zneužívania informácií v obchodnom styku. Vo vyjadrení žalobcov zo dňa 04.01.2010 žalobcovia naliehavý právny záujem odôvodnili tým, že pôvodný žalobca ako majiteľ 50 % akcií spoločnosti žalovaného 1/ mal naliehavý právny záujem na podaní žaloby z dôvodu, že bola významne znížená hodnota spoločnosti žalovaného 1/ a teda aj hodnota jeho akcií. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/191/2008 a 2Obo/222/2001 žalobcovia tvrdili, že je daná naliehavosť právneho záujmu spoločníka (akcionára) spoločnosti na určenie neplatnosti právnych úkonov, ktoré uzavrela spoločnosť, a ktoré môžu mať nepriaznivý dopad na hodnotu jeho obchodného podielu. Okrem slovenskej judikatúry odkázali aj na rozhodnutie 28Cdo/1750/99 a 30Cdo/620/2008 Najvyššieho súdu ČR. Na pojednávaní vykonanom odvolacím súdom dňa 26.05.2011 žalobcovia vo vzťahu k naliehavému právnomu záujmu opätovne poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Obo/222/2001 a uviedli, že naliehavý právny záujem je daný, pretože navrhovatelia ako akcionári a nadobúdatelia akcií majú aj pohľadávku vo výške vyššej než 1.180.300,- Eur, ktorá bola predmetom dedičstva. Na pojednávaní konanom 08.10.2025 žalobcovia doplnili, že sú veriteľmi žalovaného nielen z titulu zdedenej pohľadávky (1.180.300 Eur), ale aj z ďalších dôvodov, ku ktorým disponujú exekučnými titulmi a sú vedené exekučné konania. Zároveň poukázali na to, že žalovaný 1/ má nulový majetok. Žalobcovia sa nevedia domôcť svojich práv z dôvodu nemajetnosti žalovaného 1/. Naliehavý právny záujem teda odvodzovali aj zo svojho postavenia veriteľov žalovaného 1/. K existencii naliehavého právneho záujmu uviedli, že zatiaľ žiaden súd nekonštatoval, že by naliehavý právny záujem nemali a zo skutočnosti, že najvyšší súd vec v dvoch dovolacích konaniach vrátil vyvodili, že je daný naliehavý právny záujem, inak by Najvyšší súd SR vec nevrátil.

142. Okresný súd svoj záver, že žalobcovia majú daný naliehavý právny záujem, založil výlučne na tom, že žalobcovia sú vlastníkami akcií emitenta ŠAJGALOIL, a.s. K námietkam žalovaných vo vzťahu k nedostatku naliehavého právneho záujmu akcionára na určenie neplatnosti zmluvy uzavretej medzi akciovou spoločnosťou a treťou osobou sa okresný súd žiadnym spôsobom nevyjadril. Okresný súd nevysvetlil, prečo by automaticky zo skutočnosti, že niekto je držiteľom akcií, mu mal vyplývať naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti zmlúv uzatváraných akciovou spoločnosťou.

143. Odvolací súd preskúmal námietku žalovaných, ktorí namietli uvedený záver okresného súdu a zotrvali na tom, že naliehavý daný právny záujem akcionára na určenie vlastníckeho práva akciovej spoločnosti daný nie je, keďže právne postavenie žalobcov sa ani v prípade, ak súd vyhovie petitu nezmení a ochranu ohrozených majetkových práv vyplývajúcich z postavenia akcionára takáto žaloba zabezpečiť nemôže.

144. Odvolací súd ani po opätovnom preskúmaní odvolania nezmenil názor vyjadrený v rozhodnutí 43Cob/310/2010, kedy o odvolaní žalovaných rozhodoval prvýkrát, a kedy uviedol, že za okolností vyplývajúcich zo spisu sa predajom majetku žalovaného 1/ nijak nezmenilo právne postavenie akcionárov. Akcionár ostáva akcionárom bez ohľadu na obchodné aktivity akciovej spoločnosti a ani rozsah jeho práv (podieľať sa na riadení spoločnosti, podieľať sa na zisku a na likvidačnom zostatku), ani ich spôsob uplatňovania sa nevýhodným predajom majetku spoločnosti nemení. Majetkové postavenie akcionárov je ovplyvnené rizikom poklesu hodnoty majetku podnikateľa, rovnako ako pri všetkých formách podnikania. Zníženie majetku podnikateľa nie je pri žiadnej forme podnikania samo o sebe dôvodom pre určenie neplatnosti právnych úkonov, alebo určenie vlastníckeho práva k veciam, ktoré v dôsledku nesprávneho podnikateľského rozhodnutia podnikateľ previedol na iné osoby. Zníženie majetku akciovej spoločnosti je súčasťou podnikateľského rizika a prípadné pochybenie konkrétnych

osôb konajúcich v mene podnikateľa sa rieši inými právnymi nástrojmi, než je navrátenie majetku, ktorý v dôsledku zlého (alebo aj zlomyseľného) rozhodnutia bol prevedený z majetku spoločnosti. Majetok kapitálovej spoločnosti nie je možné stotožniť so základným imaním tejto spoločnosti, ani s majetkom spoločníkov. Zároveň vo vzťahu k tvrdenému zlepšeniu majetkového postavenia akcionárov v prípade procesného úspechu v konaní toto preukázané nebolo, keďže prípadné navrátenie čerpacej stanice do majetku žalovaného 1/ by nevyhnutne žalovanému 1/ spôsobilo povinnosť vydať kúpnu cenu zaplatenú žalovaným 2/ a v prípade sporu o vydanie veci aj bezdôvodné obohatenie za zhodnotenie čerpacej stanice (za dvadsať rokov od uzavretia kúpnej zmluvy), čo znamená že majetok akciovej spoločnosti by sa transformoval, ale nemenil. V dôsledku časového odstupu a rozpredaja zvyšných vecí žalovaného 1/ by tento zrejme nebol schopný vrátiť kúpnu cenu späť (ani vyrovnať zhodnotenie veci), takže úspech v žalobe na plnenie (na vydanie veci) je odôvodnene spochybnený.

145. Odvolací súd má za to, že samotné postavenie akcionára, teda skutočnosť, že je vlastníkom cenného papiera – akcie, mu bez ďalšieho nezakladá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov, ktoré akciová spoločnosť uzavrela s tretími osobami. Formulácia, že takéto právo nemá "bez ďalšieho" znamená, že vždy je nutné posudzovať konkrétnu situáciu vyplývajúcu zo spisu a že tento záver odvolací súd neformuluje paušálne pre všetky typy určovacích žalôb podaných akcionármi vo vzťahu ku všetkým typom právnych úkonov uzavretých akoukoľvek akciovou spoločnosťou.

146. Dôvody, ktoré vedú odvolací súd k záveru, že akcionár nemá bez ďalšieho naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmlúv uzavretých akciovou spoločnosťou alebo na určení vlastníckeho práva akciovej spoločnosti potom vyplýva z charakteru právnej úpravy akciovej spoločnosti. Akcionár je osoba, ktorá nadobudnutím akcie zároveň nadobudla právo podieľať sa v rozsahu Obchodného zákonníka a stanov akciovej spoločnosti na riadení akciovej spoločnosti, na jej zisku a na likvidačnom zostatku. Právo podieľať sa na riadení akciovej spoločnosti potom akcionár realizuje v zmysle ust. § 180 ods. 1 ObZ tým, že sa môže zúčastniť na valnom zhromaždení, hlasovať na ňom, požadovať na ňom informácie a vysvetlenia týkajúce sa záležitostí spoločnosti, alebo osôb ovládaných spoločnosťou a uplatňovať na ňom návrhy. Uvedené práva akcionár uplatňuje spolu s ostatnými akcionármi, ktorí majú rovnako ako on právo podieľať sa na riadení spoločnosti predovšetkým formou účasti na valnom zhromaždení, na ktorom hlasujú o predložených návrhoch. I keď akciovú spoločnosť je možné v zmysle dispozície autonómie stanovami upraviť inak, v zásade platí, že to, v akom rozsahu sa akcionár môže skutočne podieľať na riadení spoločnosti, závisí od množstva hlasov, ktorými disponuje pri hlasovaní na valnom zhromaždení. Toto množstvo hlasov sa odvíja od množstva akcií ktoré vlastní, i keď uvedené nie je vylúčené upraviť inak.

147. V prejednávanej veci akciová spoločnosť žalovaného 1/ mala štandardné usporiadanie, ktoré vo vzťahu k hlasovaniu na valnom zhromaždení nebolo odchylné od Obchodného zákonníka a riadilo sa množstvom hlasov odvíjajúcich sa od množstva akcií vlastnených akcionármi. Z práv akcionára vymedzených v ust. § 180 ods. 1 ObZ podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné bez ďalšieho vyvodiť, že akcionár má právo domáhať sa určenia neplatnosti právnych úkonov uzavretých v mene akciovej spoločnosti predstavenstvom. Akcionár má nepochybne právo žiadať informácie ohľadom právnych úkonov, ktoré predstavenstvo uzavrelo, resp. preventívnych informácií vo vzťahu k právnym úkonom, ktoré predstavenstvo uzavrieť zamýšľa, a rovnako má právo vymieniť si, aby na konkrétne úkony predstavenstva dohliadala dozorná rada v takom rozsahu, v akom jej valné zhromaždenie zverí. Týmto spôsobom má akcionár v závislosti od množstva hlasov, ktorými disponuje, možnosť ovplyvniť výber osôb, ktoré budú vykonávať právne úkony v mene akciovej spoločnosti (personálne obsadenie predstavenstva), nastaviť parametre kontroly ich konania (naviazanie konania na súhlas dozornej rady), prípadne ovplyvniť obsah právnych úkonov predstavenstvom uzatváraných (vymienením práva preventívnej kontroly valným zhromaždením). Zároveň členovia predstavenstva nesú zodpovednosť za výkon svojej pôsobnosti, ktorú sú povinní vykonávať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej akcionárov. Prípadné porušenie povinnosti člena predstavenstva pri výkone funkcie zakladá nárok spoločnosti na náhradu škody voči členovi predstavenstva.

148. Špecifikom akciovej spoločnosti, ktoré túto formu podnikania odlišuje od spoločnosti s ručením obmedzeným je voľnejší vzťah medzi spoločníkom (akcionárom) vo vzťahu k riadeniu spoločnosti, ako je to v prípade spoločníka s ručením obmedzeným vo väzbe na obchodný podiel. Kým spoločnosť s ručením obmedzeným je spravidla zložená z menšieho počtu spoločníkov, ktorí si nezriedka ponechávajú aj právo obchodného vedenia spoločnosti (a neprenesú ho výlučne na štatutárny orgán), v prípade

akciovej spoločnosti je typické, že obchodné vedenie spoločnosti vykonáva predstavenstvo, pričom akcionár je osoba, ktorá má primárne záujem na získaní podielu na zisku spoločnosti. Tesnosť väzieb medzi spoločníkom s ručením obmedzeným, ktorý disponuje obchodným podielom a spoločnosťou s ručením obmedzeným je tak vo vzťahu k charakteru väzby medzi akcionárom a akciovou spoločnosťou výrazne vyššia. V prípade klasických akciových spoločností, ktoré môžu mať stovky akcionárov, nie je v dynamických obchodných vzťahoch možné akceptovať, aby ktorýkoľvek zo stoviek akcionárov mohol podávať žalobu o neplatnosť ktoréhokoľvek právneho úkonu akciovej spoločnosti, alebo žalobu o určenie vlastníckeho práva vo vzťahu k veciam, ktoré akciová spoločnosť prevádza na iné subjekty (tovar, hnutelné a nehnuteľné veci). Preto paušálne konštatovanie v zmysle odôvodnenia okresného súdu, že už samotná skutočnosť, že osoba vlastní akcie akciovej spoločnosti jej zakladá naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, by predstavovalo neodôvodnené popretie istoty v obchodnoprávných vzťahoch. Obchodné právo pritom kladie silný dôraz práve na princíp istoty obchodných vzťahov (následkom čoho napríklad v určitých prípadoch prelomuje základnú zásadu občianskeho práva, že nie je prípustný prevod vlastníckeho práva z nevlastníka). Zmluvy sa považujú v obchodnom práve za záväzné a uplatňuje sa preferencia platnosti zmlúv v rozsahu vôle vyjadrenej zmluvnými stranami. Uvedený princíp akciovej spoločnosti potom nie je dôvod vnímať inak ani v tých prípadoch, kedy je počet akcionárov nižší (v prejednávacom prípade dvaja akcionári). Treba pritom zdôrazniť, že voľba formy podnikania, teda uprednostnenie akciovej spoločnosti pred inými formami podnikania, je voľbou, ktorú vykonali zakladatelia akciovej spoločnosti. Nie je potom možné na jednej strane využívať výhody kapitálovej spoločnosti prejavujúce odstránením väzieb medzi majetkom akcionára a majetkom spoločnosti, ale zároveň sa domáhať výhod, ktoré sú typické pre iné typy podnikania a naliehavý právny záujem odvodzovať práve z väzby medzi množstvom majetku akciovej spoločnosti a výškou majetku akcionára. Zjednodušene povedané, dlhy akciovej spoločnosti sa majetku akcionára nedotýkajú, akcionár za záväzky spoločnosti neručí a ak spoločnosť nebude ekonomicky úspešná, jeho osobného majetku sa to môže dotknúť iba vo forme poklesu hodnoty akcií (prípadne poklesu podielu na zisku). Čo je vopred známe riziko spojené s vlastníctvom akcií, teda s účasťou na obchodnej spoločnosti. Ak akciová spoločnosť z akéhokoľvek dôvodu vykoná majetkovo nevýhodný obchod, prejaví sa to v poklese jej majetku, čo ale nie je dôvod pre vyhlásenie nevýhodného obchodu za neplatný. Nie je úlohou súdov následne reparaovať nesprávne rozhodnutia obchodných spoločností len preto, že ich spoločníci v ich dôsledku musia znášať vopred známe riziko podnikania a ich majetok poklesne. Samozrejme v prípade, ak akciová spoločnosť uzavrie právny úkon, ktorý je z akéhokoľvek dôvodu neplatný, má možnosť domáhať sa jeho neplatnosti, alebo priamo určenia práva, v závislosti od skutkových okolností. Toto právo má ale akciová spoločnosť, ako účastník právneho vzťahu, nie jej akcionári, ktorých nie je možné stotožniť s akciovou spoločnosťou.

149. Podaním žaloby o určenie vlastníctva nehnuteľnosti pôvodne patriacej akciovej spoločnosti vlastne akcionári žiadajú, aby súd následne reparaoval nesprávne rozhodnutie štatutárneho orgánu akciovej spoločnosti tým, že odníme vlastnícke právo (ako právo najsilnejšie) súčasnému vlastníkovi a pririekne ho späť akciovej spoločnosti, ktorá pritom od počiatku popiera, že by došlo k neplatnosti právneho úkonu, členovia jej predstavenstva potvrdili, že právny úkon bol uzavretý s ich vedomím, osobou poverenou na jeho uzavretie práve členmi predstavenstva a za cenu, ktorú členovia predstavenstva v danom čase považovali za správnu. Akciová spoločnosť sa ako subjekt vyjadrila, že nemá záujem na vrátení nehnuteľností.

150. Účelom podania žaloby tak nie je reparácia poškodeného právneho postavenia žalobcov, ale domnelé zvýšenie ich majetku, teda ochrana ich majetkových práv. Majetkové práva žalobcov sú však v zmysle Obchodného zákonníka chránené iným typom nároku, kedy majú akcionári možnosť domáhať sa náhrady škody od členov predstavenstva, ak dospeli k presvedčeniu, že ich konanie bolo v rozpore s odbornou starostlivosťou. Súdu je zrejmé, že pre akcionárov je finančne výhodnejšie vrátenie majetku do spoločnosti (čo je momentálne sporné vzhľadom na neschopnosť vrátenia kúpnej ceny), než uplatnenie náhrady škody s rizikom, že ak by im aj bola priznaná, nebude vymožitelná. Potenciálna finančná výhodnosť však nemôže byť dôvodom na účelové konštatovanie o existencii naliehavého právneho záujmu za situácie, keď nejde o záujem právny, ale o finančný. Naliehavý právny záujem na určení práva existuje najmä vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo ak by sa jeho právne postavenie stalo neistým. Pokles majetku akciovej spoločnosti v dôsledku nevýhodného právneho úkonu neohrozuje právo žalobcu ako akcionára, znižuje len jeho finančný profit z vlastníctva akcie, čo je súčasť rizika spojeného s vlastníctvom cenného papiera. Zároveň sa postavenie akcionára poklesom majetku nestáva neistým, je naďalej akcionárom, so všetkými právami a povinnosťami akcionára.

Záujem žalobcov ako akcionárov na výsledku konania je preto záujmom finančným, prejavujúcim sa v očakávanom zvýšení hodnoty podielu na likvidačnom zostatku, nie záujmom právnym, kedy by sa žalobou domáhali poskytnutia ochrany voči niekomu, kto im bráni práva akcionára vykonávať.

151. Absencia naliehavého právneho záujmu vyplýva aj z ďalších teoretických východísk, dlhodobo formulovaných v obchodnom práve. Vzťah medzi spoločníkom obchodnej spoločnosti a obchodnou spoločnosťou je v zmysle Obchodného zákonníka vzťahom obchodnoprávnym. Na akcionára preto nie je možné hľadieť ako na osobu so slabším postavením, pri ktorej by bolo odôvodnené protektívne nastavenie súdu. Akcionár s plným vedomím vlastnej zodpovednosti participuje na takej forme podnikania, aká mu vyhovuje, na základe čoho vstúpil do práv akcionára a tieto môže na valnom zhromaždení vykonávať vo vzťahu k svojmu predstavenstvu. Vlastníctvo akcií mu však nezakladá oprávnenie nahradiť akciovú spoločnosť v prípade sporov, kedy má za to, že akciová spoločnosť pri podnikaní nepostupovala v súlade s jeho predstavami. Aj v dôsledku toho nie je dôvod priznať akcionárovi naliehavý právny záujem na určovacej žalobe automaticky, v každom prípade. Vo vzťahu k majetku prevedenému akciovou spoločnosťou na to, aby mohol byť konštatovaný naliehavý právny záujem akcionára, museli by pristúpiť také tvrdenia zo strany akcionárov, ktoré by napriek konštrukcii akciovej spoločnosti mohli súd doviesť k záveru, že v danom prípade naliehavý právny záujem nastal. Z vyjadrení, ktoré prezentovali v konaní pred súdom prvej inštancie žalobcovia však také tvrdenia nevyplývali.

152. Pôvodný akcionár v žalobe uviedol, že má naliehavý právny záujem z dôvodu, že „prevod majetku žalovaného 1/ má negatívny dopad na menovitú hodnotu akcií, ako aj celkovú výšku majetku akciovej spoločnosti“. Z uvedeného vyplýva nepochopenie podstaty menovitej hodnoty akcií. Menovitá hodnota akcií je fixná suma, ktorá bola akcii pridelená v procese zakladania akciovej spoločnosti, kedy bolo základné imanie akciovej spoločnosti rozdelené na určitý počet akcií, ktoré na základe toho získali určitú menovitú hodnotu. Táto menovitá hodnota akcií sa nemení. Od menovitej hodnoty akcií sa v zásade odvíjajú aj ďalšie náležitosti, napr. hlasovacie práva alebo pomer na podiele na zisku. V prípade poklesu majetku akciovej spoločnosti sa môže meniť tzv. trhovú hodnotu akcií. Akciová spoločnosť, ktorá je podnikateľský úspešná, z uvedeného profituje tým, že jej akcie majú na trhu vyššiu hodnotu, naopak prípadný neúspech v podnikaní spôsobuje pokles trhovej hodnoty akcií. To znamená, že akcie sa v prípade ich obchodovania predávajú za hodnotu vyplývajúcu z pomeru dopytu a ponuky po týchto akciách. Samotná menovitá hodnota akcií sa však ani prípadnými zmenami množstva majetku akciovej spoločnosti nemení. V konaní žalobcovia poukázali na to, že akciová spoločnosť má v súčasnosti nulový majetok. Bez ohľadu na to je menovitá hodnota akcií rovnaká, aká bola pri zakladaní spoločnosti. Nulová je ich trhovú hodnotu.

153. Vo vzťahu k naliehavému záujmu na podaní žaloby nie je preukázané ani tvrdenie žalobcov, že prevodom majetku došlo k poklesu výšky majetku akciovej spoločnosti. Žalobcovia svoje tvrdenie, že prevodom nehnuteľnosti bola významne znížená hodnota spoločnosti žalovaného 1/, a teda aj hodnota jeho akcií, od čoho odvodzovali naliehavý právny záujem, v konaní na prvom stupni osobitne nešpecifikovali. Zo skutkových tvrdení žalovaných (potvrdených vykonaným dokazovaním) vyplývalo, že čerpacia stanica, ktorá je predmetom sporu, bola kúpnu zmluvou zo dňa 07.02.2002 uzavretou medzi Kemos, spol. s r.o. a ŠAJGALOIL, a.s. prevedená do majetku žalovaného 1/ za cenu vo výške 5.000.000,- Sk s DPH a v zmysle kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005 bola táto čerpacia stanica prevedená z majetku žalovaného 1/ do majetku žalovaného 2/ opäť za kúpnu cenu 5.000.000,- Sk s DPH. Zo žiadnych tvrdení žalobcu pritom nevyplývalo, že by v období, kedy táto čerpacia stanica bola vo vlastníctve žalovaného 1/ od roku 2002 do roku 2005, došlo k tak zásadnému zvýšeniu jej hodnoty, ktorá by odôvodňovala záver, že pokiaľ bola predaná za rovnakú kúpnu cenu, za akú bola pred troma rokmi kúpená, došlo k tak výraznému zníženiu majetku akciovej spoločnosti, že by to zakladalo nárok na priznanie naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti takejto zmluvy. V konaní pritom nebolo sporné, že úkonmi predstavenstva došlo k rozpredaniu aj ostatného majetku akciovej spoločnosti. Žalobcovia však zníženie majetku spoločnosti tvrdili a preukazovali vo vzťahu ku konaniu predstavenstva, na základe ktorého bol rozpredaný majetok akciovej spoločnosti zahŕňajúci nielen veci, ktoré sú predmetom tohto sporu. Pokles majetku v dôsledku predaja iných vecí, než ku ktorým smeruje určovací výrok však nemôže založiť naliehavý právny záujem na určení práva vo vzťahu k čerpaciej stanici. Iba tá je predmetom tohto konania a vo vzťahu k nej žalovaní tvrdili a preukázali dojednanie kúpnej ceny 5.000.000 Sk, rovnakej za akú bola tri roky pred tým kúpená. Paradoxne ani stav, kedy by táto kúpna cena zaplatená nebola (čo v danom prípade ostalo iba v rovine tvrdenia žalobcov),

by nezaplatenie kúpnej ceny nezakladalo naliehavý právny záujem na určení neplatnosti kúpnej zmluvy, zakladalo by to iba nárok na vymáhanie kúpnej ceny (k čomu žalovaný 1/ nikdy nepristúpil).

154. Pokles majetku spoločnosti teda vo vzťahu k prevodu čerpacej stanice Breznička preukázaný nebol, ostal iba v rovine domnienky žalobcov, odvodenej z toho, že predstavenstvo žalovaného rozpredalo celý jeho majetok. Ak by však aj žalobcovia preukázali, že cena 5.000.000 Sk nebola v roku 2004 primeraná (čo neurobili), dojednaním ceny nižšej než trhovej a s tým súvisiacim poklesom majetku by tiež nebolo odňaté právo akcionára podieľať sa na podieloch zo zisku, ako to formuloval pôvodný žalobca, keď poukázal na pokles podielu na predpokladanom zisku a podiel na likvidačnom zostatku. Akcionárovi právo podieľať sa na zisku ostáva rovnaké bez ohľadu na to, aký vysoký zisk spoločnosť dosahuje. Ide o právo získať podiel, ak sa zisk delí. Ak konkrétny podiel na zisku je nižší, než by mohol byť pokiaľ by predstavenstvo robilo úkony v mene spoločnosti s odbornou starostlivosťou, nejde o odňatie práva podieľať sa na zisku, akcionár sa na zisku stále podieľa, iba výška jeho podielu je nižšia – čo môže založiť právo na náhradu škody. Tej škody, ktorá akcionárovi domnelo vznikla tým, že jeho podiel na zisku nebol tak vysoký, ako by podľa neho mohol byť, ak by predstavenstvo konalo s odbornou starostlivosťou (napríklad ak by nepredalo čerpaciu stanicu). Uvedené platí aj vo vzťahu k likvidačnému zostatku. Zároveň akcionár nemá zákonný nárok na to, že spoločnosť dosiahne zisk. To, či akciová spoločnosť vôbec nejaký zisk dosiahne, v akej výške ho dosiahne a v akom rozsahu ho bude deliť, je závislé od úspešnosti podnikania akciovej spoločnosti. Je súčasťou podnikateľského rizika, že akciová spoločnosť nedosiahne žiaden zisk, alebo zisk nižší, než akcionár očakáva. Opäť nápravu tejto situácie majú v rukách spoločníci akciovej spoločnosti, teda akcionári, ktorí hlasovaním na valnom zhromaždení ovplyvňujú personálne obsadenie predstavenstva a majú možnosť ovplyvňovať aj jeho rozhodovacie procesy, ak si nastaví preventívnu kontrolu schvaľovaním úkonov predstavenstva dozornou radou. Nedosiahnutie zisku nie je popretím práva akcionára na podiel na zisku, keďže toto právo vzniká iba za splnenia podmienky, že zisk je dosiahnutý. Následne potom platí, že zníženie podielov na zisku v dôsledku poklesu majetku spoločnosti, aj keď v dôsledku nevýhodných právnych úkonov, nie je dôvodom na určení neplatnosti týchto právnych úkonov akciovej spoločnosti a nezakladá naliehavý právny záujem na „navrátení majetku“ do spoločnosti za účelom zvýšenia podielov akcionára na zisku alebo na likvidačnom zostatku.

155. Odvolací súd pripomína, že oddelenie majetku kapitálovej spoločnosti od majetku spoločníkov tejto spoločnosti vo vzťahu k neplatnosti právnych úkonov kapitálovej spoločnosti bola už v judikatúre najvyššieho súdu riešená v rozhodnutí sp. zn. 2MCdo/9/2014. Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí uviedol, že stotožňovanie majetku spoločnosti so základným imaním, prípadne majetkom spoločníkov skutočne nemá oporu v Obchodnom zákonníku ani v inom právnom predpise a je v rozpore s charakterom spoločnosti s ručením obmedzeným ako kapitálovej spoločnosti, ktorej majetok je oddelený od majetku jednotlivých spoločníkov. Najvyšší súd SR uvedené konštatoval v situácii, kedy predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva spoločnosti s ručením obmedzeným k nehnuteľnosti prevedenej z jej majetku. I keď citované rozhodnutie bolo vydané vo vzťahu k spoločnosti s ručením obmedzeným, jeho závery sú v citovanom rozsahu použiteľné aj na akciovú spoločnosť o to viac, že oddelenosť majetku spoločnosti od majetku spoločníkov je ešte výraznejšia, keďže na rozdiel od spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej spoločník za určitých okolností môže ručiť za záväzky spoločnosti v zákonom stanovenom rozsahu, v akciovej spoločnosti uvedené možné nie je. Pokles majetku spoločnosti preto nie je poklesom majetku spoločníka, ktorý by zakladal naliehavý právny záujem vo vzťahu k určení neplatnosti právneho úkonu spoločnosti, čo je základnou prejudiciálnou otázkou v prebiehajúcom konaní o určení vlastníckeho práva spoločnosti z dôvodu neplatnosti predaja nehnuteľnosti.

156. Žalobcovia sa domáhali naliehavého právneho záujmu aj na základe toho, že majú pohľadávku voči žalovanému vo výške vyššej než 1.180.300,- Eur, ktorá bola predmetom dedičstva. V tejto súvislosti treba skonštatovať, že pokiaľ súd nedospel k záveru, že by akcionár akciovej spoločnosti mal bez ďalšieho naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy, nie je možné jeho dedičom priznať väčší rozsah práv a povedať, že z dôvodu ich iných pohľadávok voči spoločnosti žalovaného 1/ nadobudli naliehavý právny záujem, ktorý ich právny predchodca (pôvodný akcionár) nemal. Pokiaľ sa potom na pojednávaní konanom dňa 08.10.2025 žalobcovia domáhali naliehavého právneho záujmu na podaní žaloby z dôvodu, že sú veriteľmi žalovaného 1/ v prebiehajúcych exekučných konaniach, tak odvolací súd konštatuje že veriteľ dlžníka, ktorému bola vykonateľným exekučným titulom priznaná pohľadávka má právo na vedenie exekúcie (ktoré žalobcovia realizujú), ale nie na navrátenie majetku dlžníka, ktorý kedysi mal a už nemá, v dôsledku čoho exekúcia nebude úspešná. Veriteľ za splnenia

zákoných podmienok môže využiť iné prostriedky ochrany (náhrada škody), ale predstava, že všetci veritelia môžu pri každom exekučnom konaní žiadať súd, aby im zvýšil šance na ich uspokojenie navrátením odpredaného majetku dlžníka, nemá oporu v žiadnom ustanovení platného práva. Najmä je v rozpore s tým, že na uspokojenie pohľadávky neexistuje žiadna právna garancia, každý veriteľ (nielen v obchodnoprávnom vzťahu) je vystavený riziku, že mu dlžník z dôvodu nemajetnosti nezaplatí. Toto riziko sa v žiadnom vzťahu nedá úplne eliminovať, aj keď existujú určité prostriedky zabezpečenia práva, ktoré je však nutné dojednať preventívne.

157. Pokiaľ by aj úkony predstavenstva viedli k zníženiu majetku akciovej spoločnosti (čo vo vzťahu k čerpacej stanici predanej za 5.000.000 Sk preukázané nebolo), zo zákona má spoločnosť nárok na uplatnenie nároku na náhradu škody voči členom predstavenstva. Nároky spoločnosti na náhradu škody voči členom predstavenstva môže uplatniť v zmysle § 194 ods. 9 ObZ aj veriteľ spoločnosti, preto pokiaľ sa žalobcovia naliehavého právneho záujmu domáhajú nielen v pozícii akcionárov, ale aj v pozícii veriteľov, rovnako platí, že pokles majetku spoločnosti nezakladá naliehavý právny záujem veriteľa na určení vlastníckeho práva k prevedenej veci, ale len nárok na náhradu škody voči členom predstavenstva. Pokiaľ predstavenstvo splnomocní na vykonanie právnych úkonov konkrétnu fyzickú osobu, nesie zodpovednosť za jej voľbu a stále je jeho konanie možné podrobiť prieskumu z pohľadu odbornej starostlivosti.

158. Už iba nad rámec týchto základných dôvodov odvolací súd pripomína, že zo samotných tvrdení žalobcov vyplýva súčasná nemajetnosť žalovaného 1/, čo znamená, že tento by nebol schopný splniť svoju povinnosť vydať oproti navráteniu nehnuteľnosti prijatú kúpnu cenu, čo má opäť vplyv na posúdenie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe, ak je zrejmé, že v žalobe na plnenie by nemohol byť žalobca úspešný už len pre neschopnosť vrátiť plnenie zo synalagmatického právneho vzťahu. Základná procesná teória učí, že určovacia žaloba nemá miesto tam, kde je možná žaloba na plnenie (napr. na vydanie veci) a že žaloby nemajú byť samoučelné a slúžiť na rozmnožovanie sporov.

159. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že ak si akcionári nezáväžia vopred všetky riziká zvoleného spôsobu podnikania prostredníctvom akciovej spoločnosti, ktoré majú v rámci úpravy Obchodného zákonníka v mnohých prípadoch možnosť eliminovať vlastnou úpravou v stanovách akciovej spoločnosti, nemôžu sa následne spoliehať na to, že to za nich bude robiť súd. Napríklad už bolo uvedené vyššie, akcionárom nič nebránilo v stanovách upraviť právo Dozornej rady preventívne schvaľovať určité druhy právnych úkonov a tým si zachovať kontrolu nad prípadným rizikovým konaním predstavenstva (keďže členmi dozornej rady boli zástupcovia oboch rodín). Odvolací súd preto môže záverom konštatovať iba toľko, že i keď ľudsky rozumie frustrácii žalobcov z toho, že sa cítia podvedení konaním pôvodného druhého spoločníka ich otca, boli to pôvodní akcionári, ktorí nastavili „pravidlá hry“ a do tých súd nemôže ex post zasiahnuť. Zároveň z nastavenia pravidiel hry plynú zákonom predvídané prostriedky ochrany záujmov spoločníkov, kedy žaloba o neplatnosť právneho úkonu medzi ne nepatrí, pretože je nahradená žalobou spoločnosti o náhradu škody voči členom predstavenstva. Túto žalobu by mohli v zmysle § 194 ods. 9 ObZ podať aj veritelia spoločnosti, teda žalobcovia, práve preto, že zákonodarca uznal, že na takejto žalobe majú naliehavý právny záujem. Na rozdiel od žaloby o neplatnosť právneho úkonu (kúpnej zmluvy) a určenie vlastníckeho práva k veci, ako to zvolili pri podaní žaloby v roku 2005.

160. Žalobcovia sa vo vzťahu k naliehavému právnenému záujmu domáhali aplikácie rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne rozhodnutia 2Obo/222/2001. Ako už konštatoval odvolací súd vo svojom prvom rozhodnutí o odvolaní, ani z tohto judikátu nevyplýva, že samotná skutočnosť, že niekto je spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným, zakladá automaticky, bez ďalších skutočností, naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmlúv uzavretých spoločnosťou ohľadne majetku spoločnosti, vždy je potrebné zohľadniť okolnosti konkrétneho prípadu. Najvyšší súd SR prejednával prípad, ktorý bol odlišný v tom, že išlo o spoločnosť s ručením obmedzeným (ktorá má ako bolo vyššie uvedené inak nastavený systém väzby medzi spoločníkom a obchodným vedením spoločnosti), pričom išlo o žalobu spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným vo vzťahu k zmluve, ktorú táto spoločnosť s ručením obmedzeným uzavrela s niektorým zo svojich spoločníkov. K takejto situácii keby išlo o zmluvu uzavretú medzi spoločnosťou a jej spoločníkom najvyšší súd konštatoval, že každý spoločník má právo byť informovaný o činnosti spoločnosti a pokiaľ spoločnosť uzavrie takéto zmluvy s niektorým zo spoločníkov a ich obsah odporuje pravidlám slušnosti, napr. aj neprimerane vysokou dohodnutou odmenou, takéto skutočnosť môže mať negatívny dopad na hodnotu obchodného podielu ostatných spoločníkov spoločnosti. Ani v prejednávanom prípade tak neformuloval najvyšší súd

naliehavý právny záujem spoločníka v spoločnosti s ručením obmedzeným vo vzťahu k tretej osobe, s ktorou by spoločnosť s ručením obmedzeným uzatvárala právny úkon spočívajúci v prevode majetku tejto spoločnosti. Zároveň túto situáciu, kedy spoločnosť uzatvára zmluvu so svojim spoločníkom Obchodný zákonník na rozdiel od spoločnosti s ručením obmedzeným pre akciové spoločnosti rieši povinnou preventívnou kontrolou ktorú vykonáva dozorná rada akciovej spoločnosti (v zmysle ust. § 196 a ObZ, pre ktoré bola pôvodne žaloba podaná). Túto ochranu spoločník v spoločnosti s ručením obmedzeným nemá, čo ovplyvnilo aj posúdenia naliehavého právneho záujmu. Akcionár akciovej spoločnosti však túto ochranu preventívnou kontrolou pri prevode majetku na spoločníka má, preto východiská posúdenia naliehavého právneho záujmu spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným v tomto prípade nie je možné vzťahovať na posúdenie naliehavého záujmu akcionára akciovej spoločnosti. Rovnako rozhodnutie Najvyššieho súdu 5Cdo/71/2008, na ktoré poukazovali žalobcovia sa týka aktívnej legitímácie spoločníka s ručením obmedzeným vo vzťahu k právnomu úkon spoločnosti s ručením obmedzeným, kedy rozhodnutie najvyššieho súdu vychádzalo z vymedzenia obchodného podielu spoločnosti s ručením obmedzeným, ktoré predstavuje inak nastavené práva a povinnosti spoločníka a im zodpovedajúcu účasť na spoločnosti. Ani toto rozhodnutie nie je vydané vo vzťahu k prípadnému naliehavému záujmu akcionára na právnych úkonoch uzavretých akciovou spoločnosťou. Odvolací súd sa oboma rozhodnutiami zaoberal z dôvodu, že spoločnosť s ručením obmedzeným a akciová spoločnosť patria obe do skupiny kapitálových obchodných spoločností, čo robí rozhodnutia vo vzťahu k jednej relevantnými aj pre druhú. Zároveň odvolací súd sa svojim rozhodnutím neodkláňa od záveru najvyššieho súdu, že nie je možné paušálne uprieť existenciu naliehavého právneho záujmu spoločníka kapitálovej spoločnosti na určení neplatnosti právneho úkonu spoločnosti. Iba zdôrazňuje, že vždy je tento naliehavý právny záujem nutné preskúmať v zmysle skutkových okolností prípadu na základe vnútorných vzťahov konkrétnej spoločnosti a nie je možné konštatovať, že vlastníctvo akcií automaticky zakladá naliehavý právny záujem akcionára na určovacej žalobe vo vzťahu k veciam prevedeným kúpnu zmluvou z akciovej spoločnosti. Akcionár má prioritne svoje záujmy chránené žalobou o náhradu škody voči predstavenstvu, čo výslovne uviedol aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. M Cdo76/2002 priamo vo vzťahu k akciovej spoločnosti, preto odvolací súd tento judikát pri posudzovaní naliehavého právneho záujmu preferoval pre rozhodnutiami na ktoré poukazovali žalobcovia.

161. Vo vzťahu k akciovej spoločnosti Najvyšší súd SR pôsobnosť valného zhromaždenia, teda akcionárov (v tomto prípade žalobcov) výslovne oddelil od vplyvu na platnosť právnych úkonov uzatváraných predstavenstvom v mene akciovej spoločnosti v rozhodnutí M Cdo/76/2002 (zverejnené ako 78/2003 ZSP). Neplatnosť kúpnej zmluvy uzavretej predstavenstvom k nehnuteľnostiam bola v spore preskúmanom Najvyšším súdom tvrdená na základe toho, že na kúpnu zmluvu nedalo súhlas valné zhromaždenie akciovej spoločnosti. Skutkové okolnosti boli teda také, že nehnuteľnosti boli prevedené z majetku akciovej spoločnosti v rozpore s vôľou celého valného zhromaždenia, nielen jednotlivého akcionára. Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí konštatoval, že aj keď predstavenstvo akciovej spoločnosti riadne uzavrelo zmluvy o prevode nehnuteľnosti bez súhlasu valného zhromaždenia, nebolo možné povedať, že tieto zmluvy sú z toho dôvodu neplatné. V prípade, ak by akciová spoločnosť mala námietky voči takémuto kroku a došla by k záveru, že jej týmto bola spôsobená škoda, zakladá to len vnútorný vzťah medzi spoločnosťou a predstavenstvom. Podľa § 66 ods. 2 ObZ by mohla žalovať len náhradu škody, ak by pre ňu boli splnené aj ostatné hmotnoprávne predpoklady. Vo vzťahu k určení naliehavého právneho záujmu akcionárov najvyšší súd poukázal na to, že akcionári neboli účastníkmi kúpnej zmluvy, ktorou sa prevádzali nehnuteľnosti pričom pripustil, že naliehavý právny záujem na určení môže mať síce aj osoba, ktorá nie je účastníkom kúpnej zmluvy, ale len za podmienky, že vyhovie tejto žalobe by mohlo mať priaznivý dopad na jej právne postavenie.

162. V prejednávanej veci preto odvolací súd skúmal, či vyhovie žalobe by malo dopad na právne postavenie žalobcov 2/ až 4/ ako akcionárov a dospel k záveru, že ich právne postavenie ako akcionárov oprávnených podieľať sa na riadení spoločnosti, na zisku a na likvidačnom zostatku by sa ani vyhovieť žalobe nezmenilo. Ak teda najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. M Cdo/76/2002 výslovne konštatoval, že ani nesúhlas celého valného zhromaždenia nezakladá iný prostriedok ochrany spoločníkovi, ako je žaloba spoločnosti o náhradu škody voči členom predstavenstva, je len ťažko možno dospieť k záveru, že v prípade nesúhlasu jedného zo spoločníkov takýto mechanizmus neplatí, a je daný naliehavý právny záujem jedného spoločníka na podaní určovacej žaloby. Určovacie žaloby v znení citovaného rozhodnutia nemajú slúžiť na rozmnoženie sporov, ale potrebám praktického života tam, kde vytvoria pevný vzťah pre účastníka sporu. V akciovej spoločnosti je prostriedkom nápravy porušenia práva akcionára žaloba o náhradu škody, preto nie je dôvod konštatovať naliehavý právny záujem na

inom prostriedku ochrany – určovacej žalobe, osobitne z dôvodu, že samotné určenie vlastníctva (nie žaloba o vydanie veci) nezmení právne postavenie akcionára. Zároveň voľba formy podnikania patrí zakladateľom obchodných spoločností. Pokiaľ mali akcionári záujem využívať výhody spoločnosti s ručením obmedzeným, mali možnosť zvoliť túto formu podnikania. Odvolací súd nevidí dôvod účelovo rozširovať oprávnenia akcionára v rozpore s základnými princípmi akciovej spoločnosti.

163. Odvolací súd preto vyššie uvedenú argumentáciu všeobecne zhrnie tak, že akciová spoločnosť je špecifickou formou kapitálovej obchodnej spoločnosti, v ktorej podstatou záujmu spoločníka je podiel na zisku tejto spoločnosti. Na rozdiel od personálnych spoločností, a aj na rozdiel od spoločnosti s ručením obmedzeným, v akciovej spoločnosti kedy je prípustné množstvo akcionárov, by základná premisa, že každý akcionár sa môže domáhať neplatnosti každej kúpnej zmluvy, ktorú akciová spoločnosť uzavrela paralyzovalo činnosť akciovej spoločnosti pôsobiace v dynamických obchodnoprávných vzťahoch. Preto je v obchodnom práve nastavený mechanizmus zabezpečenia toho, aby zo strany predstavenstva nedochádzalo k uzatváraniu nevýhodných zmlúv inými prostriedkami preventívnej kontroly (možnosť poveriť dozornú radu nad rámec Obchodného zákonníka tým, aby nielen v prípadoch ustanovených Obchodným zákonníkom, ale pri každom právnom úkone vydávalo predbežný súhlas s takýmto právnym úkonom), alebo ako následná reparácia prostredníctvom nároku na náhradu škody voči členom predstavenstva v prípade, ak v mene akciovej spoločnosti nekonali s odbornou starostlivosťou. Práve v konaní o náhradu škody potom majú členovia predstavenstva možnosť uplatniť prípadné liberačné dôvody, keďže nie každý predaj majetku pod cenu je automaticky porušením odbornej starostlivosti, napr. pokiaľ sa takýmto predajom podarí odvrátiť horší následok (exekúcia a konkurz). Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že výber členov predstavenstva je plne v dispozícii akcionárov ako členov valného zhromaždenia. V prejednávanvej veci pôvodný žalobca bol 50 percentným akcionárom spoločnosti, čo znamená, že jeho prejav vôle nebolo možné zvrátiť hlasovaním iného akcionára (nebolo ho možné prehlasovať). Preto plne zodpovedá za výber fyzických osôb, ktoré tvorili predstavenstvo a v prípade, ak tento výber bol nesprávny, znáša následky takéhoto výberu v podobe rizika následkov nevýhodných právnych úkonov na majetok spoločnosti, ktorej akcie vlastní (culpa in eligendo).

164. Odvolací súd tiež pripomína, že akcionár vykonáva práva akcionára nie izolovane, ale súbežne s ostatnými akcionármi. Jeden akcionár nemôže reprezentovať vôľu všetkých akcionárov. Uvedené platí aj vo vzťahu k prípadnému podávaniu žalôb, alebo vyjadrovaniu názorov na obsah a výhodnosť právnych úkonov predstavenstva. Tvorba vôle prebieha spôsobom upraveným zákonom a ak valné zhromaždenie na základe hlasovania dospeje k záveru, že je odôvodnené podať v záujme akciovej spoločnosti určovaciu žalobu, má možnosť k takémuto postupu zaviazat' predstavenstvo. Žalobcom by v takom prípade bola priamo akciová spoločnosť, u ktorej by existencia naliehavého právneho záujmu v prípade sporu o určenie jej vlastníckeho práva daná bola, a nie izolovaný akcionár, konajúci bez súčinnosti s ostatnými akcionármi. Obchodný zákonník pritom práva akcionára vo vzťahu k výkonu akcionárskych práv upravuje aj s prihliadnutím na práva menšinového spoločníka. Stále však treba mať na pamäti, že spoločník obchodnej spoločnosti nie je osobou so zvýšenou ochranou, nie je spotrebiteľom, k akciovej spoločnosti ho viaže obchodnoprávny vzťah (§ 261 ods. 6 písm. a) ObZ), a preto si za rozhodnutie investovať do akcií akciovej spoločnosti nesie zodpovednosť, vrátane rizika poklesu hodnoty týchto akcií v dôsledku neprofesionálneho výkonu funkcie členov predstavenstva. Súd má za to, že nie je správne zaťažovať tretie subjekty, ktoré vstupujú do právnych vzťahov s akciovou spoločnosťou v dôsledku sporov medzi spoločníkmi akciovej spoločnosti následkom určenia neplatnosti zmlúv.

165. V konečnom dôsledku aj z judikatúry najvyšších súdnych autorít dlhodobo vyplýva, že súd je povinný postupovať v záujme zachovania platnosti zmluvy, keďže zmluva predstavuje vyjadrenie vôle strán, ktoré túto zmluvu uzatvárajú. Osobitne vo sfére obchodného práva je uzatváranie právnych úkonov podnikateľov prejavom ich rozsiahlej dispozičnej autonómie, kedy sú povinní niesť následky vlastných rozhodnutí. Uvedené konštatoval Najvyšší súd SR pri skúmaní platnosti zmlúv aj v rozhodnutí 1 MCdo/1/2009, kedy síce za iného skutkového stavu, ale vo vzťahu k tvrdenej neplatnosti obchodnoprávnej zmluvy, keď ju namieta priamo účastník zmluvy (teda nie len jeho akcionár) konštatoval, že nie je možné zbavovať sa žalobou podanou na súd na vyslovenie neplatnosti zmlúv zodpovednosti za vlastné (slobodné a vážne) konanie (bez nátlaku a tiesne) a ani súd nemôže v tomto konaní sanovať a reparovať predchádzajúce rozhodnutie účastníka zmluvy, ktorý si svoj právny úkon dodatočne premyslel a rozmyslel.

166. Zároveň v prípade, ak akcionár nesúhlasí s postupom predstavenstva, má ako akcionár kapitálovej spoločnosti možnosť postup predstavenstva priamo ovplyvniť (ak má dostatok hlasovacích práv) a ak túto možnosť nemá, môže sa rozhodnúť, či svoje akcie prevedie a tým sa vyhne ich prípadnému zníženiu trhovej hodnoty, alebo má možnosť podniknúť kroky k tomu, aby bola uplatnená náhrada škody voči členom predstavenstva. Nemá ale možnosť zasiahnuť následne do právneho vzťahu, do ktorého vstúpila akciová spoločnosť s treťou osobou inak, než iniciovaním aktivity akciovej spoločnosti. Podať určovaciu žalobu však môže na základe jeho popudu priamo akciová spoločnosť, ktorá bude ľahšie odôvodňovať naliehavý právny záujem.

167. Odvolací súd ďalej poukazuje na odôvodnenie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici už uviedol v prvom rozhodnutí o odvolaní (43Cob/310/2010), kedy pripomenul, že pokiaľ sa predajom majetku akciovej spoločnosti zníži hodnota akcií, je to súčasťou rizika súvisiaceho s vlastníctvom akcií. Právne postavenie žalobcov ako akcionárov obchodnej spoločnosti sa predajom majetku nezmenilo, keďže naďalej ostali akcionármi oprávnenými podieľať sa na zisku. Ich tvrdenie, že predajom majetku sa tak zásadne znížil majetok akciovej spoločnosti, že by ich podiel na zisku bol nižší (ktoré vo vzťahu k skutkovému tvrdeniu žalovaných, že nehnuteľnosť bola predaná za 5.000.000 Sk žalobcovia ničím neodôvodnili) potom samo o sebe nie dôvodom určenia neplatnosti právneho úkonu. Ak by kúpna cena bola vzhľadom na okolnosti skutočne neprimeraná, bolo by dôvodom uplatnenia náhrady škody voči členom predstavenstva. No a napokon je nutné prihliadnuť aj k tomu, že žalobcovia neodôvodnili, ako by sa zmenilo majetkové postavenie akcionárov vo vzťahu k tomu, že akciová spoločnosť previedla nehnuteľnosť za kúpnu cenu 5.000.000 Sk, ktoré by bola nútená vyplatiť späť kupujúcemu, takže majetok akciovej spoločnosti by sa nezmenil, iba transformoval. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia neodôvodnili ani zmenu svojho právneho, ani zmenu svojho majetkového postavenia v takej intenzite, aby im mohla zakladať naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva akciovej spoločnosti.

168. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že pôvodný žalobca, ani jeho právni nástupcovia, súčasní akcionári žalovaného 1/ nemajú daný naliehavý právny záujem na výroku, že majetok prevedený kúpnu zmluvou zo dňa 24.02.2005 na žalovaného 2/ je vo vlastníctve žalovaného 1/. Žalovaný 1/ sa v priebehu konania nedomáhal voči žalovanému 2/ majetku, ktorý mu kúpnu zmluvou previedol, naopak, v konaní pred súdom prvej inštancie opakovane zdôrazňoval, že nemá záujem na takomto určení. Určenie vlastníctva v prospech žalovaného 1/ žalovaný 1/ namietal aj z dôvodu, že by bol povinný vrátiť kúpnu cenu, ktorú sa tento majetok dostal, a to by predstavovalo zhoršenie jeho hospodárskej situácie (v čase rozhodnutia odvolacieho súdu už žalobcovia preukázali, že žalovaný 1/ má nulový majetok). Uvedený argument je z určitého pohľadu predčasný, keďže žaloba neznela na vydanie veci, teda nebola to žaloba na plnenie, ale je to len žaloba na určenie existencie práva, ktorá by nevyhnutne musela byť nasledovaná žalobou na vydanie veci. Až následné vydanie veci by bolo možné nariadiť iba proti uloženiu povinnosti žalovanému 1/ zaplatiť kúpnu cenu, o čom súd v určovacej žalobe nerozhoduje. Nie je bez významu ani zistenie, že čerpacia stanica je aj po 20 rokoch v užívaní a pri jej prípadnom navrátení by žalovaný 1/bol povinný nahradiť, o čo by sa jej zhodnotením obohatil, čo by za normálnych okolností takisto malo vplyv na výšku majetku. V súčasnej dobe je však majetok žalovaného 1/ nula, takže by to skôr predstavovalo prekážku pre splnenie podmienok vydania veci. Odvolací súd pripomína, že naliehavý právny záujem na určení je daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Žaloba o určenie podľa ust. § 80 písm. C) OSP nemohla byť spravidla opodstatnená tam, kde bolo možné žalovať na splnenie povinnosti podľa ustanovenia § 80 písm. b) OSP. Tam, kde bolo možné žalovať o plnenie, nemá preventívna ochrana poskytovaná určovacou žalobou žiaden zmysel. Samotné určenie vlastníckeho práva akciovej spoločnosti pritom nemá žiaden vplyv na ohrozenie právneho postavenia žalobcov, keďže títo naďalej ostávajú akcionármi s rovnakými právami a zároveň sa úspechom v takejto žalobe nedosiahne zrejmy účel žaloby, ktorým bolo prinavrátenie majetku prevedeného kúpnu zmluvou späť do majetku akciovej spoločnosti. Ochrana majetkových práv je v zmysle Obchodného zákonníka upravená prostredníctvom nároku na náhradu škody, nie žaloby určovacej. V konečnom dôsledku ani majetok žalobcov by sa prípadným úspechom určovacej žaloby nezmenil, keďže určovací výrok nemá za následok vrátenie veci a žaloba na plnenie akciovou spoločnosťou (žalovaným 1/) podaná nebola. V prípade žaloby na plnenie by bolo zároveň nutné rozhodnúť o povinnosti vrátiť kúpnu cenu, čo znamená že majetok spoločnosti by sa len transformoval z finančných prostriedkov na nehnuteľnosť, pričom v celom konaní nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že hodnota nehnuteľnosti ktorú by žalovaný 1/ žalobou na plnenie získal, by bola natoľko vyššia, než kúpna cena (5.000.000 Sk) zaplatená žalovaným 2/, aby zásadne zasiahla do vyjadrenia zisku spoločnosti a tým do výšky dividendy (podiel na zisku

pripadajúci na akciu). Argument, že bol rozpredaný aj iný majetok, než predmet tohto súdneho konania, je v tomto konaní irelevantný. Predmetom skúmania aj vo vzťahu k tvrdenému poklesu majetku akciovej spoločnosti ako dôvodu na priznanie naliehavého právneho záujmu je výlučne prevod čerpacej stanice Breznička, dojednaný v kúpnej zmluve za kúpnu cenu 5.000.000 Sk.

169. Odvolací súd sa na základe uvedeného stotožnil s odvolacou námietkou žalovaných 1/ a 2/, a dospel k záveru, že pôvodný žalobca (a odvodené tak aj súčasní žalobcovia 2/ až 4/) nemajú v konkrétnych skutkových okolnostiach daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva žalovaného 1/.

170. V prípadoch, kedy odvolací súd dospeje k záveru, že na podanej žalobe nie je naliehavý právny záujem, a teda, že žalobca nemá aktívnu legitimitáciu v konaní, nie je dôvod preskúmať ostatné argumenty žaloby a ďalej sa vyjadrovať vo veci samej. V prejednávanej veci však odvolací súd zvolil iný postup, kedy napriek skutočnosti, že má za to, že nie je daný naliehavý právny záujem žalobcov na žalobe, preskúmal aj ostatné hmotnoprávne námietky sporových strán. Vychádzal z toho, že dovolací súd sa doposiaľ vyjadroval iba k procesným záležitostiam vo veci samej, závery odvolacieho súdu z hľadiska hmotného práva nepreskúmal. Pre prípad, že by dovolací súd dospel k inému právnomu záveru vo vzťahu k existencii naliehavého právneho záujmu žalobcov na určení vlastníckeho práva, sa odvolací súd zaoberal aj ostatnými odvolacími dôvodmi uplatnenými žalovaným 1/ a žalovaným 2/ v podanom odvolaní, aby prípadné iné právne posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov dovolacím súdom nedôvodne nepredĺžilo už i tak neúmerne dlhé súdne konanie.

171. Okresný súd vyhovel návrhu žalobcov na určenie vlastníckeho práva z dôvodu, že pokiaľ v mene žalovaného 1/ kúpnu zmluvu podpísal F. J., tak táto je neplatná pre rozpor so zákonom z dôvodu, že F. J. nebol oprávnený konať za predávajúceho, teda žalovaného 1/. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ v odvolaní popreli skutkové zistenia okresného súdu, že F. J. konal bez platného plnomocenstva.

172. Odvolací súd na základe odvolacích námietok preskúmal plnú moc udelenú F. J. C. K. dňa 17.02.2005, ako aj ostatné plné moci zo dňa 06.07.2004, 30.11.2004 a zo dňa 01.01.2005. Vo vzťahu k plnej moci udelenej predsedom predstavenstva C. K. F. J. dňa 17.02.2005, ktorou C. K. poveril F. J. k zastupovaniu jeho osoby ako predsedu predstavenstva pri prevode čerpacej stanice, dospel odvolací súd k záveru, že táto nebola udelená platne.

173. I keď odvolací súd má za to, že členovi predstavenstva nič nebráni v tom, aby na zasadnutí valného zhromaždenia oznámil, že sa výkonu svojej funkcie vzdá až ku koncu mesiaca, v ktorom sa valné zhromaždenie koná, vo vzťahu k výkonu funkcie C. K. z obchodného registra vyplýva, že táto zanikla ku dňu 10.02.2005. Uvedený záver nemôže byť predmetom prieskumu v tomto konaní, preto odvolací súd vychádzal z údajov zapísaných do obchodného registra. Ku dňu 17.02.2005 potom C. K. nemohol z pozície člena predstavenstva udeľovať plné moci. Odvolací súd zároveň konštatuje, že ani za predpokladu, že by v čase udelenia plnej moci bol C. K. naďalej členom predstavenstva, takáto plná moc by nemohla byť platná, pretože člen predstavenstva vykonáva úkony súvisiace s funkciou člena predstavenstva osobne na základe toho, že mu táto právomoc bola zverená valným zhromaždením a nie je oprávnený nechať sa vo vzťahu k výkonu funkcie člena predstavenstva zastupovať treťou osobou, ktorá nie je členom predstavenstva. Aj z uvedeného dôvodu by plnomocenstvo zo dňa 17.02.2005 bolo udelené v rozpore so spôsobom konania za akciovú spoločnosť, teda v rozpore s Obchodným zákonníkom, na základe čoho by bolo neplatné.

174. Odvolací súd však nemal dôvod odchýliť sa od svojho pôvodného posúdenia generálnej plnej moci zo dňa 01.01.2005, ktorú akciová spoločnosť vystavila F. J. tým spôsobom, že ju podpísali dvaja členovia predstavenstva (predseda predstavenstva F. C. K. a člen predstavenstva M. N.). Plnomocenstvo zo dňa 01.01.2005 malo charakter generálnej plnej moci, ktorá oprávňovala splnomocnenca na zastupovanie žalovaného 1/ vo všetkých právnych veciach, vrátane uzatvárania zmlúv s tretími osobami. Žalovaní v konaní správne poukazovali na skutočnosť, že akciovej spoločnosti, rovnako ako ktorémukoľvek inému subjektu práva, nič nebráni v tom, aby sa nechala zastupovať v právnych úkonoch s tretími osobami. V konečnom dôsledku požiadavka, aby členovia predstavenstva boli prítomní pri uzatváraní každého jedného právneho úkonu s tretími osobami by nebola v praxi realizovateľná. Osobitne pri obchodných spoločnostiach s komplikovanou organizačnou štruktúrou nie je možné, aby právny úkon vykonávali členovia predstavenstva (člen predstavenstva banky nemôže uzatvárať všetky právne úkony na každej

pobočke banky). Konanie obchodnej spoločnosti štatutárnym orgánom je iba jednou formou konania, priamo Obchodný zákonník upravuje aj konanie prostredníctvom prokuristu, prostredníctvom osoby poverenej určitou činnosťou (§ 15 ObZ) a dokonca aj prostredníctvom osoby, ktorá nebola konaním priamo poverená (§ 16 ObZ). Akciová spoločnosť, rovnako ako každá iná obchodná spoločnosť, má popri týchto formách konania upravených v Obchodnom zákonníku aj možnosť poveriť tretiu osobu konaním v jej mene na základe plnomocenstva udeleného v zmysle Občianskeho zákonníka.

175. Okresný súd vo vzťahu k sporu, či F. J. bol oprávnený konať za žalovaného 1/ na základe plnomocenstiev, ktoré mu boli už skôr poskytnuté, a to na základe plnomocenstva zo dňa 06.07.2004, 30.11.2004 a 01.01.2005 uviedol, že tieto plnomocenstvá je potrebné považovať za neplatné z rozporu s ust. § 39 OZ, pretože týmito plnomocenstvami sa obchádza zákon. Okresný súd poukázal na spôsob tvorby a konania predstavenstva akciovej spoločnosti a uviedol, že z obsahu plnomocenstva vyplýva, že F. J. bol splnomocnený, aby zastupoval obchodnú spoločnosť vo všetkých právnych veciach, vrátane uzatvárania zmlúv. Podľa výpovede F. J. mal tento oprávnenie robiť akékoľvek právne úkony v mene žalovaného 1/, pričom k právnym úkonom nepotreboval ani predchádzajúci, ani dodatočný súhlas žiadneho orgánu, ani osoby. Z uvedeného okresný súd vyvodil, že obchodnú spoločnosť ŠAJGALOIL a.s. prestali riadiť orgány tejto spoločnosti, najmä predstavenstvo a všetky úkony v mene žalovaného 1/ v rozsahu, ako vyplýva z plnomocenstiev, vykonával F. J.. Okresný súd zdôraznil, že jeho úkony nepodliehali predchádzajúcemu, ani následnému schváleniu predstavenstvom ako orgánom obchodnej spoločnosti, a preto dospel k záveru, že F. J. obchodnú spoločnosť žalovaného 1/ v skutočnosti riadil namiesto predstavenstva. Tento stav označil okresný súd za stav v rozpore so zákonom, a pokiaľ udelené plnomocenstvá slúžili k vytvoreniu tohto stavu, mal za to, že je potrebné plnomocenstvá ako právne úkony označiť za neplatné pre rozpor so zákonom.

176. Okresný súd teda nevyhodnotil plnú moc udelenú F. J. dňa 01.01.2005 ako neplatnú preto, že by mal pochybnosti o jej pravosti. Sudca na pojednávaní dostal k nahliadnutiu originály plných mocí a dve osoby, ktoré plnú moc podpísali potvrdili, že ju podpísali. Neplatnosť plnej moci vyvodil okresný súd z toho, že ňou spoločnosť obchádzala zákon.

177. Skutočnosť, že akciová spoločnosť udelí plnú moc, nie je možné vyhodnotiť tak, ako to uviedol okresný súd, že udelením plnej moci žalovaný 1/ obchádzal zákon, pretože obchodnú spoločnosť prestali riadiť orgány tejto spoločnosti (najmä predstavenstvo), a úkony žalovaného 1/ vykonávané v mene akciovej spoločnosti nepodliehali ani predchádzajúcemu, ani následnému schváleniu predstavenstva. Udelenie plnej moci tretej osobe nepredstavuje spôsob obchádzania konania spoločnosti, ani riadenia spoločnosti, je to naopak realizácia práva, ktorú má každý subjekt vo sfére súkromného práva. V súkromnom práve čo nie je zakázané je dovolené, a preto pokiaľ konkrétna právnická osoba využije možnosť poveriť vykonávaním úkonov fyzickú osobu, toto samo o sebe nemôže byť vyhodnotenú ani ako obchádzanie zákona, ani ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. V konečnom dôsledku v akciovej spoločnosti zloženie predstavenstva, teda voľba konkrétnych fyzických osôb do predstavenstva, spadá do právomoci akcionárov. Akcionári tak sami znášajú zodpovednosť za to, či do predstavenstva vyberú osoby, ktorým môžu dostatočne dôverovať v tom, že právne úkony nebudú vykonávať prostredníctvom nezodpovedných tretích osôb. Zároveň udelenie plnomocenstva tretej osobe, ktorá následne vykoná nevýhodný právny úkon je zodpovednosťou členov predstavenstva, ktorí túto plnú moc udelili. Pokiaľ z konania splnomocnenca vznikne škoda, opäť je možné ju uplatniť prostredníctvom porušenia odbornej starostlivosti voči členom predstavenstva. Akciovej spoločnosti tiež ostalo zachované právo podania odporovacej žaloby v prípade, ak prevod majetku spĺňa podmienky odporovacích žalôb.

178. Preto, pokiaľ aj samotný právny úkon, ktorý vykoná splnomocnenec je v rozpore s dobrými mravmi, samotné udelenie plnej moci takémuto splnomocnencovi v rozpore s dobrými mravmi byť nemusí. Ide iba o technický spôsob konania akciovej spoločnosti. Z pohľadu dobrých mravov je potom možné preskúmať ten právny úkon, ktorý bol splnomocnencom vykonaný. V tomto prípade bola plná moc udelená dvoma členmi predstavenstva (predsedom predstavenstva a členom predstavenstva), ktorí v zmysle stanov akciovej spoločnosti konali naraz, umiestnili svoje podpisy na udelení generálnej plnej moci a preto táto plná moc bola udelená v súlade so zákonom.

179. Odvolatelia tiež správne namietli záver okresného súdu vo vzťahu k tomu, či konaním F. J. bola nahradená činnosť predstavenstva. Ako vyplýva z kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005, táto bola spolu podpísaná aj jedným z členov predstavenstva (Ďurečka) a zároveň z neplatne vystaveného

plnomocenstva C. K. zo dňa 17.02.2005 je tiež možné usudzovať na to, že rovnako C. K. ako M. N. boli o uzavretí tejto kúpnej zmluvy vopred informovaní a vyjadrili s ním súhlas, preto nie je možné tvrdiť, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo výlučne na základe svojvoľného konania F. J., ale naopak k nemu došlo na základe vedomia a súhlasu členov predstavenstva žalovaného 1/. Keďže pokyn na uzavretie kúpnej zmluvy vydali členovia predstavenstva, nie je možné súhlasiť s okresným súdom, že uzavretie kúpnej zmluvy znamená, že spoločnosť prestali riadiť jej orgány.

180. K námietke žalobcu, že plná moc musí byť pevne spojená s kúpnu zmluvou, pokiaľ sa prevádzajú nehnuteľnosť, sa odvolací súd stotožnil s námietkami žalovaných, ktorí poukázali na to, že pripojenie plnomocenstva k vykonanému právnomu úkonu nie je podmienkou platnosti právneho úkonu, a to ani v prípade právnych úkonov pri prevode nehnuteľnosti. Žalovaní uviedli, že otázka príloha technickej jednotky listiny sa vzťahuje na prílohy, ktoré majú vzťah k predmetu zmluvy (geometrický plán, osvedčenie o nadobudnutí vlastníctva, ktorého zápis nebol vykonaný v katastri nehnuteľností a pod.), pričom poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Cpj 33/01. Odvolací súd tiež konštatuje, že z ustanovenia § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by plná moc musela byť neoddeliteľne spojená s právnym úkonom, ktorý splnomocniteľ uzavrel, ani že prípadné nesplnenie tejto podmienky by zákon sankcionoval neplatnosťou právneho úkonu. Vo vzťahu k prejednávanej veci prípadný nedostatok plnej moci (spojenie s listinou), ktorý by mohol vyvolať problémy v rámci konania na katastri nehnuteľností by sa mohol riešiť iba v katastrálnom konaní, kde by musel byť aj namietnutý, nemal by však vplyv na platnosť kúpnej zmluvy.

181. Odvolací súd sa stotožnil aj s námietkou žalovaného, že konkrétna špecifikácia nehnuteľností v plnomocenstve je pre platnosť právneho úkonu irelevantná. Právny úkon uzavretý na základe generálnej plnej je právnym úkonom uzavretým splnomocnenou osobou na všetky právne úkony, a to vrátane prevodu nehnuteľností. Pri prevode nehnuteľností je pritom nutné rozlišovať titul a modus nadobudnutia vlastníckeho práva. Samotný titul (kúpna zmluva) môže byť platný, pokiaľ však k nemu nepribudne modus (vklad do katastra nehnuteľností) kúpna zmluva nenadobudne účinnosť. V tomto prípade však nie je sporné, že prevod čerpacej stanice, a to v rozsahu nehnuteľnosti ako aj huteľných vecí vymedzených v tejto zmluve účinnosť nadobudol, keďže tento prevod bol riadne zavkladovaný do katastra nehnuteľností. Preskúmanie katastrálneho konania potom nie je v právomoci obchodnoprávneho súdu v konaní o platnosť zmluvy. Prípadné nedostatky katastrálneho konania bolo možné napadnúť iba opravným spôsobom vo sfére správneho práva. Záver, že prípadný obsah plnej moci by mohol mať vplyv iba vo vzťahu pre vkladové konanie a nie na platnosť zmluvy podporili žalovaní aj odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SŽ-o-KS 55/2006 zo dňa 05.10.2006, v ktorom Najvyšší súd formuloval, že podmienky platnosti právnych úkonov nemôžu byť vykladané extenzívne oproti hmotnoprávnej dikcii zákona a dospel k záveru, že prípadná sporná technická jednotka zmluvy o prevode nehnuteľností nie je podmienkou platnosti právneho úkonu, ale nedostatkom, na odstránenie ktorého musí byť navrhovateľ vyzvaný príslušným orgánom katastra. Aj uvedené rozhodnutie tak nasvedčuje tomu, že prípadné nedostatky v katastrálnom konaní je možné riešiť výlučne postupom podľa Katastrálneho zákona. Nepredstavujú však dôvod neplatnosti titulu prevodu vlastníctva, teda samotnej kúpnej zmluvy.

182. Vo vzťahu medzi právnym úkonom a plnomocenstvom platí, že ak plnomocenstvo oprávňovalo na vykonanie všetkých právnych úkonov, bolo riadne podpísané dvoma členmi predstavenstva, tak oprávnená osoba na jeho základe mohla uzavrieť v mene akciovej spoločnosti aj kúpnu zmluvu na prevod nehnuteľností. Preto, pokiaľ odvolací súd dospel k záveru, že generálna plná moc zo dňa 01.01.2005 bola platná, následne dospel k záveru, že F. J. bol oprávnený dňa 24.02.2005 na základe tejto generálnej plnej moci uzavrieť v mene žalovaného 1/ kúpnu zmluvu.

183. Zároveň námietky žalobcov smerujúce k prípadnému spojeniu plnomocenstva s kúpnu zmluvou alebo vymedzeniu nehnuteľností v plnomocenstve neodôvodňujú žalobu v rozsahu huteľných vecí, ktoré sa stali súčasťou napadnutého výroku okresného súdu. Aj vo vzťahu k huteľným veciam preto odvolací súd konštatuje, že F. J. bol na základe generálnej plnej moci zo dňa 01.01.2005 oprávnený uzavrieť kúpnu zmluvu ako splnomocnenec akciovej spoločnosti (žalovaného 1/).

184. K námietke žalobcov vo vzťahu k dôveryhodnosti plnej moci zo dňa 01.01.2005 odvolací súd uvádza, že listinný dôkaz (č.l. 310), vyhodnotil za dôveryhodný, keďže totožnosť fotokópie s originálom je osvedčená notárom, originály plných moci mal k nahliadnutiu Okresný súd Lučenec, ktorý ich pravosť

nespochybnil a zároveň obaja členovia predstavenstva, ktorí plnú moc podpísali potvrdili, že ju vystavili osobne. Tvrdenie žalobcov o možnom antedatovaní plnomocenstva ostalo v rovine nepreukázanej domnienky, pričom žalobcovia neuviedli také skutočnosti, ktoré by relevantne spochybnili objektívnu možnosť vystavenia plnej moci dňa 01.01.2005. Z časových súvislostí z vykonaného dokazovania tiež vyplýva že žalovaný 1/ pred uzavretím kúpnej zmluvy opakovane F. J. vystavoval rôzne druhy plných mocí, o čom svedčí vystavenie plnej moci zo dňa 06.07.2004 a zo dňa 30.01.2004. Preto sa aj tvrdenie o vystavení plnej moci 01.01.2005, potvrdené oboma konajúcimi osobami (C. K., M. N.) javí ako dôveryhodné.

185. Žalobcovia v konaní navrhli na preukázanie svojej domnienky, že plná moc bola antedatovaná znalecké dokazovanie, ktoré odvolací súd vyhodnotil ako neúčelné. Osoby, ktoré plnú moc podpísali osobne potvrdili jej vystavenie, preto z pohľadu súdu je zistené, že plnú moc podpísal F. K. a M. N.. Tí vystavovali plné moci F. J. aj skôr, než 01.01.2005 (konkrétne 06.07.2004 a 30.11.2004), pričom zo strany žalobcov nezaznelo žiadne skutkové tvrdenie ktoré by popísalo dôvody brániace K. a N. vystaviť generálnu plnú moc pred uzavretím kúpnej zmluvy. Grafologický znalecký posudok je možné zabezpečiť za účelom overenia identity vystaviteľa plnej moci, ktorá však v tomto prípade nebola sporná. Grafologický posudok primárne neslúži na určenie časového okamihu umiestnenia podpisu, rozhodne nie v rozmedzí týždňov, prípadne mesiacov. Domnienka žalobcov, že podpis mohol byť na plnú moc umiestnený po podpísaní kúpnej zmluvy nebola nijak bližšie skutkovo odôvodnená. Zároveň splnomocniteľ má vždy možnosť ratihabície právneho úkonu a žalovaný 1/ ako splnomocniteľ nikdy udelenú plnú moc nespochybnil, netvrdil, že by splnomocnenec konal bez jeho poverenia. Žalovaný 1/ od počiatku sporu konzistentne tvrdil, že nehnuteľnosť chcel previesť, že ju odplatne previedol, preto odvolací súd nemal pochybnosti v tom, že F. J. konal ako riadne ustanovený splnomocnenec. Odvolací súd vyhodnotil ako dôveryhodné tvrdenie osôb, ktoré plnú moc vystavili, že táto bola F. J. udelená a táto verzia súhlasí aj so skutkovými tvrdeniami, že potom, ako bol C. D. väzobne stíhaný dochádzalo so súhlasom vtedajšieho predstavenstva k predaju majetku spoločnosti (teda nielen čerpacej stanice, ktorá je predmetom žaloby). Zároveň v čase, kedy odvolací súd o návrhu na vykonanie grafologického posudku rozhodoval, už zo zistených skutkových okolností vyplývalo, že žaloba smeruje voči subjektu, ktorý dobromyseľne nadobudol predmet žaloby v konkurze, na základe čoho by nadobudol vlastnícke právo aj od nevlastníka. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd návrh na vykonanie dokazovania grafologickým dokazovaním zamietol.

186. Pre konanie vo veci samej odvolací súd vyhodnotil ako irelevantnú plnú moc zo dňa 06.07.2004, keďže ňou bol F. J. poverený dvoma členmi predstavenstva (C. K., M. N.), aby zastupoval spoločnosť žalovaného 1/ v právnej veci daňového subjektu pri jednaniach s colnými úradmi, daňovými úradmi, obvodnými úradmi, okresnými úradmi, krajskými súdmi, vodárňami a kanalizáciami a inými subjektami, ktoré sú v tomto plnomocenstve vymedzené, pričom ide o plnú moc udelenú vo vzťahu k správnym konaniam a nie o generálnu plnú moc, z ktorej by bolo možné vyvodiť, že na jej základe bol oprávnený uzatvárať akékoľvek právne úkony. Na základe takéhoto plnomocenstva by preto nemohol uzavrieť ani kúpnu zmluvu zo dňa 24.02.2005. Podobne za irelevantnú, vzhľadom na rovnaké vymedzenie predmetu plnej moci, považuje odvolací súd plnú moc zo dňa 30.11.2004, ktorá bola navyše udelená C. K. ako predsedom predstavenstva, aby ho F. J. zastupoval ako štatutára spoločnosti ŠAJGALOIL a.s., čo je podľa názoru odvolacieho súdu neprípustné. Vo vzťahu k plnej moci vystavenej 24.02.2005 C. K. a M. N. F. J. na prevod čerpacej stanice v Rožňave odvolací súd konštatuje, že dňa 24.02.2005 už podľa výpisu z Obchodného registra nebol C. K. vo funkcii člena predstavenstva, preto aj táto plná moc je irelevantná.

187. Z piatich plných mocí predložených v konaní žalovanými tak odvolací súd vyhodnotil platnú generálnu plnú moc zo dňa 01.01.2005 ako tú, na základe ktorej bol F. J. oprávnený uzavrieť kúpnu zmluvu zo dňa 24.05.2005. Z ostatných predložených plných mocí mu toto oprávnenie nevyplývalo (buď z dôvodu ich neplatnosti, alebo z dôvodu, že neboli vystavené pre tento druh právneho úkonu).

188. Odvolací súd vyhodnotil ako dôvodnú aj námietku žalovaných, že konštatovanie okresného súdu o tom, že F. J. bol súdom trestaný, nemalo relevantný vzťah k posúdeniu spornej veci. Obchodná spoločnosť môže vystaviť plnomocenstvo aj pre osobu, ktorá už bola súdom trestaná. Ani následné páchanie trestnej činnosti F. J. potom nemôže spôsobiť neplatnosť právneho úkonu, uzavretého pred spáchaním trestného činu.

189. Žalovaní v odvolaní namietli, že okresný súd v konaní nekonal s účastníkmi, ktorí mali byť účastníkmi konania, a to s dedičmi po pôvodnom žalobcovi, ale konal so správkyňou dedičstva A. D.. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že ku dňu rozhodnutia okresného súdu už bolo právoplatné rozhodnutie o dedičstve, v zmysle ktorého sa dedičmi C. D. stali žalobca 2/, žalobca 3/ a žalobca 4/, preto ku dňu rozhodnutia okresného súdu boli prípadné predchádzajúce procesné nedostatky zhojené a okresný súd bol oprávnený (a povinný) vo veci rozhodnúť vo vzťahu k žalobcovi 2/, žalobcovi 3/ a žalobcovi 4/. Vo vzťahu k žalobcovi 1/ okresný súd práve na základe výsledku dedičského konania žalobu zamietol, keďže žalobca 1/ napriek výsledkom dedičského konania zotrval v pozícii žalobcu.

190. Žalovaný 1/ a žalovaný 2/ v odvolaní napadli aj zedefinovanie hnuiteľných vecí, ktoré boli súčasťou prevodu z majetku žalovaného 1/, ako príslušenstva nehnuteľnosti. Odvolatelia upozornili na skutočnosť, že hnuiteľné veci vymedzené v rozhodnutí okresného súdu nespĺňajú náležitosti príslušenstva budovy v zmysle § 121 ods. 1 OZ, keďže ide o samostatné hnuiteľné veci a nie veci, ktoré sú určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali.

191. Odvolací súd sa stotožnil s odvolateľmi v tom, že hnuiteľné veci: prístrešok, vonkajšie úpravy, elektrotechnické zariadenia a kamery, vysávač, zariadenia VAP, biologická čistička, kompresor, lapač olejov, čistička odpadových vôd, nápojový automat, reklamné zariadenie, technologické zariadenie čerpacej stanice pohonných hmôt, 2 kusy nádrží o objeme 25 metrov², 2 kusy výdajných stojanov a ovládanie stojanov Adast Adamov, vysávač Kercher 200E rok výroby 1996, umývací linka automobilov, umývacie zariadenie WAP, bio disková čistička odpadových vôd, kompresor V4, lapač oleja, čistička odpadových vôd a autoumyvárka sú v právnom zmysle slova samostatnými vecami, ktoré môžu byť samostatným predmetom prevodu a nie sú príslušenstvom nehnuteľností prevádzaných kúpnu zmluvou (budovy čerpacej stanice a pozemku). Z predloženého spisu nevyplyva, že by tieto veci boli určené na to, aby sa s hlavnou vecou trvale užívali, čo v konečnom dôsledku pripustil aj okresný súd, keď uviedol, že v právnom zmysle slova ide o samostatné veci. Žalovaný 1/ ako pôvodný vlastník týchto vecí pritom poprel, že by z jeho strany došlo k určení týchto vecí, ako vecí užívaných s hlavnou vecou trvale. Keďže ide o zariadenie čerpacej stanice, takýto záver by ani nebol dôveryhodný. Napríklad vysávač, kamery, VAP, nápojový automat už z podstaty nemôžu byť príslušenstvom nehnuteľnosti.

192. Vzhľadom na uvedené tak odvolací súd dospel k záveru, že kúpna zmluva zo dňa 24.02.2005 bola uzavretá platne a v rozsahu argumentácie žalobcov nezistil žiaden ďalší dôvod neplatnosti. Už iba nad rámec vyššie uvedeného, aby sa vyjadril ku všetkým námietkam, ktoré v konaní uplatnili aj žalobcovia (nielen odvolatelia), potom odvolací súd konštatuje, že nezistil ani rozpor uzavretej kúpnej zmluvy s podmienkami vymedzenými v § 196a ObZ a nezistil ani rozpor s dobrými mravmi, ktoré by spôsobili neplatnosť kúpnej zmluvy.

193. V zmysle ust. § 196a ods. 1 ObZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia kúpnej zmluvy 24.02.2005) bolo preventívny súhlas dozornej rady nutné zabezpečiť v prípade tých právnych úkonov, ktoré sú v citovanom ustanovení taxatívne vymedzené. Medzi týmito úkonmi je aj prevod majetku spoločnosti, pričom však musí ísť o taký prevod majetku spoločnosti, ktorý spoločnosť prevádza členovi predstavenstva, prokuristovi alebo inej osobe, ktorá je oprávnená konať za spoločnosť a osobám im blízkym alebo osobám, ktoré konajú na ich účet. V danom prípade došlo k prevodu majetku z akciovej spoločnosti na spoločnosť s ručením obmedzeným, teda tretí subjekt, ktorý nebol vo vzťahu k žalovanému 1/ ani členom predstavenstva, ani prokuristom, ani inou osobou oprávnenou konať za žalovaného 1/.

194. Zároveň neboli naplnené ani podmienky ust. § 196a ods. 2 ObZ, kedy bolo nutné poskytnúť preventívny súhlas dozornej rady aj v prípade, ak jedna a tá istá osoba koná rovnako za prevodcu majetku (v tomto prípade za akciovú spoločnosť - žalovaného 1/) a pri tom právnom úkone zároveň koná za druhého zmluvného partnera (v tomto prípade za spoločnosť s ručením obmedzeným - žalovaného 2/). V tých prípadoch, ak osoby konajúce v mene žalovaného 1/ by boli oprávnené zároveň konať aj za žalovaného 2/, pričom by nešlo o ovládanú a ovládajúcu osobu, bol by nutný súhlas dozornej rady. V prejednávacom prípade medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ nebol vytvorený vzťah ovládanej a ovládajúcej osoby. Zároveň osoba uzatvárajúca právny úkon v mene žalovaného 1/ (F. J.) nebola osobou oprávnenou konať za žalovaného 2/.

195. Obchodný zákonník nerozširuje skupinu subjektov, pri ktorých podlieha uzavretie právneho úkonu preventívnemu súhlasu dozornej rady o osoby blízke osobám konajúcim za žalovaného 1/. Preto

skutočnosť, že za žalovaného 2/ v danom momente konal synovec F. J. je z pohľadu ust. § 196a ods. 2 ObZ irelevantná. Zároveň nie je možné dospieť k záveru, že by akciová spoločnosť a spoločnosť s ručením obmedzeným boli osobami blízkymi podľa ust. § 116 Občianskeho zákonníka. Primárne nejde o fyzické osoby a sekundárne nie je ani splnená podmienka, že by jedna z nich mohla dôvodne pociťovať ujmu, ktorú utrpela druhá, ako vlastnú ujmu.

196. Odvolací súd pripomína, že valnému zhromaždeniu akciovej spoločnosti nič nebránilo, aby na základe svojho rozhodnutia oprávnila dozornú radu preventívnym prieskumom zamýšľaných právnych úkonov aj vo vzťahu k iným právnym úkonom než tým, ktoré sú vymedzené v § 196a ods. 1 a 2 ObZ, napríklad k prevodom nehnuteľností nad istú hodnotu. Pokiaľ akcionári spoločnosti takúto úpravu v stanovách nezvolili, sami tým prejavili vôľu, aby takýto postup udržiavaný nebol a docielili tým len toľko, že úkony predstavenstva kontroluje dozorná rada iba v rozsahu upravenom Obchodným zákonníkom. Išlo o voľbu akcionárov, kedy pôvodný žalobca C. D., právny predchodca súčasných žalobcov, takúto vôľu vyjadril. Obchádzať takéto rozhodnutie pôvodného žalobcu zámerne rozširujúcim výkladom pojmu blízke osoby považuje odvolací súd za neprípustné.

197. Odvolací súd napokon nezistil ani to, že by v konaní bolo preukázané, že uzavretý právny úkon, kúpna zmluva zo dňa 24.02.2005, bola právnym úkonom v rozpore s poctivým obchodným stykom, alebo s dobrými mravmi. Odvolací súd sa pritom stotožnil so žalobcami v tom, že dobré mravy predstavujú korektív platnosti právneho úkonu aj vo sfére obchodného práva a stotožnil sa aj so záverom Najvyššieho súdu SR prezentovaným v rozhodnutí Obdo V 53/2003, na ktoré žalobcovia poukazovali. Najvyšší súd v citovanom rozhodnutí konštatoval, že samotné personálne prepojenie obchodných spoločností nie je protiprávne, správanie týchto osôb však musí byť obvyklé, poctivé a spravodlivé. Tieto zásady spolu s ďalšími zásadami vymedzujú konanie zodpovedajúce dobrým mravom.

198. Zároveň však pri posudzovaní dobrých mravov súd nevyhnutne musí rešpektovať, že ide o právny úkon vykonaný podnikateľmi vo vzťahu obchodnoprávnom, typickým širokou dispozičnou autonómiou subjektov, do ktorej súd môže autoritatívnym rozhodnutím zasiahnuť iba za predpokladu, že má preukázanú takú intenzitu narušenia dobrých mravov, ktorá odôvodňuje záver o neplatnosti právneho úkonu. Obchodné senáty najvyššieho súdu pre právne úkony v podnikateľskej sfére už dospeli k záveru, že skutočnosť, že určitý majetok je predaný pod očakávanú kúpnu cenu, nemusí nevyhnutne znamenať, že ide o právny úkon v rozpore s dobrými mravmi neplatný podľa § 39 OZ. Ako upozornil Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/244/2018, posúdenie, či dojednanie nízkej kúpnej ceny je v rozpore s dobrými mravmi, závisí v každej veci na individuálnych skutkových okolnostiach týkajúcich sa predovšetkým vzájomného vzťahu zmluvných strán. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba preto vždy posudzovať komplexne, so zreteľom na konkrétnu situáciu účastníkov úkonu, s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti. V citovanom rozhodnutí zo skutkového stavu vyplynulo, že bola dojednaná kúpna cena 1 Euro. Najvyšší súd za tejto situácie uviedol, že účastníci kúpnej zmluvy nie sú ale viazaní alebo obmedzovaní pri dojednávaní výšky kúpnej ceny, ktorá nie je upravená cenovým predpisom. Neprieči sa preto zákonu, pokiaľ účastníci kúpnej zmluvy v prípade, na ktorý sa nevzťahuje cenová regulácia, dojednávajú kúpnu cenu vo výške, ktorá je buď vyššia alebo nižšia ako cena obvyklá (trhová). V rámci zmluvnej voľnosti nie je v týchto prípadoch právnym poriadkom zakázané ani dojednanie príliš nízkej kúpnej ceny (*laesio enormis*), resp. dojednanie, pri ktorom je „zvlášť hrubý nepomer medzi plnením a protiplnením pri kúpe nehnuteľnosti“. Sama skutočnosť, že účastníci kúpnej zmluvy dohodli príliš nízku kúpnu cenu (v danom prípade 1 Eur), nepredstavuje rozpor so zákonom a nezakladá absolútnu neplatnosť tohto právneho úkonu v zmysle § 39 OZ. Tým, pravda, v niektorých, individuálnych prípadoch nie je dotknutý možný dopad ich dojednaní napríklad z hľadiska daňového.“

199. Aplikované na prejednávany prípad, kúpna cena v obchodnoprávnom vzťahu medzi akciovou spoločnosťou a spoločnosťou s ručením obmedzeným je tvorená stretom vôle predávajúceho a kupujúceho. Ak má predávajúci dôvod dohodnúť sa na nižšej kúpnej cene, môže mať k tomu vlastné dôvody vyplývajúce z podnikateľskej stratégie, alebo z hospodárskej situácie. Okolnosti uzavretia právneho úkonu tvrdené žalovanými (spoločnosť nebola schopná uhradiť mzdy svojim zamestnancom, v prípade, nezaplatenia splatných záväzkov riskovala finančné straty v dôsledku nevýhodných exekúcií, prípadne až vyhlásenia konkurzu), ktoré mohli z pohľadu predstavenstva odôvodňovať uzavretie aj takého právneho úkonu, ktorým spoločnosť získala finančné prostriedky, i keď v nižšej výške, než aká by inak možno bola cena dosiahnutá na trhu, ale zabezpečila tým výplatu zamestnancom (splnenie tejto povinnosti je kryté až trestnoprávnou zodpovednosťou), prípadne odvrátila vážny hospodársky následok

(konkurz), potom neboli žalobcami v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní vyvrátené. Žalobcovia nemravnosť kúpnej zmluvy odvodzovali z toho, že F. J. zneužil neprítomnosť C. D. a previedol časť majetku akciovej spoločnosti na svoju spoločnosť s ručením obmedzeným. Súd však v prejednávanej veci nemohol vziať do úvahy prevod iného majetku, než toho, ktorý je predmetom žaloby, a to čerpacej stanice Breznička. Žalobcovia boli v konaní oboznámení s obranou žalovaného 1/, ktorý odôvodnil prevod tej čerpacej stanice ktorá je predmetom sporu zlou ekonomickou situáciou, povinnosťou získať finančné prostriedky, aby mohol plniť trestným právom kryté povinnosti úhrady miezd zamestnancov a túto obranu žiadnym spôsobom nevyvrátili. Preto ak by aj vo vzťahu k inému majetku konanie F. J. skutočne nemravné bolo, nemá to dopad na prevod konkrétnej čerpacej stanice Breznička, za prevod ktorej bola riadne dohodnutá kúpna cena 5.000.000 Sk.

200. Odvolací súd uvedené konštatuje iba vo všeobecnej rovine, pretože zo spisu nevyplývajú také tvrdenia žalobcov, ani žalovaných, na základe ktorých by bolo možné vyhodnotiť, či kúpna cena dohodnutá v kúpnej zmluve zo dňa 24.02.2005 bola, alebo nebola v takom nepomere k skutočnej hodnote čerpacej stanice, že by zakladala predpoklad konania v rozpore s dobrými mravmi v obchodnoprávnom vzťahu. Ako upozornili v konaní žalovaní, kúpna cena za totožnú čerpaciú stanicu v roku 2002 zaplatená žalovaným bola 5.000.000,- Sk a kúpna cena požadovaná v roku 2005 žalovaným za totožnú čerpaciú stanicu bola opäť 5.000.000,- Sk. Námiety žalobcu vo vzťahu k splátkovému kalendáru, ktorý bol podľa kúpnej zmluvy rozložený do jedného roka (a ktoré boli vyvrátené žalovanými tým, že k splatnosti došlo skôr a kúpna cena bola riadne zaplatená), potom tiež nemohli zvrátiť skutočnosť, že z týchto tvrdení nevyplýva konanie v rozpore s dobrými mravmi. V konaní tak nebola vyvrátená obrana žalovaných, že čerpacej stanice sa predali v danom momente za najvýhodnejšiu trhovú cenu, a to aj vo vzťahu k vývoju trhu, kedy naraz viacero majiteľov predávalo menšie čerpacej stanice, čo ovplyvňovalo ich cenu. Ani toto tvrdenie žalovaných nebolo žalobcami vyvrátené.

201. Záver o zásadne nevýhodnom predaji nevyplýva ani zo záverov Znaleckého posudku č. 3/2006, ktorý predložili v konaní žalobcovia, keďže zo žiadnych záverov znalca nevyplýva predpoklad žalobcov, že vo vzťahu k čerpacej stanici Breznička došlo k prevodu za cenu, ktorá bola v rozpore s dobrými mravmi. V znaleckom posudku bola položená znalcovi tretia otázka posúdiť celkovú výhodnosť a nevýhodnosť uzavretých zmlúv medzi ŠAJGALOIL a.s. ako predávajúcim a ŠAJGALOIL Slovakia spol. s r.o. ako kupujúcim za obdobie od 24.02.2005 do súčasnosti, na čo znalec odpovedal, že túto otázku nemôže posúdiť z pohľadu právneho, ale z ekonomického a z dostupných podkladov môže na otázku zodpovedať čiastočne, pretože nemal možnosť stanoviť všeobecnú, tzv. trhovú hodnotu prevedeného majetku. Následne záver už potom vyvodil z vlastnej skúsenosti a čiastkových hodnôt, kedy mal za to, že predpokladá, že všeobecná hodnota prevedeného hnutelného a nehnuteľného majetku je vyššia ako sú dohodnuté ceny v kúpnych zmluvách. Z takéhoto záveru znalca je možné zistiť iba toľko, že znalec predpokladal, že by to tak mohlo byť a nie, že to tak určil. Ostatné závery znalca neboli predložené vo vzťahu ku konkrétnej čerpacej stanici (Breznička), ktorá je predmetom tohto konania, pretože boli vyjadrené vo vzťahu k celkovému majetku žalovaného 1/. Ani jeden zo siedmich záverov znalca uvedených v znaleckom posudku tak nepotvrďuje tvrdenie žalobcov, že čerpacia stanica Breznička, ktorá jediná je predmetom tohto konania, bola prevedená za cenu 5.000.000,- Sk pod jej trhovú hodnotu za natoľko nevýhodných podmienok, že by to predstavovalo rozpor s dobrými mravmi. Závery znaleckého posudku boli formulované všeobecne na celý majetok spoločnosti, nie vo vzťahu k čerpacej stanici Breznička. Preto ani znalecký záver, že majetok žalovaného 1/ bol znížený o 25.409.200 Sk a celková škoda bola 26.771.151 Sk nemá výpovednú hodnotu vo vzťahu k tomu, či dojednaná cena 5.000.000 Sk za prevod čerpacej stanice Breznička bol v rozpore s dobrými mravmi. Opäť, tvrdené nemravné konanie vo vzťahu k ostatnému majetku, nemá dopad na určenie nemravnosti konania vo vzťahu k predmetu sporu.

202. V tomto smere preto žalobcovia neunesli dôkazné bremeno tvrdenia rozporu s dobrými mravmi z dôvodu nevýhodnosti kúpnej ceny a dojednaných platobných podmienok. Tvrdenie o súčasnom predaji viacerých čerpacích staníc samo o sebe tiež nezakladá dôvod na posúdenie prevodu čerpacej stanice Breznička v rozpore s dobrými mravmi, keďže neboli poskytnuté skutkové tvrdenia vo vzťahu ku kúpnyh cenám a trhovým hodnotám ostatných čerpacích staníc. Preto ani závery iných súdov (napríklad zrušeného rozhodnutia Okresného súdu Michalovce sp. zn. 18Cb/202/05, na rozhodnutie ktorého v odvolacom konaní poukázali žalobcovia) vo vzťahu k iným prevádzaným čerpacím staniciam nie sú pre rozhodnutie odvolacieho súdu relevantné.

203. Súlad s dobrými mravmi sa vyvodzuje z obsahu právneho úkonu, kedy v kúpnej zmluve bola dojednaná kúpna cena 5.000.000 Sk, rovnaká, za akú bola táto čerpacia stanica žalovaným 1/ tri roky predtým nadobudnutá. Odvolací súd vykonal dôkazy predložené žalovanými aj vo vzťahu k zaplateniu kúpnej ceny zápočtom, čo žalobcovia namietli v tom zmysle, že nie je zrejmé, či ten zápočet bol oprávnený. Odhliadnuc od toho, že napriek vedomosti o predložení tohto dôkazu žalobcovia v celom konaní žiadne skutkové tvrdenie, z ktorého by sa neoprávnenosť zápočtu dala vyvodiť, neuviedli (a teda ani nepreukazovali), samotné zaplatenie alebo nezaplatenie kúpnej ceny nie je vo vzťahu k posúdeniu súladu kúpnej zmluvy s dobrými mravmi relevantná. Nezaplatenie kúpnej ceny dojednanej v platnej zmluve nemôže spätne spôsobiť neplatnosť kúpnej zmluvy a nespôsobuje ani spätne rozpor dojednanej kúpnej ceny s dobrými mravmi. Predávajúci, ktorému nebola kúpna cena zaplatená si môže uplatniť jej zaplatenie, prípadne môže od kúpnej zmluvy za splnenia zákonných podmienok odstúpiť (ani jedno žalovaný 1/ vo vzťahu ku kúpnej cene neurobil), ale nie sa domáhať toho, že výška dojednanej kúpnej ceny je v rozpore s dobrými mravmi, pretože nie je zaplatená. Pre rozhodnutie súdu vo vzťahu k posúdeniu súladu s dobrými mravmi preto nebolo podstatné zistenie, či zápočty predĺžené žalovanými boli, alebo neboli platné.

204. Na základe uvedeného súd nezistil, že by uzavretie kúpnej zmluvy na čerpaciu stanicu Breznička a na hnutelné veci v kúpnej zmluve vymedzené by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Prípadná nemravnosť odpredaja iných vecí patriacich žalovanému 1/ nemá vplyv na posúdenie dobrých mravov vo vzťahu k čerpacej stanici, ktorú žalovaný 1/ predal za cenu zhodnú s jej nadobúdacou cenou 5.000.000 Sk a za stavu, kedy potreboval zabezpečiť hotovosť na plnenie svojich povinností zamestnávateľa (čo nebolo vyvrátené).

205. Žalobcovia rozpor kúpnej zmluvy s dobrými mravmi vyvodzovali aj z personálneho prepojenia osôb, ktoré boli spoločníkmi a členmi orgánov ŠAJGALOIL a.s. a ŠAJGALOIL Slovakia, spol. s r.o. (teda predávajúcim a kupujúcim). Žalobcovia odsudzujúco poukazujú na rodinné prepojenie F. J. s jeho príbuznými, konkrétne s dcérou A. N., ktorá je druhým 50 % akcionárom žalovaného 1/ a jej manželom M. N., ktorý bol členom predstavenstva žalovaného 1/ (a zároveň osobou, ktorá udelila F. J. plnú moc) a na príbuzenstvo s F. L., synovcom F. J., konajúcim za pôvodného žalovaného. Rodinné prepojenie však bolo aj na strane rodiny D., ak členom predstavenstva žalovaného 1/ bol zať F. J., tak bola členkou predstavenstva žalovaného 1/ aj sestra C. D. A. J. a predsedníčkou dozornej rady žalovaného 1/ bola manželka C. D., A. D.. Samotné rodinné prepojenia tak boli evidentne dohodnuté a rešpektované oboma pôvodnými 50 % akcionármi C. D. a F. J., ktorí si pochopiteľne do orgánov svojej spoločnosti zvolili ľudí, ktorým dôverovali. Vyvodzovať z nich následne rozpor s dobrými mravmi iba vo vzťahu k jednému z akcionárov by potom bolo popretím rovnakého prístupu súdu.

206. Ani personálne prepojenie žalovaného 1/ s pôvodným nadobúdateľom čerpacej stanice nespôsobilo rozpor s dobrými mravmi vzhľadom na to, že s týmto nadobúdateľom bola dojednaná kúpna cena, ktorej nevýhodnosť nebola v konaní preukázaná. Je potom nutné zotrvať na závere Najvyššieho súdu SR (Obdo V 53/2003), že samotné personálne prepojenie obchodných spoločností nie je protiprávne a pokiaľ súd nezistil vo vzťahu ku kúpnej zmluve iné dôvody, z ktorých by vyvodil rozpor s dobrými mravmi, nemôže byť len personálne prepojenie dôvodom neplatnosti zmluvy. Opäť je nutné zdôrazniť, že aj keby ostatný majetok žalovaného 1/ bol v rozpore s dobrými mravmi rozpredaný pod cenu, uvedené nemôže ovplyvniť závery vo vzťahu k posúdeniu dobrých mravov pri predaji čerpacej stanice Breznička, dojednanom za kúpnu cenu 5.000.000 Sk.

207. Vo vzťahu k hnutelným veciam, ku ktorým žiadali žalobcovia určiť vlastnícke právo žalovaného 1/ voči žalovanému 2/ SKOIL s.r.o. odvolací súd uvádza, že ďalší osud hnutelných vecí nebol žalobcami v konaní žiadnym spôsobom špecifikovaný, takže ani nie je zrejmé, či sa nachádzajú u súčasného žalovaného 2/. Na uvedené odvolací súd upozornil na pojednávaní konanom dňa 25.02.2025, kedy položil žalobcom otázku, čo s hnutelnými vecami, na čo títo uviedli, že sú súčasťou čerpacej stanice alebo príslušenstva, že nikto neuviedol, že by tieto veci neexistovali, takže to je stav zistenia hnutelných vecí ktorý nebol namietaný. Ustanovenia CSP o popretí skutkových tvrdení protistrany nie je v zmysle § 470 ods. 2 CSP na toto konanie možné aplikovať a súd vždy skúma pasívnu vecnú legitimitáciu, aspoň v základných črtách. Ak má súd rozhodnúť, že žalovaný 2/ nie je vlastníkom konkrétnych vecí, musí mať tvrdené a preukázané, že tieto konkrétne veci žalovaný považuje za svoje (inak by nešlo o určovací výrok, ale o žalobu na vydanie veci). Rovnako, ak má súd určovacím výrokom určiť vlastníctvo žalovaného 1/, musí mať tvrdené a preukázané, že veci existujú a že sa za ich vlastníka považuje práve

žalovaný 2/. Bremeno tvrdenia znáša žalobca, ktorý síce tvrdil, že hnuiteľné veci, ktoré sú predmetom žaloby prešli na pôvodného kupujúceho, že sú príslušenstvom nehnuteľnosti, neuviedol však skutkové tvrdenie, či mali prejsť aj na ten subjekt, voči ktorému sa domáha určenia vlastníckeho práva, teda SKOIL s.r.o. Pri absencii skutkových tvrdení (či tieto vôbec boli spísané do konkurzu MG logistic, s.r.o. „v konkurze“ a či z tohto konkurzu boli všetky prevedené na SKOIL, s.r.o.) nebolo možné ani vykonať dokazovanie na ustálenie, či všetky žalované hnuiteľné veci sa nachádzajú u žalovaného 2/ voči ktorému mal určovací výrok smerovať. Skutočnosť, že hnuiteľné veci sa nachádzali v priestoroch čerpacej stanice v roku 2004 nemusí nutne namenať, že sa v nej nachádzali aj pri prevode na tretieho nadobúdateľa v rade v roku 2023 a že sa v nej nachádzajú ku dňu rozhodnutia súdu v roku 2025. Uvedené skutkové tvrdenia sú pritom verejne dostupné, keďže majetok spísaný do konkurznej podstaty správca konkurznej podstaty v zmysle vtedy platných predpisov zverejňoval v Obchodnom vestníku a rozsah vecí nadobudnutých z konkurzu musel byť predmetom zmluvy uzavretej s nadobúdateľom z konkurzu. Súd však nie je oprávnený aplikovať vyšetrovaciu metódu a bez skutkových tvrdení žalobcov sám zisťovať, či hnuiteľné veci ešte existujú, a či ich vlastníctvo prešlo zo ŠAJGALOIL Slovakia spol. s r.o. na MG logistic, s.r.o. „v konkurze“ a potom z úpadcu MG logistic, s.r.o. „v konkurze“ na SKOIL, s.r.o. Bremeno skutkového tvrdenia o vlastníctve hnuiteľných vecí žalovaným 2/ SKOIL s.r.o. aj dôkazné bremeno k týmto skutkovým tvrdeniam zaťažovalo žalobcov. Odvolací súd potom konštatuje, že žalobcovia bremeno skutkového tvrdenia vo vzťahu k hnuiteľným veciam neunesli, v dôsledku čoho nemohli uniesť ani dôkazné bremeno. Argument, že žalovaný 2/ hnuiteľné veci nepoprel je potom nelogický, keďže predovšetkým žalobcovia netvrdili, že žalovaný 2/ SKOIL, s.r.o. tieto veci vlastní (uvedené tvrdili v konaní vo vzťahu k pôvodnému kupujúcemu ŠAJGALOIL Slovakia, s.r.o.). Aj zmenu sporovej strany navrhli len v súvislosti so zmenou vlastníctva nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX, ale netvrdili že žalovaný 2/ nadobudol aj hnuiteľné veci a v akom konkrétnom rozsahu, napriek tomu, že súd ich na problém vymedzenia hnuiteľných vecí upozornil. Zároveň v zmysle § 470 ods. 2 CSP popretie skutkových tvrdení strany nie je možné aplikovať, preto argument, že žalovaný 2/ nadobudnutie hnuiteľných vecí nepoprel, by bolo irelevantné. Primárne však nemal čo poprieť, keďže nebol tvrdý rozsah hnuiteľných vecí, ktoré mal nadobudnúť. Tvrdenie žalobcov, že „nikto neuviedol, že neexistujú“ pre určovací výrok nepostačuje.

208. Žalobe o určenie vlastníckeho práva k hnuiteľným veciam potom odvolací súd nemohol vyhovieť ani z dôvodu, že nemal za tvrdené a preukázané, ktoré konkrétne hnuiteľné veci z okruhu pôvodného prevodu žalovaný 2/ vlastní, teda nemal preukázanú pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného na takýto určovací výrok vo vzťahu k hnuiteľným veciam: prístrešok, vonkajšie úpravy, elektrotechnické zariadenia a kamery, vysávač, zariadenie VAP, biologická čistička, kompresor, lapač olejov, čistička odpadových vôd, nápojový automat, reklamné zariadenie, technologické zariadenie čerpacej stanice pohonných hmôt, dva kusy nádrží o objeme 25m³, dva kusy výdajných stojanov a ovládanie stojanov Adast Adamov, vysávač Kercher 200E rok výroby 1996, umývací linka automobilov Star 240-410 rok výroby 1996, umývacie zariadenie VAP CS 730 rok výroby 1996, biodisková čistička odpadových vôd BDC2 rok výroby 1996, kompresor V4 rok výroby 1996, lapač oleja rok výroby 1996, čistička odpadových vôd u autoumyvárky rok výroby 1996.

209. Žalovaný 2/ v konaní upozornil, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom určovacej žaloby nadobudol z konkurzu Zmluvou o predaji časti podniku zo dňa 16.02.2023, pričom k povoleniu vkladu vlastníckeho práva došlo rozhodnutím zo dňa 28.02.2023. Skutočnosť, že súčasný vlastníak nadobudol majetok z konkurzu má potom zásadný vplyv na určenie vlastníckeho práva. Slovenský právny poriadok v zmysle rímskoprávnej tradície dlhodobo vychádza z logického predpokladu, že nevlastník nemôže na iného previesť vlastnícke právo, pretože ho jednoducho nemá. Zásada, že nikto na iného nemôže previesť viac práv než má bola v judikatúre slovenských súdov ustálená až do rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS 151/2016, keď tento prelomil uvedenú zásadu v prospech dobromyseľného nadobúdateľa. Najvyšší súd SR potom v reakcii na citované rozhodnutie Ústavného súdu vrátil právnu ochranu vlastníka, keď sa v rozhodnutí veľkého senátu 1VOBdo/2/2020 opäť prihlásil k tomu, že vlastníkovi nie je možné odňať jeho vlastnícke právo v dôsledku neplatného právneho úkonu bez ohľadu na to, či bol vykonaný vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ako však uviedol Najvyšší súd SR v citovanom rozhodnutí, slovenské zákony poznajú z tejto zásady výnimky, kedy nadobudnutie vlastníckeho práva za predpokladu dobrej viery nadobúdateľa nastáva zo zákona aj v prípade, ak ide o nadobudnutie od nevlastníka. Jedným z kogentných zákonných ustanovení, ktoré takúto situáciu upravujú, je ust. § 93 ods. 3 ZKR, v zmysle ktorého kupujúci pri odplatnom prevode veci zapísanej do súpisu nadobudne vlastnícke právo aj vtedy, keď úpadca nebol vlastníkom tejto veci, ibaže vedel alebo musel vedieť, že úpadca alebo tretia osoba, ktorej majetok zabezpečuje záväzok úpadcu, nie

je vlastníkom veci. Nadobudnutím vlastníckeho práva od nevlastníka získava nový majiteľ nárok na ochranu svojho vlastníckeho práva aj proti predchádzajúcemu vlastníkovi. Majetkové práva pôvodného vlastníka, ktorého vec bola z konkurzu predaná novému nadobúdateľovi, sú potom zabezpečené nárokom na náhradu škody voči správcovi konkurznej podstaty, ktorý pôvodnému vlastníkovi zodpovedá za škodu (ak nekonal s odbornou starostlivosťou).

210. Napriek tomu, že odvolací súd dospel k záveru, že Kúpna zmluva zo dňa 24.02.2005 bola platná a nezistil dôvody, pre ktoré by úpadca MG logistic nemal byť vlastníkom nehnuteľností, dobromyseľnosťou žalovaného 2/ sa zaoberal, pretože ostala medzi stranami sporná a zároveň umocnila dôvody zamietnutia žaloby akcionárov na určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/.

211. Vo vzťahu k podmienkam dobromyseľnosti je nutné rozlíšiť subjektívnu vedomosť (nadobúdateľ vedel) od objektívneho faktu (nadobúdateľ vedieť musel). Z pohľadu subjektívnej vedomosti túto nie je možné dokázať, pokiaľ je iba vnútorným psychickým stavom, informáciou ktorú subjekt získal. Subjektívnu vedomosť je možné preukázať vtedy, ak vyplýva z konkrétneho vyjadrenia, listiny, zápisu, kedy sa subjekt vyjadrí, že informáciou disponuje. Žalovaný 2/ ako nadobúdateľ poprel, že by v čase nadobudnutia veci vedel o tom, že úpadca je jej vlastníkom a tento subjektívny stav v konaní nebol vyvrátený.

212. Žalobcovia sa sústredili na tvrdenie, že žalovaný 2/ o tom, že úpadca nie je vlastníkom nehnuteľností objektívne vedieť musel, čo odvodzovali primárne z toho, že prebieha konanie o určenie vlastníckeho práva, ku ktorému sa správca konkurznej podstaty vyjadroval. Uvedený predpoklad naznačuje nesprávne pochopenie vzájomného vzťahu určovacej a vylučovacej žaloby v prípade, kedy je predmetom určovacej žaloby vec spísaná do konkurznej podstaty úpadcu.

213. Z pohľadu Zákona o konkurze a reštrukturalizácii je majetok spísaný do konkurznej podstaty bez poznámky o jeho spornosti považovaný za majetok z pohľadu konkurzu „čistý“, ktorý je možné speňažiť. Do konkurznej podstaty je totiž správca povinný spísať každý majetok, ktorý v zmysle údajov dohľadateľných v čase vyhlásenia konkurzu patrí úpadcovi. Ako už bolo uvedené, „patrí úpadcovi“ znamená, že je na úpadcu evidovaný, bez ohľadu na to, či je evidovaný správne a či je ohľadom vlastníctva spor. Nehnuteľností, ktoré sú v katastre nehnuteľností evidované na úpadcu je správca povinný do súpisu konkurznej podstaty spísať a ich následný právny osud závisí od toho, či ich zahrnutie do konkurznej podstaty je, alebo nie je sporné. Ak správca vyhodnotí vlastníctvo k majetku ako nesporné a zapíše ho do súpisu bez poznámky, má osoba, ktorá sa cíti byť oprávnená vo vzťahu k tomuto majetku možnosť uplatniť si u správcu, že vec nemala byť do súpisu zapísaná (§ 78 ods. 3 ZKR). Správca následne zapíše poznámku v prospech vlastníctva osoby, ktorá si vlastnícke právo uplatnila a súd vyzve túto osobu, aby podala voči správcovi vylučovaciu žalobu. Ak osoba vylučovaciu žalobu nepodá, predpokladá sa, že zahrnutie veci do súpisu je nesporné (§ 78 ods. 4 ZKR). Ak si teda osoba u správcu právo k majetku zapísanému do konkurznej podstaty neuplatní, zápis sa pre účely konkurzu považuje za nesporný. Takýto majetok je následne možné speňažiť postupom podľa konkurzného zákona, kedy je dôvodné na strane nadobúdateľov predpokladať, že ide o majetok, ktorého vlastníctvo nebolo nikým spochybnené, teda majetok, ktorý buď úpadcovi priamo patrí, alebo ak je to aj majetok tretej osoby, je ho možné speňažiť (napr. zabezpečovacie vzťahy). Nadobúdatelia z konkurzu sú tak v prípade nadobudnutia majetku, voči ktorému si niekto neuplatnil nárok voči správcovi, alebo voči ktorému nikto nepodal vylučovaciu žalobu odôvodnene dobromyseľní. Skutočnosť, že pre speňaženie majetku nie je relevantné či sa vedú ďalšie súdne konania vo vzťahu k majetku zapísaného do podstaty, než je vylučovacia žaloba vyplýva z ust. § 78 ods. 6 ZKR, v zmysle ktorého speňažení majetku zapísaného do podstaty bráni iba to, že je zapísaný do súpisu s poznámkou, alebo sa na súde vedie konanie o jeho vylúčení zo súpisu, alebo je zapísaný do súpisu v inom konkurze. Vo všetkých ostatných prípadoch je správca konkurznej podstaty oprávnený tento majetok ako nesporne patriaci do súpisu konkurznej podstaty speňažiť a to aj vtedy, ak sa vedie konanie o určení vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti.

214. Skutočnosť, že sa vo veci určenia vlastníckeho práva vedie vylučovacia žaloba na všeobecnom súde je potom z pohľadu dobromyseľnosti nadobúdateľa, že je speňažovaný nesporný majetok irelevantné, pretože určovacia žaloba vo vzťahu ku konkurzu nemôže nahradiť žalobu vylučovaciu. Ako uviedol aj Ústavný súd SR v rozhodnutí, na ktoré poukazoval žalovaný 2/, vylučovaciu žalobu je potrebné odlišovať od žaloby o určenie vlastníckeho práva. Zapísanie určitého majetku do súpisu konkurznej podstaty umožňuje správcovi nakladať s takýmto majetkom podliehajúcim konkurzu a následne ho

speňažovať. Právnym prostriedkom ochrany inej osoby (spravidla vlastníka) proti neoprávnenému zahrnutiu takéhoto majetku do súpisu konkurznej podstaty je práve vylučovacia (excindančná) žaloba. Rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva žalobcu nie je takou právnou skutočnosťou, ktorá by mala sama o sebe za následok vylúčenie tejto veci zo súpisu majetku patriaceho do konkurzu (rozhodnutie II. ÚS 193/2019, publikované ako 47/2019).

215. Konanie o určovacej žalobe tak nebráni správcovi konkurznej podstaty majetok speňažiť, pokiaľ je z pohľadu konkurzu jeho spísanie do konkurznej podstaty nesporné. Zároveň, pokiaľ je spísanie majetku do konkurznej podstaty nesporné, zakladá oprávnenú domnienku osôb, ktoré tento majetok nadobúdajú, že na ňom nesporne neviazne právo žiadnej ďalšej osoby, teda zakladá ich dobromyseľnosť. Spornosť majetku môže dosiahnuť osoba, tvrdiaca, že majetok úpadcovi nepatrí iba tým, že si na majetok zapísaný v konkurznej podstaty uplatní svoj nárok u správcu konkurznej podstaty. Zjednodušene povedané, ani prípadná vedomosť žalovaného 2/ o vedení určovacieho sporu (ktorá v konaní nebola preukázaná), by nevyvrátila dobromyseľnosť nadobudnutia majetku z konkurzu za stavu, kedy zápis tohto majetku do konkurznej podstaty nebol spochybnený a vo vzťahu k tomuto majetku sa nevedla žiadne vylučovacia žaloba.

216. Dobromyseľnosť je v tomto prípade vedomie, že k majetku speňažovanému v konkurze si nikto neuplatnil žiadne svoje práva, preto je dôvodná dobrá viera, že k tomuto majetku nikto žiadne práva ani nemá.

217. Konkurzné právo je prísne formálnym právom, predstavuje generálnu exekúciu, v ktorej si oprávnené subjekty musia aktívne hájiť svoje práva, inak v dôsledku kogentných zákonných noriem môžu svoje práva stratiť. Žalovaný 2/ v tejto súvislosti správne upozornil na rozhodnutie najvyššieho súdu, ktoré formulovalo záver, že „najvyšší súd dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Sžf/65/2011).

218. Konkurzné konanie (aj následne konkurz), je pritom v podmienkach slovenskej právnej úprav konaní, ktoré je vedené transparentne pod verejnou kontrolou. Žalobcovia mali možnosť zasiahnuť včas a svoje domnelé právo chrániť. Aj pokiaľ by si žalobcovia nevšimli, že v Obchodnom vestníku bolo zverejnené vyhlásenie konkurzu na majetok MG logistic s.r.o., (vyhlásenie 10.08.2019), aj pokiaľ by si žalobcovia nevšimli, že táto skutočnosť bola vo vzťahu k nimi žalovanému subjektu zapísaná do Obchodného registra, v prebiehajúcim konaní sa správca konkurznej podstaty vyjadroval k udeleniu súhlasu s pokračovaním v konaní podaním zo dňa 27.04.2021, ktoré bolo právnenému zástupcovi žalobcov doručené v zmysle doručky založenej na č.l. 1251 dňa 29.05.2021. Najneskôr k tomuto dňu (29.05.2021) boli žalobcovia upovedomení o tom, že majetok, ku ktorému vedú spor o určenie vlastníckeho práva je zapísaný do súpisu konkurznej podstaty úpadcu MG logistic a mali možnosť uplatniť u správcu, že tento majetok do súpisu zapísaný byť nemal a následne mali možnosť podniknúť príslušné právne kroky. Keďže takto nepostupovali, oni sami založili v konkurze pre uvedený majetok status nesporného majetku, ktorý bol správca povinný speňažiť postupom podľa konkurzného zákona a ktorý bol vo vzťahu k tretím osobám majetkom, ku ktorému si nikto neuplatnil žiadne právo. Na uvedené objektívne konštatovanie, že vylučovacia žaloba podaná nebola, nemá vplyv ani skutočnosť, že žalobcovia ako akcionári vylučovaciu žalobu v mene žalovaného 1/ podať nemôžu, tú by musel podať žalovaný 1/. Rovnako, ako akcionári nemajú aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby určovacej, nemajú ju ani na podanie žaloby vylučovacej. Ako spoločníci mohli prípadné uplatnenie si práva žalovaného 1/ voči MG logistic, s.r.o. „v konkurze“ ovplyvniť až do momentu vstupu do likvidácie žalovaným 1/ väzbou medzi valným zhromaždením a predstavenstvom akciovej spoločnosti. Zároveň stále mali možnosť domáhať sa zapísania poznámky spornosti, čo by pre spochybnenie zápisu veci do súpisu a tým aj vylúčenie dobromyseľnosti nadobúdateľa postačovalo. Z pohľadu posúdenia dobromyseľnosti žalovaného 2/ však nie sú podstatné podmienky uplatnenia práva akcionármi. Z pohľadu zistenia, či žalovaný 2/ mohol vedieť o spornosti vlastníctva k majetku, ktorý nadobúdala z konkurzu, je podstatné, či objektívne tento majetok spochybnený bol. A v tejto veci objektívne spochybnený nebol. To, že žiaden subjekt si neuplatnil právo k majetku spísaním poznámky, prípadne

vylučovacou žalobou, tak založilo dobromyseľnosť žalovaného 2/ vo vzťahu k tomu, že majetok nadobudnutý z konkurzu je majetkom nesporne správne zapísaným do súpisu konkurznej podstaty, majetkom nesporne speňažiteľným v konkurze, majetkom na ktorom neviaznu žiadne práva žiadneho subjektu.

219. Nad rámec uvedeného (že pre dobromyseľnosť nadobudnutia je zásadné, či priamo v konkurze bolo spochybnené zapísanie majetku) odvolací súd uvádza, že aj z ďalších skutkových zistení sa potvrdilo tvrdenie žalovaného 2/, že nemal prečo mať pochybnosť o tom, že majiteľom prevádzaného majetku je práve úpadca. Žalovaný 2/ správne poukázal na to, že ani zo Zmluvy o predaji časti podniku, ktorou nadobudol majetok úpadcu nebolo uvedené, že by tento bol z pohľadu konkurzu sporný, alebo že by sa voči nemu mimo konkurzu viedlo akékoľvek súdne konanie. Naopak, v Zmluve o predaji podniku bolo výslovne uvedené, že žalovaný 2/ nadobúda majetok z konkurzu bez tiarch (rozumej nezaťaženy právom tretej osoby, teda ani právom žalovaného 1/ k tomuto majetku). Skutočnosť, že správca konkurznej podstaty vedel o určovacom spore nepreukazuje, že by o určovacom spore vedel nadobúdateľ nehnuteľnosti z konkurzu. Domnienka žalobcov, že správca o spornosti vlastníckeho práva k nehnuteľnosti informoval, ostala výlučne v rovine domnienky žalobcov. Potom, ako žalovaný 2/ poprel, že by vedel o vedení určovacieho sporu a poukázal na to, že v Zmluve o predaji podniku bolo naopak výslovne uvedené, že nadobúda majetok bez tiarch, na preukázanie tvrdenia že žalovaný 2/ bol o vedení sporu správcom informovaný, mohol slúžiť iba výsluch správcu, ktorý mohol potvrdiť, alebo vyvrátiť domnienku žalobcov. Žalobcovia však výsluch správcu nenavrhlí a súd nemôže v tomto spore vykonávať dôkazy ex offio, vyšetrovacou metódou. Rovnako domnienka žalobcov, že správca umožnil žalovanému 2/ nahliadať do takých listín správcovského spisu, z ktorých by bolo možné zistiť, že sa vyjadroval v určovacom spore ostala len v rovine domniek žalobcov. Opäť platí, že žalobcovia nenavrhlí v konaní ako dôkaz výsluch správcu, kedy by sa tento mohol k domnienke žalobcov o nahliadnutí do správcovského spisu vyjadriť. Zároveň z písomného dôkazu predloženého samotnými žalobcami (Zmluve o predaji časti podniku) skutočne vyplýva, že tento majetok predával správca konkurznej podstaty ako nezaťaženy. Ak správca v zmluve výslovne deklaroval, že majetok je nezaťaženy právom tretej osoby, je dôveryhodné tvrdenie žalovaného 2/, že o žiadnej potenciálnej ťarche informovaný nebol. Bol uistený o opaku priamo v Zmluve o predaji časti podniku. Ak aj žalobcovia považujú postup správcu, ktorý nehnuteľnosť predal s uvedením informácie, že nie je zaťaženy právom tretej osoby (akokoľvek sa s týmto záverom stotožňuje aj odvolací súd), uvedené by zakladalo len nárok na náhradu škody domnelého vlastníka žalovaného 1/ (nie žalobcov) voči správcovi konkurznej podstaty, ale nevyvracalo by to dobromyseľnosť žalovaného 2/ pri nadobudnutí nehnuteľnosti.

220. Žalovaný 2/ tiež správne poukázal na to, že v čase uzatvorenia Zmluvy o predaji časti podniku nebola ani na LV č. XXX (na ktorom sú nehnuteľnosti zapísané) poznámka o prebiehajúcom súdnom konaní, o obmedzení nakladania s nehnuteľnosťami z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania a ani poznámka o spochybnení údajov katastra. Upozornil na to, že poznámka o súdnom konaní nie je na LV zapísaná dodnes.

221. Pokiaľ potom žalovaný 2/ nadobudol majetok z konkurzu s vedomím, že v konkurze nikto nepodal vylučovaciu žalobu, že majetok bol zapísaný do súpisu bez poznámky, že z katastra nehnuteľností vyplýval nesporný zápis vlastníckeho práva v prospech úpadcu a že v Zmluve o predaji podniku bolo výslovne uvedené, že kupujúci nadobúda majetok prevádzaný touto zmluvou bez tiarch na predmete prevodu viaznucich (s výslovným odkazom na § 93 ods. 3 ZKR), odvolací súd sa stotožnil s tým, že žalovaný 2/ tým vyvrátil domnienku žalobcov, že bol vo vzťahu k nadobudnutiu vlastníckeho práva k veci kúpenej z konkurzu nedobromyseľný, na základe čoho odvolací súd dospel k skutkovému zisteniu, že žalovaný 2/ bol dobromyseľným nadobúdateľom. Zároveň sa odvolací súd stotožnil aj s tým, že presvedčenie o riadnom nadobudnutí vlastníckeho práva musela v žalovanom 2/ umocniť aj skutočnosť, že žalobcovia od zavkladovania kúpnej zmluvy 28.02.2023 (údaj verejne dohľadateľný na LV) neboli v užívaní vlastníckeho práva rušení, a až 29.05.2025 im bolo po dvoch rokoch nerušeného užívania doručené rozhodnutie o privzatí do konania, až z ktorého mohli prvýkrát zistiť, že sa vedie konanie o určenie vlastníckeho práva. Žalovaný 2/ sa nadobudnutím majetku z konkurzu postupom podľa ZKR stal vlastníkom majetku a jeho vlastnícke právo je ako právo najsilnejšie chránené priamo Ústavou SR. A to aj voči akcionárom subjektu, ktorý tento majetok v roku 2004 zo svojho majetku odplatne previedol. Akcionárov záujem na zvýšení podielu na likvidačnom zostatku nemôže prevážiť právo vlastníka na ochranu jeho vlastníckeho práva nadobudnutého v zmysle platných právnych predpisov.

222. Odvolací súd si uvedomuje, že pokiaľ dospel k záveru, že žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na podaní určovacej žaloby, už tento záver odôvodňuje zamietnutie návrhu na vykonanie akéhokoľvek dokazovania nad rámec tvrdení o existencii naliehavého právneho záujmu. Napriek tomu k dokazovaniu v rozsahu dôkazov predložených sporovými stranami (alebo priamo zabezpečených súdom na základe návrhu žalobcov) pristúpil, aby vec opäť nebola vrátená z dôvodu, že bez ohľadu na nedostatok aktívnej legitímácie nebolo vykonané dokazovanie. K rovnakej procesnej situácii totiž došlo v rozhodnutí 43Cob/310/2010, kedy odvolací súd dospel k záveru, že nie je daný naliehavý právny záujem, následne ďalšie dokazovanie nevykonal, na čo dovolací súd v zrušujúcom rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/238/2012 potom vec vrátil práve za účelom vykonania dokazovania, bez ohľadu na konštatovanie o neexistencii naliehavého právneho záujmu (ktoré v dovolacom konaní najvyšší súd v rozhodnutí 2Cdo/238/2012 nepreskúmaval).

223. Vo vzťahu k procesnému postupu odvolacieho súdu pri vykonaní dokazovania tento pripomína, že skutočnosť, že z dôvodu začatia sporu za účinnosti OSP prelomil zákonnú koncentráciu a umožnil žalobcom predkladať nové dôkazy, ktoré vykonal, neznamená, že by sa na konanie Civilný sporový poriadok nevzťahoval vôbec. Civilný sporový poriadok na princípe okamžitej aplikability upravuje procesný postup súdu pri vykonaní dokazovania aj vo vzťahu ku konaniam, ktoré začali za účinnosti OSP. Civilný sporový poriadok zhodne s Občianskym sporovým poriadkom vyžaduje, aby sporové strany na preukázanie svojho uplatneného nároku predkladali také skutkové tvrdenia, z ktorých tvrdený nárok vyplynie a aby na tieto skutkové tvrdenia navrhovali dôkazy. Tento postup nie je možné otočiť. Najprv je nutné uviesť skutkové tvrdenie, a až keď je dané skutkové tvrdenie, následne dôkaz toto skutkové tvrdenie buď potvrdí, alebo vyvráti. Na rozdiel od iných typov konaní (trestný proces, alebo proces v poručníckej agende) sporové konanie vedené podľa OSP nepripúšťa aplikáciu vyšetrovacej metódy, kedy súd sám vyžiada najskôr potenciálne dôkazy a následne z nich bude zisťovať skutkové tvrdenia. Súd nemôže založiť dokazovanie na domnienkach alebo predpokladoch o tom, ktorú konkrétnu listinu mal žalobca na mysli zo všetkých listín, potenciálne existujúcich v súvislosti s právnym vzťahom. Návrh na dokazovanie v oboch procesných predpisoch (OSP aj CSP) dáva sporová strana, súd sa nemôže ex offo rozhodnúť, ktorý dôkaz by ešte asi tak mohol žalobcovi pomôcť potvrdiť jeho domnienky. Podsúval by tak sporovej strane návod na pokračovanie v spore, čo by bolo v príkrom rozpore s povinnosťou súdu dodržať „rovnosť zbraní“.

224. Žalobcovia však zvolili postup, kedy žiadali, aby súd vyzval správcu konkurznej podstaty úpadcu MG logistic, s.r.o. „v konkurze“ na zaslanie správcovského spisu aj všetkých listín súvisiacich s prevodom (nie je zrejmé akých ďalších, keďže právny titul prevodu Zmluva o predaji časti podniku v súdnom spise už bola) a aby potom súd vyhodnotil okolnosti prípadu. Súd však môže okolnosti prípadu posudzovať iba na základe konkrétnych dôkazov, nie na základe vlastných domnienok, ktorá konkrétne informácia zo všetkých možných listín by bola výhodná pre žalobcov.

225. Uvedenú teóriu dokazovania pripomína odvolací súd v súvislosti s tým, že žalobcovia navrhli neurčité dokazovanie všetkými listinami správcovského spisu a katastrálneho spisu za účelom preukázania podmienok, za ktorých boli predmetné nehnuteľnosti a hnutelné veci predané z MG logistic, s.r.o. „v konkurze“, ktorý ako ich kupujúci vedel alebo musel vedieť, že vlastníctvo úpadcu k predmetným nehnuteľnostiam je spochybnené, resp. že nie je vlastníkom vecí, pričom poukázali na vyjadrenie správcu konkurznej podstaty v určovacom spore, ktoré muselo byť zaevidované v konkurznom spise vrátane skutočnosti, že sa vo veci vedie spor o určenie vlastníckeho práva. Žalobcovia tak uviedli skutkové tvrdenie, že žalovaný 2/ o prevode vedel, ale neuviedli skutkové tvrdenie, z čoho sa tak mohol (musel) dozvedieť. Následne žalobcovia pred vykonaním dokazovania nežiadali, aby súd vyzval správcu predložiť listiny potvrdenie o nahliadnutí žalovaného 2/ do správcovského spisu, z ktorého by vyplývalo či zároveň nahliadol aj do tej jeho časti, kde je založené vyjadrenie správcu v určovacej žalobe, čo je veľmi konkrétne označenie dôkazu a ako také by bolo vykonateľné. Žalobcovia miesto toho žiadali nešpecifikované, neurčité dokazovanie všetkými listinami, z ktorých následne chceli zisťovať skutkové tvrdenie - skutkové tvrdenie či nahliadol žalovaný 2/ do spisu, či nenahliadol, a skutkové tvrdenie, či sa žalovaný 2/ oboznámil s vyjadrením správcu k určovacej žalobe. Uvedeným si žalobcovia neboli istí, domnievali sa však, že to tak muselo byť.

226. I keď odvolací súd si je vedomý bývalej praxe súdov, kedy sa vykonávalo dokazovanie celými súdnymi spismi, túto prax osobitne za účinnosti CSP považuje za rozpornú s tým, že sporová strana je povinná označiť konkrétny dôkaz. Spis katastrálneho odboru, rovnako ako správcovský spis alebo

súdny spis obsahujú množstvo listín, z ktorých podstatná väčšina nijak nesúvisí s izolovaným skutkovým tvrdením. Súd nemá prečo vykonávať dokazovanie výzvami, doručenkami, úradnými pokynmi, ktoré sú vždy súčasťou spisu, v správcomskom spise potom celým priebehom konkurzu. Návrh na vykonanie dokazovania musí byť kvalifikovaný a dostatočne určitý. Konkrétne potom vo vzťahu k návrhu na dokazovanie všetkými listinami nachádzajúcimi sa spise vedenom Okresným úradom Poltár, súd zabezpečil na žiadosť žalobcu prednesenú na pojednávaní konanom dňa 25.0.20205 LV č. XXX, na ktorom sú nehnuteľnosti zapísané a zabezpečil aj právny titul nadobudnutia nehnuteľností - Zmluvu o predaji časti podniku. Odvolací súd si je vedomý, že súd nezabezpečuje pre sporové strany dôkazy, ktoré môžu zabezpečiť tieto samé, avšak v čase vykonania pojednávania nastala výnimočná situácia paralyzovania katastrálnych úradov v dôsledku elektronického útoku a žalobcovia nemohli list vlastníctva zabezpečiť sami. Preto ho vyžiadal odvolací súd. Oznam o uložení oboch listín do súdneho spisu bol právnomu zástupcovi žalobcov doručený 06.04.2025 a od tohto dátumu mal možnosť označiť prípadné ďalšie listiny, ktoré mal záujem predložiť z katastra. Zoznam dokumentov, ktoré sa v katastrálnom konaní predkladajú vyplýva z platnej právnej úpravy, preto neplatí, že nemohol označiť ktorú konkrétnu listinu nad rámec Zmluvy o predaji časti podniku z katastra žiada predložiť. Ak dve zabezpečené listiny žalobcovi nepostačovali, mal možnosť konkretizovať ďalšie. Žiadna bližšia špecifikácia listín vo vzťahu ku katastrálnemu konaniu pred vykonaním dokazovania však uvedená nebola, preto súd návrh na vykonanie dokazovania „všetkými listinami katastra“ ako neurčitý zamietol.

227. Z dôkazu, ktorý na žiadosť súd zabezpečil a vykonal, potom vyplýval aj spôsob nadobudnutia majetku žalovaným 2/ z konkurzu (Preambula Zmluvy o predaji časti podniku) formou priameho predaja. Preto pokiaľ následne na pojednávaní žalobcovia obhajovali všeobecnú formuláciu návrhu na dokazovanie „všetkými listinami“ tým, že v správcomskom spise určite boli dokumenty ohľadom pokynu nejakého orgánu na takýto predaj, alebo výberového konania ktorým sa predaj uskutočňoval a určite boli možnosti nahliadnuť do správcomského spisu v rozsahu potrebnom pre podanie ponuky, žalobcovia tým ignorovali skutočnosť, že z nimi predloženého dôkazu vyplývala aj informácia o schválení predaja určitým orgánom, aj forma predaja ako predaj priamy (mimo ponuky), takže pokiaľ nad rámec týchto zistení mali záujem o vykonanie dôkazu vo vzťahu k priamemu predaju majetku (mimo ponuky), mohli dôkazy konkrétne označiť. Preto sa odvolací súd nestotožnil s tým, že žalobcovia nemohli špecifikovať presne, ktoré konkrétne dôkazy mali byť zabezpečené na preukázanie okolností predaja majetku a na preukázanie nimi vyjadrenej domnienky, že žalovaný 2/ bol zo správcomského spisu informovaný o vedení určovacieho sporu. Vo väzbe na uvedené odvolací súd zamietol neurčitý a vágny návrh žalobcov na vykonanie dokazovania „všetkými listinami“ či už správcomského súdneho spisu, alebo „všetkými listinami“ súvisiacimi s prevodom majetku z úpadcu na žalovaného 2/.

228. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že ani dĺžka konania neumožňuje súdu abstrahovať od základných princípov sporového konania, medzi ktoré patrí hospodárnosť konania a procesná ekonómia. Súd neaplikoval sudcovskú koncentráciu, dokonca prelomil zákonnú koncentráciu, ale uvedené neznamená, že žalobcovia majú možnosť neustále predlžovať konanie novými a novými návrhmi na dokazovanie za procesnej situácie, kedy od 06.04.2025 (doručenie oznámenia o založení Zmluvy o predaji časti podniku) do 08.10.2025 (kedy bolo vykonané pojednávanie) mali dostatočný časový priestor zvážiť procesnú stratégiu a navrhnúť konkrétne dôkazy. Uvažovať až v záverečnej reči po vykonaní dokazovania nad tým, čo asi mohlo byť pred pojednávaním ako dôkaz navrhnuté, už predstavuje porušenie povinnosti sporovej strany navrhnúť dôkazy včas. S prihliadnutím na uvedené by už súd neodročil pojednávanie za účelom vykonávania tých dôkazov, ktoré žalobcovia bližšie špecifikovali až po vykonaní dokazovania v záverečnej reči. Súd je povinný zabezpečiť rovnosť zbraní a nie je oprávnený predlžovať konanie v záujme jednej sporovej strany, ktorá mala dostatočný časový priestor realizovať svoje procesné práva. V konečnom dôsledku aj v záverečnej reči žalobcov odznelo, že žalobcovia sa len domnievajú, aký obsah správcomského spisu mal byť relevantný, keď uviedli, že vedia len druhoivo, ale nijako inak konkretizovať možné a nie existujúce, ale možno existujúce listiny, ktoré sa v tých spisoch nachádzajú. Súd ale nemôže vykonávať dokazovanie na možné a nie existujúce listiny, ktoré možno sú, možno nie sú, pretože práve tu by išlo o otočenie poradia najskôr skutkové tvrdenie, potom dôkaz. Preberanie listín z pohľadu toho, či sa hodia alebo nehodia do konania a či z nich pre konanie niečo vyplýva je možné iba pri aplikácii vyšetrovacej metódy, kedy súd sám pátra po skutkových zisteniach. Žalobca by ani v konaní podľa Občianskeho súdneho poriadku nemohol očakávať, že súd vyšetrovacou metódou bez skutkových tvrdení sám určí, ktoré konkrétne listiny zo všetkých súvisiacich s predajom sú podstatné a ktoré nie, tieto vypátra, bez návrhu na vykonanie dôkazu vypočutím správcu tohto vypočuje a prikáže mu predložiť správcomský spis. A to všetko z dôvodu,

že asi, možno, existuje nejaká listina, ktorá by potvrdila, že žalovaný 2/ vedel o konaní o určenie práva k nehnuteľnosti napriek tomu, že žalobcovia túto informáciu nezanesli do katastra nehnuteľností, neuplatnili si nárok na spisanie poznámky voči správcovi, nezabezpečili ako spoločníci žalovaného 1/ podanie vylučovacej žaloby žalovaným 1/ ako domnelým vlastníkom. Napriek tomu, že z určovacieho konania vedeli o tom, že predmet určovacieho konania je spísaný do konkurznej podstaty MG logistic (od doručenia vyjadrenia správcu žalobcom dňa 29.05.2021).

229. Pokiaľ potom až v záverečnej reči po ukončení dokazovania žalobcovia z množiny tých možných existujúcich listín uviedli, že z pomedzi všetkých listín správcovského spisu mohla byť dôkazom listina o ponuke majetku na predaj, že to mohli byť záznamy že bola vykonaná obhliadka a záznamy, že bolo nahliadnuté do spisu, odvolací súd vzhľadom na to, že návrh na vykonanie dokazovania už pri vykonaní dokazovania procesne zamietol, uznesenie o zamietnutí návrhu na dokazovanie neopakoval.

230. Aby však odvolací súd komplexne odôvodnil neúčelnosť navrhovaného dokazovania, tak ak by aj žalobcovia označili návrhy na vykonanie dokazovania včas, pred vykonaním dokazovania, odvolací súd by tieto návrhy na dokazovanie zamietol a dokazovanie potvrdením o nahliadnutí do spisu, domnelými listinami o obhliadke, ani listinou na ponuku majetku by nevykonával, pretože tieto neboli spôsobilé potvrdiť domnienku žalobcov o preukázaní vedomosti žalovaného 2/ o vedení určovacieho sporu.

231. Vo vzťahu k potvrdeniu o nahliadnutí do spisu žalobcovia vychádzali z domnienky, že ak je v správcovskom spise založené dovolanie žalobcov a vyjadrenie správcu k dovolaniu, osoba nahliadajúca do správcovského spisu zistí, že je vedené určovacie konanie a teda že je vlastníctvo k veci nadobudnutej z konkurzu sporné. Uvedené však neplatí, pretože v dovolaní žalobcov voči rozsudku odvolacieho súdu 43Cob/55/2013 zo dňa 12.03.2014, ktoré dovolanie bolo zo dňa 22.04.2014 (č.l. 998), rovnako ako v dovolaní voči rozsudku odvolacieho súdu 43Cob/55/2013 zo dňa 22.05.2014, ktoré dovolanie bolo zo dňa 04.08.2014 (č.l. 1039), ani v doplnení dovolania podaním zo dňa 08.01.2019 (č.l. 1200) nie je žiaden údaj, na základe ktorého by bolo možné tieto dovolania stotožniť s majetkom nadobúdaným z konkurzu žalovaným 2/. Preto, aj keby tieto boli súčasťou správcovského spisu (čo bez výsluchu správcu nie je isté), v týchto dovolaniach nie sú žiadnym spôsobom vymedzené nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania. Nie sú špecifikované údajmi z listu vlastníctva, ani všeobecným spôsobom, že ide o čerpaciu stanicu Breznička. Tretia osoba, ktorá by sa s týmito podaniami v správcovskom spise oboznámila, by bez ďalšej informácie správcu nemala ako stotožniť určovacie konanie s majetkom, ktorý bol predmetom Zmluvy o prevode časti podniku na žalovaného 2/ Uvedené platí rovnako vo vzťahu k vyjadreniu správcu konkurznej podstaty, ktoré dňa 24.04.2021 správca vydal v dovolacom konaní, ktoré rovnako neobsahuje žiadnu špecifikáciu majetku, ktorý je predmetom určovacej žaloby. Z uvedených dokumentov teda nie je možné zistiť, že boli vydané v súvislosti práve s majetkom nadobúdaným z konkurzu, preto ani oboznámenie sa s ich obsahom by nezaložilo vedomosť žalovaného 2/ o vedení určovacieho sporu. Ako už bolo uvedené, jedinou osobou, ktorá môže potvrdiť alebo vyvrátiť, či bol žalovaný 2/ o vedení sporu správcom informovaný, je správca, ktorého výsluch ale v konaní navrhnutý nebol, navrhnuté bolo iba nekonkrétne dokazovanie „všetkými listinami“ správcu. Vykonanie dôkazu potvrdením o nahliadnutí do správcovského spisu by preto odvolací súd za predpokladu, že by bol riadne a včas navrhnutý, zamietol z dôvodu, že z pohľadu konkurzu je dobromyseľnosť žalovaného 2/ preukázaná a sekundárne aj preto, že vykonanie tohto dôkazu nemôže potvrdiť skutkové tvrdenie (aj keď prezentované iba vo forme domnienky), že oboznámením sa s vyjadrením správcu konkurznej podstaty v určovacom konaní (možno) založenom v správcovskom spise by žalovaný musel zistiť, že sa vedie určovacie konanie.

232. Vo vzťahu k obhliadke majetku súd konštatuje, že z obhliadky majetku nie je možné dedukovať, či je tento majetok predmetom určovacieho sporu. Obhliadka majetku slúži na zistenie fyzického stavu veci. Právny stav veci bol správcom konkurznej podstaty naopak jasne formulovaný v Zmluve o prevode časti podniku ako majetok bez tiarch.

233. Vo vzťahu k domnej listine o ponuke správcu konkurznej podstaty na predaj majetku súd konštatuje, že ak existovala, musela byť zverejnená v Obchodnom vestníku a teda by mohla byť žalobcom predložená do konania včas bez ingerencie súdu. Žiadna zo sporových strán však netvrdila, že by správca vyhlásil na predaj veci verejné ponukové konanie a že by obsahom spisu mohli byť listiny s ponukovým konaním súvisiace. Naopak, z dôkazu zabezpečeného pre žalobcov (Zmluva o predaji časti podniku), vyplynulo, že išlo o priamy predaj, ktorého okolnosti sú zachytené v Zmluve tak, že majetok

sa prevádza bez tiarch s priamym odkazom na § 93 ods. 3 ZKR. Vo vzťahu k vykonaniu dokazovania údajnou ponukou správcu na predaj majetku preto súd konštatuje, že jej existencia ani nebola tvrdená (takže nebolo čo dokazovať).

234. Paradoxne tak aj v situácii, ak by žalobcovia v časovom období od júla 2025 (vyjadrenie žalovaného 2/, uvedenie argumentov pre jeho dobromyseľnosť) do októbra 2025 (vykonanie pojednávania) dôkazy označili konkrétne a nie len ako „všetky listiny“ a aj ich predložili, čím by súdu umožnili ich vykonanie v rámci dokazovania, súd by z nich nedospel k vyvráteniu skutkového zistenia o dobromyseľnosti žalovaného 1/, preto by návrhu na ich dokazovanie nevyhovelo.

235. K spôsobu, akým boli v odvolacom konaní navrhované dôkazy odvolací súd pripomína, že žalobcovia pred vykonaním dokazovania neuviedli skutkové tvrdenie, že žalovaný 2/ do spisu nahliadnuť bol, uviedli iba, že určite boli možnosti do spisu nahliadnuť zo strany záujemcov v rozsahu potrebnom pre podanie ponuky. Žalobcovia nenavrhl ani výsluch správcu, ktorý by ich predpoklad o nahliadnutí do správcovského spisu žalovaným 2/ mohol potvrdiť alebo vyvrátiť, ktorý by potvrdil akým spôsobom bol majetok prevedený. Predpoklad, že by informoval žalovaného o možnej ťarche vlastníckeho práva žalovaného 1/ je vo vzťahu k žalovanému 2/ vyvrátený písomným potvrdením správcu v Zmluve o predaji časti podniku, že majetok sa prevádza bez tiarch (teda bez práv tretích osôb vrátane žalovaného 1/). Vo vzťahu k všeobecnosti návrhu na dokazovanie pred vykonaním dokazovania odvolací súd pripomína, že pokiaľ boli žalobcovia schopní pri záverečnej reči v rámci hodnotenia vykonania dokazovania schopní konkrétne označiť potvrdenia o nahliadnutí do spisu, dokumenty k obhliadke a ponuku na predaj majetku, nič im nebránilo ich takto konkrétne požadovať pred vykonaním dokazovania a popiera to ich tvrdenie, že nemali ako vedieť, z ktorých listín by sa dozvedeli o nahliadnutí a že nemali ako konkrétne označiť dôkazy. Všeobecne platí, že nie je možné pod zámienkou súdneho konania o určení práva umožniť žalobcovi, ktorý nie je účastníkom konkurzného konania, aby z domnelých dôvodov na strane žalovaného 2/, ktorý tiež nie je účastníkom konkurzného konania, umožniť prístup do celého správcovského spisu. Pokiaľ súčasťou správcovského spisu majú byť dokumenty súvisiace so súdnym konaním o určení práva, musí byť zrejme ktoré konkrétne dokumenty to sú a na ich predloženie potom správca môže byť súdom vyzvaný.

236. Preto pokiaľ právny zástupca uviedol, že súd nebol ochotný vykonať dokazovanie práve dotazom na správcu MG logistic, abstrahuje od toho, že návrh na vykonanie konkrétneho dôkazu potvrdzujúceho domnienku žalobcov, že žalovaný 2/ v správcovskom spise našiel vyjadrenie správcu k určovaciemu sporu, by museli predložiť práve žalobcovia. Odvolací súd naopak ochotne vykonal dokazovanie všetkými dôkazmi, predloženými žalobcami, vrátane listinných dôkazov ktoré predložili až na odvolacom pojednávaní. Pokiaľ odvolací súd vykonal aj listinné dôkazy predložené až na pojednávaní, urobil to s vedomím, že ich vykonanie nevyžadovalo odročenie pojednávania.

237. Zároveň stále platí vyššie uvedené, že ani vedomosť žalovaného 2/ o určovacej žalobe by v zmysle Zákona o konkurze a reštrukturalizácii nepredstavovala stratu dobromyseľnosti vo vzťahu k nadobúdanému majetku, keďže k tomuto majetku nebola zapísaná žiadna poznámka spochybňujúca vlastníctvo úpadcu a vo vzťahu k tomuto majetku nikto nevedol vylučovaciu žalobu. Preto ani vykonanie dokazovania celými spismi (katastra, správcu) by nemalo žiaden vplyv na záver súdu, že žalovaný 2/ už bez ohľadu na jeho skutočnú subjektívnu vedomosť o určovacom spore, v zmysle ZKR dobromyseľný bol. Na základe uvedeného by odvolací súd zamietol návrh na vykonanie dokazovania aj za predpokladu, ak by tento bol včas konkrétne špecifikovaný ako návrh na vykonanie dokazovania potvrdením o domnelom nahliadnutí žalovaného 2/ do správcovského spisu, návrhom žalovaného 2/ na odkúpenie časti podniku, súhlasom zabezpečeného veriteľa s predajom a podobne, teda by bol špecifikovaný konkrétne označenými dôkazmi. Tvrdená skutočnosť (nahliadnutie do spisu a následné oboznámenie sa s vyjadrením správcu v určovacej žalobe) ktorú mal navrhovaný dôkaz vyvrátiť alebo potvrdiť je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania.

238. Pokiaľ ide o nepochybnú vedomosť správcu o vedení určovacieho sporu, posúdenie otázky, či tento postupoval pri predaji s odbornou starostlivosťou, nie je predmetom tohto konania. Ani prípadné porušenie tejto povinnosti správcom by neznamenal vyvrátenie dobromyseľnosti žalovaného 2/, iba by zakladalo žalovanému 1/ (nie žalobcom) nároky na náhradu škody, ak by vlastníkom veci bol (čo v spore preukázané nebolo). Žalovaný 1/ sa však konzistentne dvadsať rokov sporu za vlastníka veci ani nepovažuje. Vo vzťahu k postupu správcu konkurznej podstaty odvolací súd konštatuje, že tento

podával súdu zavádzajúce informácie, pokiaľ vo vyjadrení zo dňa 07.02.2025 oznámil, že nedáva súhlas na pokračovanie v konaní za situácie, kedy predmet tohto súdneho sporu bol prevedený z konkurzu na žalovaného 2/ vkladom do katastra nehnuteľností dňa 28.02.2023. Odvolací súd preto rozumie podozreniu žalobcov vo vzťahu k tomu, či správca postupuje správne, akékoľvek domnelé pochybenie správcu však musí byť predmetom osobitného konania a nemôže sa preskúmavať v konaní o určenie vlastníckeho práva a už vôbec nemôže byť potenciálne pochybenie správcu pripisované na ťarchu dobromyseľného nadobúdateľa.

239. Uvedený záver odvolacieho súdu, že v konaní nezistil žiadne okolnosti, ktoré by vyvrátili dobromyseľnosť žalovaného 2/ ako nadobúdateľa majetku z konkurzu potom znamená, že aj za predpokladu, ak by odvolací súd nesprávne posúdil naliehavý právny záujem žalobcov na podaní žaloby a ak aj by dospel k nesprávnemu zisteniu ohľadom platnosti kúpnej zmluvy zo dňa 24.02.2005, tak žalovaný 2/ sa aj tak stal vlastníkom vecí, ktoré sú predmetom tejto určovacej žaloby, v zmysle § 93 ods. 3 ZKR. Aj z tohto dôvodu súd žalobe o určenie vlastníckeho práva žalovaného 1/ vyhovieť nemohol.

240. Vo vzťahu k ostatným námietkam žalobcov uvedeným v odvolacom konaní odvolací súd konštatuje, že postavenie žalobcov ako akcionárov mal za zistené a v konaní nebolo ani sporné. Rozhodnutie Okresného súdu Michalovce, na ktoré žalobcovia poukazovali v konaní nie je pre odvolací súd záväzné a nebráni odvolaciemu súdu dospieť k iným právnym záverom. Osobitne za stavu, kedy toto rozhodnutie bolo zrušené Krajským súdom v Košiciach, ako uviedli žalobcovia. Žalobcovia naopak nepredložili žiadne právoplatné rozhodnutie súdu, ktoré by vo vzťahu k čerpacím staniciam predaným v roku 2004 z majetku žalovaného konštatovalo za rovnakého skutkového stavu neplatnosť kúpnej zmluvy, alebo existenciu naliehavého právneho záujmu. Odvolací súd sa preto svojimi závermi neodkláňa od žiadneho iného rozhodnutia všeobecného súdu a nenarušuje domnelú právnu istotu žalobcov vo vzťahu k týmto otázkam. Obe rozhodnutia okresných súdov vydané v prospech žalobcov boli odvolacími súdmi zrušené, alebo zmenené. Pokiaľ ide o rozhodnutia najvyššieho súdu v dovolacích konaniach, najvyšší súd sa ani v jednom svojom rozhodnutí existenciou naliehavého právneho záujmu nezaoberal, pretože vec vrátil z procesných dôvodov. Nie je potom možné sa stotožniť so žalobcami v závere, že ak vec odvolaciemu súdu dvakrát vrátil, tak naliehavý právny záujem má za daný.

241. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu nebolo vecne správne, preto neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie. Zároveň nezistil dôvody v zmysle § 389 CSP na jeho zrušenie. Postupom podľa ust. § 388 CSP preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v prvej výrokovej vete zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol.

242. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle ust. § 151 ods. 3 OSP tak, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozsudku vo veci samej. Krajský súd v prvom rozhodnutí o odvolaní rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, pričom išlo o postup upravený v ust. § 151 ods. 3 a § 224 ods. 4 OSP. Najvyšší súd v prvom zrušovacom dovolacom rozhodnutí rozhodol postupom podľa § 243d ods. 1 OSP tak, že v novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania. V druhom rozhodnutí krajského súdu tento opäť postupom podľa § 151 ods. 3 OSP a § 224 ods. 4 OSP rozhodol, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa. Súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol uznesením č.k. 5C/86/2005-1063 zo dňa 28.05.2015. Na základe podaného odvolania toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím krajského súdu č.k. 43Cob/321/2015-1104 zo dňa 23. marca 2016. Pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku tak o trovách konania rozhodnuté nebolo.

243. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý už nepripúšťa, aby rozhodovanie o trovách konania bolo odložené po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a súdu ukladá povinnosť rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní postupom podľa § 453 ods. 3 CSP rozhodol, že v novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova aj o trovách pôvodného konania, aj dovolacieho konania. Odvolací súd preto aplikujúc ust. § 396 ods. 2 CSP (v zmysle ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie) rozhodol o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, ako súd odvolací rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania a zároveň postupom podľa § 453 ods. 3 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov dovolacieho konania.

244. O nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodol odvolací súd postupom podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal nárok na náhradu trov konania procesne úspešným žalovanému 1/ a žalovanému 2/ proti procesne neúspešným žalobcom 1/, žalobcom 2/, žalobcom 3/ a žalobcom 4/. Vo vzťahu k žalobcom 1/ okresný súd zamietol žalobu II. a III. výrokovou vetou, na základe čoho sa v konaní voči žalobcom 1/ stali úspešnými žalovaní 1/ a 2/. Odvolací súd potom zmenil I. výrokovú vetu okresného súdu tak, že žalobu zamietol, na základe čoho sa v celom rozsahu procesne úspešnými stali žalovaní 1/ a žalovaní 2/ aj voči žalobcom 2/, 3/ a 4/, preto žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

245. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd opäť postupom podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom rozhodoval už iba o trovách konania, ktoré vznikli medzi žalobcom 2/, 3/ a 4/ vo vzťahu k žalovanému 1/ a 2/, keďže žalobca 1/ už následkom právoplatného zamietnutia žaloby okresným súdom voči nemu nebol účastníkom odvolacieho konania. V odvolacom konaní boli procesne úspešní žalovaní 1/ a žalovaní 2/ voči procesne neúspešným žalobcom 2/, žalobcom 3/ a žalobcom 4/, preto žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

246. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 255 ods. 1 podľa zásady úspešnosti, pričom dovolanie voči meniacemu rozhodnutiu odvolacieho súdu bolo podané žalobcami 2/, 3/ a 4/ (už nie žalobcom 1/). Žalobcovia 2/, 3/ a 4/ boli v dovolacom konaní voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/ úspešní, preto na základe princípu úspešnosti im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Odvolací súd pritom postupoval v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 453/2019 zo dňa 19. novembra 2019, v ktorom Ústavný súd uviedol, že základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 CSP nevylučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania – prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní tromi samostatnými výrokmi. Uviedol tiež, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní bez ohľadu na definitívny výsledok sporu. Odvolací súd preto napriek tomu, že v dovolacom konaní uspeli žalobcovia, ktorí vo vzťahu k celkovému sporu boli neúspešní, rozhodol o trovách dovolacieho konania samostatne tak, že im priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovaným, ktorí v dovolacích konaniach úspešní neboli.

247. Dovolací súd v rozhodnutí 2Cdo/185/2021zo dňa 30.11.2023 vyjadril záväzný právny názor, že žalovaní majú postavenie samostatných a nie nerozlučných spoločníkov (ods. 15 rozhodnutia). Na základe uvedeného bola povinnosť náhrady trov konania formulovaná v prospech žalovaných samostatne a nie solidárne. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

248. Na pojednávaní konanom dňa 08.10.2025 žalobcovia požiadali, aby súd nepriznal procesne úspešným žalovaným nárok na náhradu trov konania voči žalobcom, nakoľko sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa. Tieto vymedzil odkazom na odvolanie zo dňa 25.06.2015 (voči uznesení Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/86/2005-1063) a tým, že žalobcovia 2/, 3/ a 4/ sa do konania dostali v dôsledku dedenia a žalobca 1/ len preto, že bol zahrnutý okresným súdom do okruhu dedičov, kedy svoje právne nástupníctvo nemohli nijakým spôsobom ovplyvniť. Uviedli, že vzhľadom na priaznivé rozhodnutie okresného súdu nedali žiadnu príčinu na to, aby sa toto konanie skončilo opačne na odvolacom súde, na čom nemajú žiaden procesný podiel alebo procesnú vinu.

249. Odvolací súd sa oboznámil s dôvodmi odvolania voči uznesení Okresného súdu Lučenec č.k. 5C/86/2005-1063 a zistil, že tieto sa vo vzťahu k návrhu na aplikáciu § 150 ods. 1 OSP prekrývajú s dôvodmi uvedenými na odvolacom pojednávaní (procesné nástupníctvo v dôsledku dedenia a postavenie žalovaného 1/), keď obe smerujú k tomu, že sú dané osobitné dôvody, pre ktoré by súd nemal priznať nárok na náhradu trov konania žalovaným.

250. V zmysle ustálenej súdnej praxe najvyšších súdnych autorít platí, že dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010 či 3MCdo/46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo

voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Cdo/102/2017). Aplikácia § 257 CSP je tak výnimkou z pravidla, ktorá zasahuje do majetkových práv protistrany (procesne úspešnej sporovej strany), pretože túto zaťažuje znášaním nákladov na trovy konania aj v tom prípade, že procesne tieto trovy nezapríčinila. V prejednanom prípade by aplikácia § 257 CSP znamenala, že žalovaní by museli znášať náklady na súdny spor, ktorý viedli v dôsledku rozhodnutia žalobcov, kedy súd dospel k záveru, že žaloba bola neopodstatnená už od počiatku (nedostatok aktívnej vecnej legitímácie). Odvolací súd potom zisťoval, či skutočnosti označené žalobcami ako dôvody hodné osobitného zreteľa majú takú závažnosť, aby odôvodnili prelomenie zásady procesnej úspešnosti.

251. Odvolací súd sa nestotožnil s tým, že právne nástupníctvo žalobcov 2/, 3/ a 4/ v dôsledku dedenia je dôvodom na aplikáciu § 257 CSP. I keď súd prisvedčuje žalobcom v tom, že svoje právne nástupníctvo nemohli ovplyvniť (v tom zmysle, že ak sa stali dedičmi pôvodného žalobcu, nastúpili do jeho procesného postavenia v spore), momentom nadobudnutia postavenia procesnej strany mohli ovplyvniť ďalší priebeh sporu. Vedenie sporu, v ktorom boli procesne neúspešní, spôsobilo žalovaným (tak, ako sa v priebehu času žalovaní striedali) náklady na právne zastúpenie, ktoré vyvolali práve žalobcovia vedením sporu. Argument, že súčasní žalobcovia žalobu nepodali, pretože ju podal ich právny predchodca, nie je dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania, pretože ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu svojho vstupu so všetkými právami a povinnosťami, vrátane povinnosti nahradiť trovy konania procesne úspešnej protistrane. Konanie prebieha dvadsať rokov, čo je pomerne dosť dlhá doba na to, aby si sporová strana zväžila dôvody pre a proti pokračovania v konaní, zvlášť pri meniacich sa okolnostiach (najmä právne zásadné vyhlásenie konkurzu na vlastníka majetku, ktorý je predmetom žaloby). Ani argument, že okresný súd pôvodne žalobe vyhovel, by neovplyvnil procesnú zodpovednosť neúspešnej sporovej strany. Civilný sporový poriadok neumožňuje naviazať procesný úspech sporovej strany na to, akým spôsobom rozhodol súd prvej inštancie, ak jeho rozhodnutie bolo zmenené. O to viac by argument žalobcov nemohol platiť vo vzťahu k tomu, že stanovisko odvolacieho súdu o nesprávnosti rozhodnutia okresného súdu bolo vyjadrené v rozhodnutí 43Cob/310/2010 zo dňa 26.05.2011 a dovolacie konania boli obe vedené z dôvodov procesných, takže neumožnili dovolací prieskum rozhodnutia vo veci samej. Od roku 2011 si žalobcovia štrnásť rokov boli vedomí, že ich spor môže skončiť procesným neúspechom. Odvolací súd iba nad rámec uvedeného pripomína, že ak by žalobcovia 2/ až 4/ boli v spore naopak úspešní, zrejme by nepovažovali svoje procesné nástupníctvo v dôsledku dedenia za dôvod, pre ktorý by im nárok na náhradu trov konania ako procesne úspešným patriť nemal.

252. Vo vzťahu k žalovanému 1/ tento odôvodnil dôvody hodné osobitného zreteľa tým, že žalobca 1/ nebol úspešným len preto, že sa nestal dedičom pôvodného žalobcu. Ak sa žalobca 1/ nestal dedičom pôvodného žalobcu, a napriek zisteniu tejto skutočnosti zotrval v pozícii žalobcu, išlo o jeho rozhodnutie, ktoré bolo jeho právom, ale za ktoré si znáša plnú zodpovednosť. Žalobcovi 1/ nič nebránilo ešte pred rozhodnutím okresného súdu vo veci samej na novú procesnú situáciu, že sa nestal dedičom pôvodného žalobcu, procesne zareagovať. Žalobca 1/ však ostal sporovou stranou, okresný súd rozhodol o zamietnutí žaloby voči nemu, toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a založilo procesný úspech žalovaných 1/ a 2/ voči žalobcovi 1/. Nepriaznivé následky jeho vlastného rozhodnutia ostať stranou sporu potom nemôže súd odvracať tým, že žalobcu pozbaví povinnosti platiť náhradu trov konania voči tým sporovým stranám, ktoré do sporu vstúpi nedobrovoľne a ktoré museli vynakladať náklady na to, aby sa bránili voči nároku vznesenému žalobcami (vrátane žalobcu 1/).

253. Na základe uvedeného odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by žalovaným ako procesne úspešným stranám sporu, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

254. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).